

พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Fresh-Coffee Consumption Behavior of Academic Staff
at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

ศิวพร ไวทยะพิศาล

SIVAPON VITAYAPISAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2560

พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Fresh-Coffee Consumption Behavior of Academic Staff
at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

ศิวพร ไวทยะพิศาล
SIVAPON VITAYAPISAN

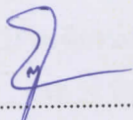
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

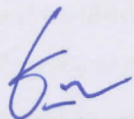
2560

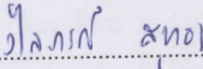
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ พุทธิกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชื่อ นามสกุล ศิวพร ไวยะพิศาล
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.วไลภรณ์ สุทธา

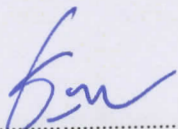
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อารีโย)

.....กรรมการ
(ดร.วไลภรณ์ สุทธา)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อารีโย)

วันที่.....25..... เดือน.....พฤศจิกายน.....พ.ศ.....2560.....

ชื่อวิทยานิพนธ์	พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชื่อ นามสกุล	ศิวพร ไวทยะพิศาล
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่บริโภคกาแฟสด จำนวน 237 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคส์แควร์ (Chi-Square) และค่าสัมประสิทธิ์ฟี (Phi correlation) วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41-45 ปี ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ระดับปริญญาโท ที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001-30,000 บาท 2) ส่วนใหญ่ดื่มกาแฟสด ประมาณ 4-5 แก้ว/สัปดาห์จ่าย 41-50 บาทต่อแก้ว ส่วนใหญ่ซื้อกาแฟสดจากร้านกาแฟหรือมูมกาแฟตั้งแต่เวลา 09.01-12.00 น. ส่วนใหญ่นิยมดื่มกาแฟเย็นสดชื่น (เย็น) ซึ่งมีรสขม หวาน มัน นอกจากนี้ชอบดื่มกาแฟสดพร้อมกับขนมหวานเช่นเค้กขนมปังและพาย; และ3) ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร พบว่า อายุ สถานภาพการทำงาน ระดับการศึกษา คณะที่สังกัด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นเพศไม่มีความสัมพันธ์กัน

คำสำคัญ: กาแฟสด พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด บุคลากรสายวิชาการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Thesis Title	Fresh-Coffee Consumption Behavior of Academic Staff at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
Author	Sivapon Vitayapisan
Degree	Master of Home Economics
Major program	Home Economics
Academic Year	2017

ABSTRACT

The purposes of the research were to study 1) personal factors of the academic staff at Rajamangala University of Technology Phra Nakhon (RMUTP) 2) fresh-coffee consumption behavior of the academic staff at RMUTP and 3) relationship between personal factors and fresh-coffee consumption behavior of the academic staff at RMUTP. The sample group consisted of 237 academic fresh-coffee consuming personnels. The instrument was a questionnaire. Frequency, percentage, mean, standard deviation, Chi-square and Phi correlation were used in data analysis via computer program.

The results of the study indicated that 1) majority of the samples were female, aged between 41-45. Most of them were master's degree holding instructors with 25,001-30,000 baht monthly income; 2) most of the staff consumed approximately 4-5 glasses of freshly-brewed coffee weekly, spending 41-50 baht per glass. Most purchased the fresh-coffee from a coffee booth or a coffee corner from 09.01-12.00 in the morning. Most of the samples preferred to drink iced (cold) fresh-coffee which had bitter sweet rich taste. Milk was once in a while added. Moreover, they liked to drink fresh-coffee together with something sweet, such as cake, bread, and pie; and 3) concerning the relationship between personal factors of academic staff at RMUTP, it was found that age, work status, education level, faculty and average monthly income had a statistically significant correlation at the level of 0.5 with the consumption behavior. None of the gender was found.

Keywords: fresh-coffee, Fresh-Coffee Consumption Behavior academic personnels/Staff Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ ดร.วไลภรณ์ สุทธา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจนทำให้การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อาริโอ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไขจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ คณะผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า ประกอบไปด้วย 6 ท่าน ได้แก่ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิรัักษ์ คลังวิจิตร คุณพรยุพิน รักกลีกร คุณพทุทกุล จันทร์ภักดี คุณลลิตา ปานแก้ว และคุณสุพรรณนิภา ลือชารัมย์ ที่ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาค้นคว้า

ขอขอบคุณ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณบดีคณะบริหารธุรกิจ คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ขอขอบคุณบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ความภาคภูมิใจในการทำวิทยานิพนธ์นี้ ได้รับแรงใจและความสนับสนุนจากผู้ที่อยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จจาก บิดา มารดา ที่เป็นพลังอันยิ่งใหญ่จนสำเร็จผล

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ศิวพร ไวทยะพิศาล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญตารางภาคผนวก	(17)
สารบัญภาพ	(18)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.8 คำสำคัญ	7
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 ความรู้เกี่ยวกับเครื่องตีหมาแพสด	8
2.2 พฤติกรรมการบริโภคหมาแพสดของบุคคลวัยทำงาน	23
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	39
3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	42
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	47
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการบริโภคกาแฟสด	50
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	60
4.4 การอภิปรายผล	157
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	165
5.1 สรุปผล	166
5.2 ข้อเสนอแนะ	168
เอกสารอ้างอิง	170
ภาคผนวก	179
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	180
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	182
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	188
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	195
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ค่า IOC	202
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	205

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ปริมาณคาเฟอีนในผลิตภัณฑ์ชนิดต่างๆ	11
2.2 ชนิดของกาแฟ	20
3.1 จำนวนบุคลากรสารวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะที่สังกัด	40
3.2 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะที่สังกัด	41
3.3 ความถี่และร้อยละของบุคลากรสายวิชาการ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ชนิดของกาแฟที่บริโภคเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ชนิด)	41
3.4 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามกลุ่มตัวอย่างที่บริโภคกาแฟสด	42
4.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	47
4.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	47
4.3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	48
4.4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด	48
4.5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่สังกัด	49
4.6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	49
4.7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภค กาแฟสด	50
4.8 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสด ต่อแก้ว	51
4.9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่าย กาแฟสด	51
4.10 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงเวลาในการบริโภค กาแฟสด	52
4.11 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภค กาแฟสด	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.12	ความถี่ และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้สึกเมื่อไม่ได้บริโภค กาแฟสด	53
4.13	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบในการบริโภค กาแฟสด	54
4.14	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสด	56
4.15	ความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรสชาติกาแฟสดที่ดื่ม	57
4.16	ความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามส่วนผสมที่ปรุงเพิ่มในการบริโภคกาแฟสด	58
4.17	ความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการบริโภคกาแฟสดร่วมกับการรับประทานขนมหวาน	59
4.18	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการ บริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน	61
4.19	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด	62
4.20	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อ แก้ว	63
4.21	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	64
4.22	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด	65
4.23	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	66
4.24	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตร เอสเปรสโซ่	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.25	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตร อเมริกาโน	68
4.26	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	69
4.27	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตร คาปูชิโน	70
4.28	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตร มอคคา	71
4.29	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตร เอสเปรสโซ่	72
4.30	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตร อเมริกาโน	73
4.31	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตร ลาเต้	74
4.32	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตร คาปูชิโน	75
4.33	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตร มอคคา	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.34	ค่าโคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน	77
4.35	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด	78
4.36	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	79
4.37	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	80
4.38	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด	81
4.39	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	82
4.40	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	83
4.41	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน่	84
4.42	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	85
4.43	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.44	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตร มอคคา	87
4.45	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตร เอสเปรสโซ่	88
4.46	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตร อเมริกาโน่	89
4.47	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตร ลาเต้	90
4.48	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตร คาปูชิโน	91
4.49	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภค กาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตร มอคคา	92
4.50	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงาน กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน	93
4.51	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการ บริโภคกาแฟสด	94
4.52	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการ บริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.53	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	96
4.54	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด	97
4.55	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	98
4.56	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	99
4.57	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน่	100
4.58	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	101
4.59	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	102
4.60	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	103
4.61	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.62	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน่	105
4.63	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	106
4.64	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	107
4.65	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	108
4.66	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน	109
4.67	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด	110
4.68	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	111
4.69	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	112
4.70	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด	113
4.71	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	114

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.72	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	115
4.73	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน	116
4.74	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	117
4.75	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	118
4.76	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	119
4.77	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	120
4.78	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน	121
4.79	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	122
4.80	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.81	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	124
4.82	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน	125
4.83	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด	126
4.84	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	127
4.85	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	128
4.86	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด	129
4.87	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	130
4.88	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	131
4.89	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน่	132
4.90	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.91	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	134
4.92	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	135
4.93	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	136
4.94	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน่	137
4.95	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	138
4.96	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	139
4.97	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	140
4.98	ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน	141
4.99	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด	142

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.100	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	143
4.101	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	144
4.102	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด	145
4.103	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	146
4.104	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	147
4.105	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน่	148
4.106	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	149
4.107	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	150
4.108	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	151

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.109	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	152
4.110	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน่	153
4.111	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	154
4.112	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	155
4.113	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	156

สารบัญตารางผนวก

ตารางที่		หน้า
1	ผลของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ค่า IOC จำแนกตามคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล	203
2	ผลของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ค่า IOC จำแนกตามคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด	204

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	5
2.1 โมเดล 5 ขั้นตอน ในกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค	24

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กาแฟเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญระดับประเทศ และกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกาแฟสด เห็นได้จากการเปิดร้านจำหน่ายกาแฟสดเกือบทุกชุมชน กาแฟที่ปลูกในประเทศไทยมีหลายสายพันธุ์และแต่ละสายพันธุ์จะมีความหอมและรสชาติที่แตกต่างกัน ซึ่งจากกระแสนิยมดื่มกาแฟที่เพิ่มมากขึ้นของคนไทย จึงทำให้การแข่งขันในธุรกิจร้านกาแฟสด มีการปรับกลยุทธ์และเปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านตัวสินค้าและบริการ เช่น การคัดสรรเมล็ดกาแฟที่ได้คุณภาพ มีชนิดของกาแฟให้เลือกบริโภคหลากหลาย โดยเมล็ดกาแฟสามารถนำไปแปรรูปใช้ประโยชน์เป็นกาแฟคั่วเพื่อเป็นเครื่องดื่ม กาแฟสำเร็จรูป กาแฟกระป๋องพร้อมดื่ม และกาแฟขงสดตามร้านกาแฟ เป็นต้น (กานดา, 2555)

เมล็ดกาแฟมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ คาเฟอีน (caffeine) กรดคลอโรจีนิก (chlorogenic acid) และวิตามินไนอาซิน (niacin) เป็นต้น ในกาแฟต้ม (brewed coffee) 6 ออนซ์ ให้พลังงาน 5 แคลอรี คาร์โบไฮเดรต 1 กรัม แคลเซียม 3 มิลลิกรัม ธาตุเหล็ก 0.1 มิลลิกรัม โซเดียม 6 มิลลิกรัม ไนอาซิน 0.5 มิลลิกรัม แต่มีโปแตสเซียมน้อยกว่า 64 มิลลิกรัม อย่างไรก็ตามกาแฟที่ได้รับความนิยมคือ กาแฟผง (Instant coffee) ในกาแฟผง 5 ออนซ์ ประกอบด้วยสารคาเฟอีนแตกต่างกัน ได้แก่ กาแฟต้ม (boiled coffee) มีคาเฟอีน 60 -180 มิลลิกรัม กาแฟบดหยาบ (percolated) มีคาเฟอีน 40-170 มิลลิกรัม กาแฟผง (Instant coffee) มีคาเฟอีน 30-120 มิลลิกรัม และกาแฟชนิดกำจัดคาเฟอีน (decaffeinated) มีคาเฟอีน 1.5 มิลลิกรัม (Herbert and Subak Sharpe, 1995)

คาเฟอีน (caffeine) เป็นสารเสพติดประเภทหนึ่ง ออกฤทธิ์ช่วยกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง มีรสชาติขมเล็กน้อย และไม่มีกลิ่น โดยปริมาณของคาเฟอีนส่งผลต่อร่างกายและอารมณ์ กล่าวคือ ถ้าร่างกายได้รับปริมาณคาเฟอีน 50-200 มิลลิกรัมต่อวันจะทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่าไม่ง่วงนอน หายจากอาการอ่อนเพลีย และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่อง (ปัทมา, 2551) ในบราซิลยืนยันว่าการดื่มกาแฟในปริมาณที่พอเหมาะในแต่ละวันจะเป็นยาวิเศษ ช่วยฟื้นฟูกำลังให้แก่ผู้ที่หย่อนสมรรถภาพทางเพศ อันเนื่องจากการดื่มสุรา การเสพยา และภาวะซึมเศร้าได้ นอกจากนี้นักวิจัยจากแคนาดาแนะนำให้ผู้ที่ต้องการลดความอ้วนดื่มกาแฟก่อนรับประทานอาหาร เพราะจะทำให้รู้สึกอิ่มรับประทานอาหารลดลงถึงร้อยละ 22 (ปรัชญา, 2548) กาแฟได้รับการพิสูจน์ว่าสามารถช่วยลดอัตรา

เสี่ยงในการฆ่าตัวตายในเพศหญิงได้ถึงร้อยละ 60 (สันติ, ม.ป.ป.) แต่อย่างไรก็ตามการบริโภคกาแฟจนได้รับปริมาณคาเฟอีนในปริมาณมากเกินไปจะส่งผลเสียต่อสุขภาพเช่นกัน กล่าวคือ ถ้าได้รับปริมาณมากถึง 200-500 มิลลิกรัมต่อวัน จะทำให้ปวดศีรษะ มือสั่น และนอนไม่หลับ สำหรับผู้ที่มีความดันโลหิตสูง ควรหลีกเลี่ยงการดื่มกาแฟในปริมาณสูง เพราะจากการศึกษาพบว่า คาเฟอีน 250 มิลลิกรัมสามารถทำให้ความดันโลหิตสูงมากขึ้นในผู้ป่วยที่มีความดันโลหิตสูงกว่า 1.5 เท่าของกลุ่มที่มีความดันปกติ (อัจฉิมา, 2552)

นอกจากนี้กาแฟยังมีสารที่มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (antioxidant) ประกอบไปด้วยกรดคลอโรจีนิก (chlorogenic acid) เป็นสารที่ให้รสขมในกาแฟ ช่วยต้านสารพิษที่เกิดจากภายในและภายนอกร่างกาย โดยอนุมูลอิสระเกิดได้จากหลากหลายปัจจัย อาทิ การรับประทานอาหาร รังสี การติดเชื้อ และสิ่งแวดล้อมที่เป็นมลพิษ เป็นต้น (พรทิพย์, 2551) สารต้านอนุมูลอิสระมีผลในการช่วยชะลอความแก่ ไขมันในเส้นเลือดสูง อัลไซเมอร์ มะเร็ง เป็นต้น และจากการวิจัยติดตามผลเป็นเวลานานมากกว่า 20 ปีกับผู้ที่ทดลองเพศหญิง 40,000 คน เพื่อศึกษาการเชื่อมโยงกันระหว่างกาแฟกับโรคมะเร็งเต้านม พบว่า กลุ่มผู้หญิงที่ดื่มกาแฟมากกว่าวันละ 5 แก้วจะมีโอกาสเสี่ยงในการเป็นโรคมะเร็งเต้านมน้อยกว่าผู้ที่ดื่มกาแฟน้อยกว่านั้นถึงร้อยละ 19 นักวิจัยเชื่อว่าสารต้านอนุมูลอิสระที่พบได้ในกาแฟจะช่วยป้องกันเซลล์จากสารอนุมูลอิสระที่เป็นสาเหตุของการเจริญเติบโตของเซลล์มะเร็ง (อัจฉิมา, 2552)

วิตามินไนอาซิน (niacin) หรือวิตามินบี 3 เป็นองค์ประกอบทางเคมีของกาแฟ มีรสน้อยกว่าคาเฟอีน มีบทบาทสำคัญในการพัฒนารสชาติในระหว่างการคั่ว ที่ทำให้กาแฟมีกลิ่นหอมและรสขม มีประสิทธิภาพช่วยป้องกันแบคทีเรีย และการก่อตัวของแบคทีเรีย จึงช่วยลดปัญหาของโรคที่เกิดทางช่องปาก และป้องกันฟันผุได้ อีกทั้งยังป้องกันการเกิดโรคมะเร็ง บำรุงผิวพรรณ เส้นผม ลูกตา ทำให้ระบบประสาท ระบบทางเดินอาหารเป็นไปอย่างปกติ ช่วยลดไขมันในเลือดชนิดไม่ดี LDL-cholesterol ซึ่งจากการศึกษายังไม่ทราบผลข้างเคียงที่แน่นอนหากร่างกายบริโภคมากเกินไป แต่ถ้าร่างกายได้รับไนอาซินเกิน 100 มิลลิกรัม ผิวหนังจะคันและแดง โดยใช้เวลาประมาณ 15 นาทีก็จะหายเอง (อัจฉิมา, 2552)

จากการสำรวจเหตุผลในการดื่มกาแฟของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ชอบกลิ่นหอมของกาแฟ (จตุรินทร์, 2555) ดื่มแล้วรู้สึกกระฉับกระเฉง เพิ่มความสดชื่นในการทำงาน และลดอาการง่วงนอนในการทำงาน (บุญชนิกา, 2552) ซึ่งจากผลการวิจัยของ ชมรมนักวิจัยไทยเพื่อความสุขชุมชน (2558) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคกาแฟของคนไทยพบว่า คนไทยเริ่มลองดื่มกาแฟครั้งแรกเพราะว่าอยากชิม อยากลองดื่ม (ร้อยละ 34.30) ดื่มเพราะง่วง ง่วงจนทนไม่ไหว (ร้อยละ 7.40) ดื่มตามเพื่อน (ร้อยละ 6.90) ดื่มแล้วทำให้ร่างกายสดชื่น (ร้อยละ 6.00) ดื่มเพื่อคลายเครียด/แก้ปวดหัว (ร้อยละ

3.30) นอกจากนี้ ผลการศึกษาของผ่องศรี (2540) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดื่มกาแฟเป็นอันตรายต่อสุขภาพและกาแฟก็เป็นเครื่องดื่มที่ฟุ่มเฟือย

ดังนั้น ผู้ศึกษาในฐานะนักศึกษาศาขาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อสำรวจพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากปัจจุบันกาแฟสดได้รับความนิยมในการบริโภคเป็นอย่างสูง

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ผู้ศึกษากำหนดขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1.1 ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ปฏิบัติหน้าที่สอน จำนวน 562 คน สังกัด 9 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (กองบริหารงานบุคคล, 2559)

1.3.1.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 5 คณะ ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากเลือกคณะที่เป็นตัวแทนจำนวน 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 304 คน

ขั้นตอนที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแจกแบบสอบถามเรื่องพฤติกรรมกรรมการบริโภคราคาแพงของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้แก่บุคลากรสายวิชาการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 304 คน แล้วคัดเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่บริโภคราคาแพง เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคราคาแพงของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้กลุ่มตัวอย่างที่บริโภคราคาแพง จำนวน 237 คน

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาถึงพฤติกรรมกรรมการบริโภคราคาแพงของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.3.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.3.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้ 1) เพศ 2) อายุ 3) สถานภาพการทำงาน 4) ระดับการศึกษา 5) คณะที่สังกัด และ 6) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.3.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภคราคาแพงของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) ปริมาณการบริโภคราคาแพง 2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคราคาแพงต่อแก้ว 3) สถานที่ในการจำหน่ายกาแพง 4) เวลาที่บริโภคราคาแพง 5) เหตุผลในการบริโภคราคาแพง 6) รูปแบบการบริโภคราคาแพง และ 7) ความถี่ในการบริโภคราคาแพง

1.3.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.3.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา

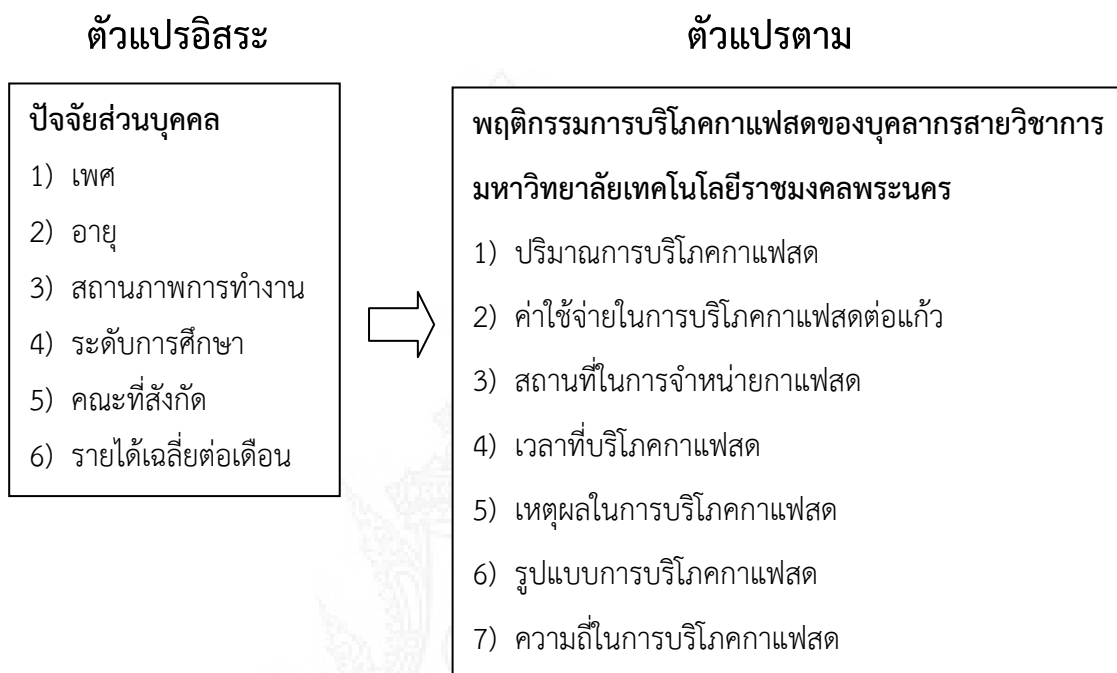
การศึกษาครั้งนี้ ทำการเก็บข้อมูลโดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน 2560

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการทำงาน ระดับการศึกษา คณะที่สังกัด และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริโภคราคาแพงของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคาาผลของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำหนดกรอบแนวความคิดในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริโภคาาผลของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.6.2 เป็นข้อมูลให้กับผู้ประกอบการ ปรับปรุงและพัฒนาด้านการผลิตเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและเป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบการรายใหม่ที่จะเข้ามาลงทุนในธุรกิจกาผลนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

1.6.3 ทำให้ทราบข้อมูลเชิงวิชาการเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคาาผล ให้ผู้ที่มีความสนใจในเรื่องกาผล สามารถนำไปใช้อ้างอิงได้

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่

1.7.1.1 เพศ หมายถึง เพศของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.7.1.2 อายุ หมายถึง จำนวนเต็มปีที่บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกำเนิดมาจนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ อายุไม่เกิน 35 ปี อายุ 36-40 ปี อายุ 41-45 ปี อายุ 46-50 ปี และอายุมากกว่า 50 ปี

1.7.1.3 สถานภาพการทำงาน หมายถึง ระดับหรือตำแหน่งงานของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่ยกเลิกการปฏิบัติหน้าที่เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- 1) ผู้บริหาร หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่บริหารเพียงอย่างเดียว
- 2) ผู้บริหารและผู้สอน หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่บริหารและสอน
- 3) ผู้สอน หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่สอนเพียงอย่างเดียว

1.7.1.4 ระดับการศึกษา หมายถึง คุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

1.7.1.5 คณะที่สังกัด หมายถึง บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ปฏิบัติหน้าที่ใน 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.7.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนจากการทำงานในแต่ละเดือน แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท, 20,001-25,000 บาท, 25,001-30,000 บาท, 30,001-35,000 บาท, 35,001-40,000 บาท และมากกว่า 40,001 บาท

1.7.2 พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด หมายถึง การปฏิบัติตนในการดื่มกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่

1.7.2.1 ปริมาณการบริโภคกาแฟสด หมายถึง จำนวนแก้วของการดื่มกาแฟที่บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครดื่มในแต่ละวัน หรือต่อสัปดาห์

1.7.2.2 ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว หมายถึง จำนวนเงินที่จ่ายเป็นค่ากาแฟสด 1 แก้ว

1.7.2.3 สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด หมายถึง สถานที่ที่บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครซื้อกาแฟสดเพื่อบริโภค แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1) ร้านจำหน่ายกาแฟในอาคารหรือห้างสรรพสินค้า มีลักษณะเป็นอาคารอิสระหรือห้องเช่าพื้นที่ประมาณ 50 ตารางเมตรขึ้นไป

2) ซุ้มกาแฟหรือมุมกาแฟ เป็นร้านขนาดกลาง อาจมีพื้นที่นั่งจำนวนเล็กน้อย พื้นที่ประมาณ 6 ตารางเมตรขึ้นไป

3) รถเข็น (Cart) เป็นร้านกาแฟขนาดเล็ก มีพื้นที่ 3 ตารางเมตร ขึ้นไป สามารถเคลื่อนย้ายได้ ทำเลที่ตั้งได้ง่าย

1.7.2.4 เวลาที่บริโภคกาแฟสด หมายถึง ช่วงเวลาในการบริโภคกาแฟสด แบ่งเป็น 5 ช่วง ได้แก่

1) ช่วงเวลา 06.00-09.00 น.

2) ช่วงเวลา 09.01-12.00 น.

3) ช่วงเวลา 12.01-15.00 น.

4) ช่วงเวลา 15.01-18.00 น.

5) ช่วงเวลา 18.01-21.00 น.

1.7.2.5 เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด หมายถึง ความต้องการในการซื้อกาแฟสดมาบริโภคแต่ละครั้งของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.7.2.6 รูปแบบการบริโภคกาแฟสด หมายถึง ลักษณะของกาแฟสดที่บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครบริโภค ได้แก่ ร้อน เย็น และปั่น

1.7.2.7 ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดต่อวัน หมายถึง จำนวนครั้งในการบริโภคกาแฟสดในแต่ละวันของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.7.2.8 กาแฟสด หมายถึง เครื่องดื่มที่ทำจากเมล็ดกาแฟ 100% นำมาคั่วและบดกับน้ำร้อน เติมน้ำตาล ครีม นม และน้ำแข็ง หรือไม่เติมก็ได้

1.8 คำสำคัญ

กาแฟสด พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสรุปสาระสำคัญเสนอตามลำดับหัวข้อพฤติกรรมบริโภครักษาแก๊ส เรียงลำดับ ดังนี้

- 2.1 ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดีมกาแก๊ส
 - 2.1.1 ความหมายของเครื่องดีม
 - 2.1.2 ประเภทของเครื่องดีม
 - 2.1.3 เครื่องดีมกาแก๊ส
 - 2.1.4 องค์ประกอบของกาแก๊ส
 - 2.1.5 ชนิดของกาแก๊ส
 - 2.1.6 ส่วนผสมของเครื่องดีมกาแก๊ส
 - 2.1.7 ปัจจัยที่มีผลต่อรสชาติของกาแก๊ส
- 2.2 พฤติกรรมการบริโภครักษาแก๊สของบุคคลวัยทำงาน
 - 2.2.1 ความหมายของพฤติกรรมการบริโภค
 - 2.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภค
 - 2.2.3 ทฤษฎีส่วนผสมทางการตลาด
 - 2.2.4 บุคลากรวัยทำงาน
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดีมกาแก๊ส

2.1.1 ความหมายของเครื่องดีม

ประสงศ์สม (2555) ได้ให้ความหมายของเครื่องดีม หมายถึง ของเหลวชนิดหนึ่งซึ่งมีความปลอดภัยเพียงพอสำหรับการดับความกระหาย และหรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ โดยปกติแล้วเครื่องดีมจะช่วยทำหน้าที่ดับความกระหาย นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มความสดชื่น ดีมเพื่อให้มีสุขภาพดี ดีมเพื่อทดแทนการสูญเสียเกลือแร่หรือดีมเพื่อความบันเทิง และความพึงพอใจ ตัวอย่างของเครื่องดีมในกลุ่มนี้ได้แก่ กาแฟ ชา น้ำอัดลม น้ำนม น้ำเกลือแร่ น้ำผลไม้ น้ำสมุนไพร และเครื่องดีมแอลกอฮอล์ประเภทต่างๆ ฯลฯ

เครื่องดื่ม (ม.ป.ป.) ให้ความหมายของเครื่องดื่ม (beverage) เป็นผลิตภัณฑ์อาหารประเภทหนึ่งที่เป็นของเหลว ช่วยลดความกระหาย ให้ความรู้สึกสดชื่น และขจัดความอ่อนเพลีย ขดเซยปริมาณน้ำที่ร่างกายสูญเสียไป ตลอดจนมีคุณค่าทางโภชนาการต่างๆ ที่มีประโยชน์ มีส่วนประกอบหลัก คือ น้ำ สารให้รสหวาน กรดอินทรีย์ สี และสารให้กลิ่นรส

สรุปว่า เครื่องดื่มหมายถึง ของเหลวชนิดหนึ่งซึ่งใช้ในการดับความกระหาย เพิ่มความสดชื่น ต้มเพื่อความบันเทิง และความพึงพอใจ

2.1.2 ประเภทของเครื่องดื่ม

เครื่องดื่มในปัจจุบันมีหลายประเภท บางประเภทดื่มแล้วได้คุณค่าทางโภชนาการ บางประเภทดื่มแล้วกระตุ้นระบบประสาท และบางประเภทดื่มเพื่อดับความกระหาย กรมอนามัย (2553) แบ่งเครื่องดื่มตามส่วนประกอบหลักได้ 7 ประเภท ดังนี้

2.1.2.1 ประเภทผลไม้ ซึ่งจะมีทั้งน้ำผลไม้สด น้ำผลไม้บรรจุกระป๋อง ขวด หรือกล่อง สามารถเก็บไว้กินได้นาน การดื่มน้ำผลไม้จะได้ทั้งวิตามินและแร่ธาตุ ขึ้นอยู่กับส่วนประกอบของน้ำผลไม้ว่ามีเปอร์เซ็นต์ของน้ำผลไม้สดมากน้อยเพียงใด

2.1.2.2 ประเภทน้ำนมและเครื่องดื่มที่ใช้นมเป็นหลัก อาหารประเภทนี้ ถ้าดื่มแล้วจะได้สารอาหารที่สำคัญ เช่น โปรตีน วิตามิน และแร่ธาตุ ซึ่งเหมาะสำหรับบุคคลทุกเพศทุกวัย

2.1.2.3 ประเภทเครื่องดื่มสมุนไพร ซึ่งปัจจุบันมีผู้นิยมดื่มกันมากขึ้น เพราะมีการบรรจุของสำเร็จรูปขาย การดื่มน้ำสมุนไพรสามารถดื่มได้ทั้งแบบใส่น้ำตาลและแบบไม่ใส่น้ำตาล นอกจากจะได้คุณค่าทางโภชนาการแล้ว ยังทำให้สดชื่นอีกด้วย

2.1.2.4 ประเภทน้ำชา กาแฟ เป็นเครื่องดื่มที่นิยมดื่มกันในตอนเช้าหรือดื่มเป็นอาหารว่าง คุณสมบัติเด่นของน้ำชา กาแฟ คือ จะมีสารคาเฟอีน ซึ่งเป็นสารที่มีฤทธิ์กระตุ้นให้ผู้ดื่มรู้สึกกระปรี้กระเปร่า และถ้าร่างกายได้รับมากเกินไป ก็จะทำให้มีอาการกระวนกระวาย ตื่นเต้นง่าย หงุดหงิด ใจสั่น นอนไม่หลับ นอกจากนี้คาเฟอีน ยังไปกระตุ้นการหลั่งของกรดเกลือในกระเพาะอาหาร ผู้ที่มีกรดในกระเพาะอาหารมากเกินไปหรือมีแผลในกระเพาะอาหารไม่ควรดื่มน้ำชา กาแฟ ชนิดเข้มข้น

2.1.2.5 ประเภทน้ำหวาน น้ำอัดลม เครื่องดื่มประเภทนี้โดยทั่วไป มักมีส่วนประกอบของน้ำตาล สารปรุงแต่งรส ถ้าเป็นน้ำอัดลมก็จะมีกรดคาร์บอนิก และอาจมีสารกันบูดด้วย คุณค่าของเครื่องดื่มชนิดนี้มักจะทำให้พลังงานเป็นส่วนใหญ่

2.1.2.6 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ เหล้า เบียร์ ไวน์ วิสกี้ เครื่องดื่มประเภทนี้ไม่ควรดื่มในปริมาณมาก เพราะจะทำให้เกิดความเคขื่น และถ้าดื่มมากเกินไปจะควบคุมสติไม่ได้ จะทำให้เกิดกรณีวิวาท และหากขับรถก็จะเกิดอุบัติเหตุได้

2.1.2.7 เครื่องดื่มชูกำลัง มักนิยมดื่มกันมาก โดยเฉพาะผู้ที่ต้องใช้แรงงาน เครื่องดื่มชูกำลัง 1 ขวด ให้พลังงานแก่ร่างกายเพียง 8 แคลอรี และยังมีคาเฟอีน ซึ่งมีผลกระตุ้นระบบประสาท บางคนดื่มในปริมาณมาก ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับคุณค่าทางโภชนาการที่ได้รับแล้วถือว่าน้อยมาก ถ้าดื่มติดต่อกันเป็นเวลานานก็จะทำให้ติด และถ้าดื่มแต่เครื่องดื่มชูกำลัง เพียงอย่างเดียวโดยไม่ได้รับประทานอาหารหลักเลยก็จะทำให้ร่างกายขาดสารอาหารได้

จะเห็นได้ว่า เครื่องดื่มมีหลายประเภท และแต่ละประเภทก็มีทั้งประโยชน์และโทษแตกต่างกัน เครื่องดื่มบางประเภทควรจะหลีกเลี่ยงไม่บริโภคเลยหรือบริโภคให้ลดน้อยลงก็จะเป็นการดีที่สุด ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาสนใจศึกษาถึงพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด เนื่องจากปัจจุบันกาแฟสดได้รับความนิยมในการบริโภคสูงและเพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้สนใจได้ศึกษาและทราบถึงประโยชน์และผลกระทบต่อสุขภาพ

2.1.3 เครื่องดื่มกาแฟสด

มนรดา (2557) ให้ความหมายของเครื่องดื่มกาแฟสดหมายถึง เครื่องดื่มที่ทำจากเมล็ดกาแฟคั่วใช้ได้ทุกพันธุ์ที่ไม่มีส่วนผสมเจือปนของวัตถุขบอย่างดี ต้องทำมาจากเมล็ดกาแฟ 100 % จากไร่ ความสดของกาแฟมีข้อดีคือทำให้รสชาติกาแฟดีและหอมกรุ่น ทั้งกาแฟสดร้อน และกาแฟสดเย็น (ต้องเป็นเมล็ดที่ไม่เก่าเก็บ ไม่มีกลิ่นหืน หรือมีเชื้อรา)

กาแฟเป็นผลผลิตที่ได้จากพืชชนิดหนึ่งคือ ต้นกาแฟ (Coffee Tree: Coffea) ผลกาแฟมีลักษณะเป็นผลกลมรี เมื่อสุกจะมีสีแดงสดเหมือนลูกเชอร์รี่ (แต่มีบางสายพันธุ์ที่สุกแล้วมีสีเหลือง) ภายในจะมีเมล็ด 2 เมล็ดประกบกัน โดยทั่วไปแล้วจะนิยมเรียกผลดิบนี้ว่า เชอร์รี่ (Cherry) ส่วนที่นำมารับประทานคือ เมล็ด ซึ่งต้องนำมาผ่านกระบวนการแยกเนื้อออกก่อน หลังจากนั้นจึงนำเมล็ดมาตากแห้ง เมื่อได้เมล็ดแห้ง (Green beans) แล้ว เกษตรกรจะนำไปขายให้แก่พ่อค้าคนกลางหรือโรงงานคั่ว ซึ่งโรงงานคั่วจะคั่วกาแฟที่เลือกซื้อมาคั่วตามสูตรเฉพาะของตัวเอง จากนั้นจึงบรรจุถุงและส่งขายอีกทีหนึ่ง กาแฟที่ดีจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่มีพื้นที่ปลูกที่มีภูมิอากาศเหมาะสม ตลอดจนถึงการดูแลรักษาอย่างดี ตลอดกระบวนการผลิต กว่าจะมาถึงมือผู้คั่วกาแฟจึงมีโอกาสที่จะเสียคุณภาพได้ตลอดเวลา (ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกาแฟ, ม.ป.ป.)

ส่วนพันธุ์ที่นิยมปลูกเพื่อการค้าและมีขายกันโดยทั่วไปมีอยู่ 2 พันธุ์คือ อราบิก้าและโรบัสต้า

2.1.3.1 กาแฟอราบิก้า (Arabica)

เป็นสายพันธุ์ที่นิยมปลูกและบริโภคกันมากที่สุดในโลก มีปริมาณการผลิตถึง 80 เปอร์เซ็นต์ในตลาดกาแฟโลก แต่จะมีจำนวนเพียง 1 ใน 8 เท่านั้นที่เป็นกาแฟที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ กาแฟชนิดนี้ให้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปริมาณสารกาแฟชั้นดี มีกลิ่นและรสชาติที่ดีที่สุด

เมล็ดกาแฟพันธุ์อราบิก้าจะมีรูปทรงค่อนข้างเรียวยาว รอยผ่าใ้กลางมีลักษณะคล้ายตัวเอส เมื่อผ่านกระบวนการผลิตแล้ว กาแฟพันธุ์นี้จะมีกลิ่นหอมหวานอบอวล ชับซ้อน คล้ายกลิ่นช็อกโกแลตและดอกไม้ รสชาตินุ่มละมุน มีปริมาณคาเฟอีนประมาณร้อยละ 1.1-1.7 หรือประมาณครึ่งหนึ่งของพันธุ์โรบัสต้าในสัดส่วนเท่ากัน

กาแฟอราบิก้าชอบความเย็น เจริญเติบโตและให้ผลผลิตดีในพื้นที่ที่มีระดับความสูงตั้งแต่ 800-2,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล สำหรับในประเทศไทยนิยมปลูกในเขตพื้นที่ทางภาคเหนือ เช่น เชียงใหม่ เชียงราย ตาก น่าน แม่ฮ่องสอน ลำปาง สายพันธุ์ที่นิยมปลูกมากคือ สายพันธุ์คาร์ติมอร์ อราบิก้าในประเทศไทยสามารถให้ผลผลิตได้ประมาณ 10,000 ต้นต่อปี

2.1.3.2 กาแฟโรบัสต้า (Robusta)

เป็นกาแฟพันธุ์ที่ต้องการความชุ่มชื้นสูง ปลูกง่าย ให้ปริมาณผลผลิตมาก นิยมปลูกกันมากในทวีปแอฟริกาและเอเชีย สามารถปลูกในพื้นที่ที่มีระดับความสูงตั้งแต่ 500-600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล สำหรับประเทศไทยนิยมปลูกกันทางภาคใต้ เช่น ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช

เมล็ดพันธุ์ของโรบัสต้าจะอวบอ้วน ด้านหลังมีลักษณะนูนเป็นหลังเต่า รอยผ่าใ้กลางเมล็ดจะเป็นเส้นค่อนข้างตรง กาแฟสายพันธุ์นี้ กลิ่นไม่หอมหวานอบอวล ไม่ซับซ้อน รสชาติฝาดกว่าพันธุ์อราบิก้า และมีปริมาณคาเฟอีนสูงกว่า 1-2 เท่าตัวหรือประมาณร้อยละ 2-4.5

ถึงแม้ว่าจะให้รสชาติที่ด้อยกว่า มีรสฝาดมากกว่า แต่ความเข้มข้นของกาแฟพันธุ์นี้จะมีมากกว่า สามารถรับรู้ได้เวลาดื่ม ส่วนใหญ่จะนำมาผลิตเป็นกาแฟสำเร็จรูป หรือนำมาผสมกับกาแฟพันธุ์อราบิก้า เพื่อให้ได้รสชาติที่แตกต่างออกไป กาแฟโรบัสต้าในประเทศไทยสามารถให้ผลผลิตได้ประมาณปีละ 70,000 ต้นต่อปี (เมล็ดกาแฟ สายพันธุ์ต่างๆ, 2556)

ตารางที่ 2.1 ปริมาณคาเฟอีนในผลิตภัณฑ์ชนิดต่างๆ

ผลิตภัณฑ์	ปริมาณ/น้ำหนัก	ปริมาณคาเฟอีน (มิลลิกรัม)
กาแฟคั่วบด	150 มล.	64-124
กาแฟสำเร็จรูป	2 กรัม	22-87
กาแฟสำเร็จรูปสกัดคาเฟอีน	2 กรัม	0.5-2
กาแฟดำพร้อมดื่ม (กระป๋อง)	180 มล.	94-131
กาแฟผสมนมพร้อมดื่ม (กระป๋อง)	180 มล.	47-167
ใบชาชง/ชาชนิดซอง	2 กรัม	30-80
ชาผงสำเร็จรูป	0.7 มล.	18-26

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผลิตภัณฑ์	ปริมาณ/น้ำหนัก	ปริมาณคาเฟอีน (มิลลิกรัม)
ชาสำเร็จรูปพร้อมดื่ม	250 มล.	16-158
ชาเขียวพร้อมดื่ม	250 มล.	21-51
เครื่องดื่มประเภทโคล่า	325 มล.	29-65
เครื่องดื่มชูกำลัง	150 มล.	60-100
เครื่องดื่มโกโก้ร้อน	180 มล.	5-30
ผลิตภัณฑ์ช็อกโกแลต	50 กรัม	3-10

ที่มา: อรุณธร (2551); ปิยะณัฐฎ์ (2553)

2.1.4 องค์ประกอบของกาแฟสด

เมล็ดกาแฟประกอบด้วยสารเคมีอย่างน้อย 393 ชนิด โดยกลิ่นรสของกาแฟมาจากน้ำมันกาแฟ (coffee oil) ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 10-12 (ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกาแฟ, ม.ป.ป.) ขนาดของเมล็ดกาแฟจะขึ้นอยู่กับขนาดของเครื่องที่ใช้บดกาแฟ ในเมล็ดกาแฟมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ คาเฟอีน (caffeine) แทนนิน (tannin) น้ำตาลไหม้ (caramelized sugar) คาร์บอนไดออกไซด์ (carbon dioxide) และสารประกอบที่ให้กลิ่นรส (flavoring compounds) หลากหลายชนิด มีวิตามินและเกลือแร่หลายชนิดแต่ในปริมาณเล็กน้อย ในกาแฟต้ม (brewed coffee) 6 ออนซ์ ให้พลังงาน 5 แคลอรี คาร์โบไฮเดรต 1 กรัม แคลเซียม 3 มิลลิกรัม ธาตุเหล็ก 0.1 มิลลิกรัม โซเดียม 6 มิลลิกรัม ไนอาซิน 0.5 มิลลิกรัม แต่มีโปแตสเซียมน้อยกว่า 64 มิลลิกรัม ปริมาณคาเฟอีนต่อการดื่มขึ้นอยู่กับวิธีการชงและระยะเวลาในการบด อย่างไรก็ตามกาแฟที่ได้รับความนิยมคือ กาแฟผง (Instant coffee) ในกาแฟผง 5 ออนซ์ ประกอบด้วยสารคาเฟอีนแตกต่างกัน ได้แก่ กาแฟต้ม (boiled coffee) มีคาเฟอีน 60 -180 มิลลิกรัม กาแฟบดหยาบ (percolated) มีคาเฟอีน 40-170 มิลลิกรัม กาแฟผง (Instant coffee) มีคาเฟอีน 30-120 มิลลิกรัม และกาแฟชนิดกำจัดคาเฟอีน (decaffeinated) มีคาเฟอีน 1.5 มิลลิกรัม (Herbert and Subak Sharpe, 1995) คาเฟอีนที่มีอยู่ในน้ำดำ 1 กระป๋อง จะมีคาเฟอีนเทียบเท่ากับคาเฟอีนในกาแฟครึ่งถ้วย ซึ่งมีผลต่อพัฒนาสมองของเด็กและเป็นอันตรายต่อสตรีมีครรภ์ (ประไพศรี, 2549)

2.1.4.1 คาเฟอีน (Caffeine) เป็นสารเสพติดประเภทหนึ่ง ออกฤทธิ์เป็นสารกระตุ้นระบบประสาท ทำให้รู้สึกกระฉับกระเฉง ไม่ง่วงนอน พบในอาหารหลายชนิด เช่น กาแฟ ชา โกโก้ น้ำอัดลม เครื่องดื่มชูกำลัง เป็นต้น คาเฟอีนมีทั้งประโยชน์และโทษ ดังนี้

1) ประโยชน์ของคาเฟอีน

คาเฟอีนเป็นสารที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มิใช่จะพบเฉพาะในเมล็ดกาแฟเท่านั้น หากยังพบใน เมล็ด ใบและผลของพืชอื่นๆ อีกมากกว่า 63 ชนิด เมื่อร่างกายรับคาเฟอีนเข้าไปแล้ว จะดูดซึมและกระจายไป ทุกส่วนของร่างกาย โดยเกาะติดไปกับเม็ดเลือด (นฤมล และคณะ, 2549) ซึ่งจากปริมาณการบริโภคคาเฟอีนแล้ว แพทย์ส่วนใหญ่แนะนำให้บริโภคได้ไม่เกินวันละ 200 มิลลิกรัมเท่านั้น (ศักดิ์, 2543) ในประเทศไทยเคยมีข้อมูลการศึกษาจากศูนย์วิจัยกสิกรไทย ได้ทำวิจัยถึงปริมาณการดื่มกาแฟของคนไทยไว้ว่า มีอัตราการบริโภคต่ำกว่าร้อยละ 0.5 กิโลกรัมต่อคนต่อปี หรือประมาณคนละ 130-150 ถ้วยต่อปี เพราะคนที่บริโภคกาแฟเป็นประจำมีประมาณร้อยละ 30 ของประชากรทั้งประเทศ (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์, 2555) และไม่ใช่ว่าอย่างไรก็ตาม องค์การอนามัยโลกกล่าวว่ามีหลักฐานพบว่าคาเฟอีนเป็นสารเสพติด แต่การดื่มกาแฟเป็นความเคยชิน เป็นนิสัยและรสนิยมส่วนตัวที่ชื่นชอบในกลิ่นรสของกาแฟมากกว่า (ไม่อาจสุขภาพพึ่งต้องรู้, 2559)

เนื่องจากคาเฟอีนทำให้หลายคนมีอาการข้างเคียง หรืออาจเรียกได้ว่าทำให้เสพติด ดังนั้น จึงเกิดกาแฟสกัดคาเฟอีนออกไปร้อยละ 97 ที่เรียกว่า ดีแคฟ (Decaffeinated) โดยการใช้น้ำหรือสารละลายทางเคมี สารคาเฟอีนที่สกัดได้จะถูกนำไปขายให้กับบริษัทน้ำอัดลม และบริษัทผลิตเครื่องดื่มชูกำลังนำไปผสมในเครื่องดื่ม ขั้นตอนการสกัดคาเฟอีนนี้ค่อนข้างยุ่งยาก และมีต้นทุนสูง ราคาจึงแพงกว่ากาแฟปกติ

เหตุผลที่คนส่วนใหญ่นิยมดื่มกาแฟ ได้แก่ ความตื่นตัวกระชุ่มกระชวย เร่งการขับถ่าย เร่งการเผาผลาญอาหาร มนรดา (2557) ในกาแฟสดมีคาเฟอีนประมาณ 120-140 มิลลิกรัมต่อแก้ว และยังมีสารเคมีที่ยังไม่รู้จัก (ไม่ใช่คาเฟอีน) ช่วยเร่งให้ร่างกายสร้างคอร์ติซอล และอะดรีนาลีน ซึ่งเป็นฮอร์โมนที่มีฤทธิ์กระตุ้นร่างกายให้ตื่นตัวคล้ายคาเฟอีน คาเฟอีนมีสีขาว ละลายน้ำได้ง่าย มีรสขมเล็กน้อย ไม่ได้ทำให้รสชาติกาแฟดีหรือไม่ดี

สำหรับประโยชน์ของคาเฟอีนเมื่อร่างกายได้รับสารคาเฟอีนก็จะดูดซึมเข้าสู่กระแสเลือดและยังคงฤทธิ์อยู่ระหว่าง 2-10 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายของแต่ละคน สารคาเฟอีนเมื่อถูกดูดซึมเข้าร่างกายจะถูกกำจัดออก ไม่มีการสะสมในร่างกาย คาเฟอีนทำให้ร่างกายมีความกระปรี้กระเปร่า และทำให้มีสมาธิ ลดโอกาสการเกิดอัลไซเมอร์ มะเร็งลำไส้ใหญ่ นอกจากนี้ยังมีช่วยเพิ่มเซลล์สมอง ทำให้เพิ่มความจำและ ความสามารถในการเรียนรู้ จากการวิจัยทางการแพทย์สหรัฐฯ โดย ดร.จี เวปสเตอร์ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบประสาทและคณะจากศูนย์การแพทย์ไฮโนลลู ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ชายที่ไม่ดื่มกาแฟมีโอกาสที่จะป่วยเป็นโรคพาร์คินสันมากกว่าผู้ที่ดื่มกาแฟมากกว่าวันละ 5 ถ้วยถึง 5 เท่า ส่วนการศึกษาของนายแพทย์ วินเซนต์ ทูปีโอโลแห่งศูนย์การแพทย์ยูซีแอลเอ-ฮาร์เบอร์ ได้ตั้งทฤษฎีใหม่ว่า การรับคาเฟอีนจำนวน 400 มิลลิกรัมต่อวัน อาจช่วยลดอาการแพ้เกสรดอกไม้ได้ สำหรับมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดมีการวิจัยพบว่า ผู้ดื่มกาแฟมีอัตรา

การเป็นมะเร็งเต้านมต่ำกว่าผู้ที่ไม่ดื่มกาแฟ ส่วนการศึกษาของมหาวิทยาลัยบอสตันพบว่า คนไข้ที่ดื่มกาแฟอย่างน้อย 5 ถ้วยต่อวันมีความเสี่ยงเป็นมะเร็งลำไส้ต่ำกว่ากลุ่มอื่นถึงร้อยละ 40 และกาแฟยังกลายเป็นข่าวดีสำหรับผู้ชายทั่วโลกเมื่อ ดร.คาร์ซี โรแบร์โตลิมา ผู้เชี่ยวชาญด้านเภสัชวิทยาของมหาวิทยาลัยริโอ เดอจาเนโร ในบราซิลเปิดเผยว่า ผู้ที่มีปัญหาหย่อนสมรรถภาพทางเพศอันเนื่องมาจากการดื่มสุรา การเสพยา ภาวะซึมเศร้าและอายุขัย สามารถแก้ปัญหานี้ได้ด้วยการดื่มกาแฟในปริมาณที่พอเหมาะในแต่ละวัน (กฤษณา, 2551)

นอกจากนี้กาแฟยังมีผลต่อสุขภาพด้านอื่นๆ เช่น ช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคพาร์กินสัน ช่วยระงับอาการซึมเศร้า ช่วยกระตุ้นการทำงานของสมอง โดยพบว่าคาเฟอีนเพียง 32 มิลลิกรัม ช่วยกระตุ้นให้มีสมาธิและมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อ สิ่งเร้าได้ดีขึ้นอย่างชัดเจน ช่วยระงับความเจ็บปวด บรรเทาไมเกรน โรคหืดในผู้ป่วยบางคนได้ ลดความเสี่ยงของมะเร็งลำไส้ใหญ่ และช่วยลดโอกาสเกิดโรคหัวใจได้ด้วย

2) ผลกระทบต่อสุขภาพ

คาเฟอีนเป็นสารที่มีรสขมใน กาแฟ ชา น้ำอัดลม ซ็อกโกแลต ถั่วลิสงเตา และยาบางชนิด มีผลต่อการเผาผลาญของร่างกายรวมทั้งการกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง Caffeine, (2015) คาเฟอีนเป็นสารกระตุ้นต่อระบบประสาทส่วนกลางและการใช้งานปกติของคาเฟอีนก่อให้เกิดการพึ่งพาอาศัยกันทางกายภาพ ถ้าหยุดใช้ทันทีที่คาเฟอีนอาจมีอาการสำหรับ 1 วันหรือมากกว่าโดยเฉพาะถ้ากินมากกว่า 1 ถ้วยกาแฟ/วัน จะมีอาการที่เกิดจากการถอนตัวจากคาเฟอีน รวมถึงอาการปวดหัว ความเมื่อยล้า ความกังวล ความหงุดหงิดและอารมณ์ซึมเศร้า (Caffeine Myths and Facts, 2015)

โดยปกติไม่ควรดื่มมากกว่า 2 แก้วต่อวัน อาการกระวนกระวายที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับคาเฟอีนมากเกินไป กาแฟยังเพิ่มความดันโลหิตให้กับผู้ที่เป็โรคความดันโลหิตสูง ทำให้เกิดโรคนอนไม่หลับในบางคน เพิ่มอัตราเสี่ยงในการเกิดภาวะกระดูกพรุนของผู้หญิงหลังวัยหมดประจำเดือน

แต่ผู้หญิงที่ดื่มกาแฟมากกว่า วันละ 3-4 แก้ว เป็นประจำ จะมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดโรคกระดูกพรุนเมื่อถึงวัยหมดประจำเดือน

สำหรับคนที่ดื่มกาแฟเป็นประจำสามารถหยุดดื่มได้ทันทีที่ต้องการ วันแรกๆ อาจมีอาการปวดหัว หรือซึมๆ ไม่กระปรี้กระเปร่าไปบ้าง แต่อาการเหล่านี้จะหายไปไม่ช้า

การดื่มกาแฟมากเกินไปอาจจะทำให้ร่างกายมีอาการผิดปกติได้ชั่วคราว ได้แก่ เวียนหัว คลื่นไส้ หัวใจเต้นเร็วอย่างไม่สม่ำเสมอ หน้ามืด สักพักหนึ่งแล้วจะดีขึ้นเอง เมื่อกาแฟค่อยๆ ถูกขับออกจากร่างกาย โดยใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมง

นอกจากนี้ผลข้างเคียงหากบริโภคมากเกินไป ก็มีหลักฐานชี้ชัดแล้วว่า ก่อให้เกิดอาการนอนไม่หลับ ปวดหัว โรคกระเพาะ และที่สำคัญคือเป็นการเพิ่มน้ำหนักโดยไม่รู้ตัว โดยเฉพาะผู้ที่ดื่มกาแฟผสมน้ำตาล ครีม หรือนม นอกจากนั้นผลข้างเคียงของคาเฟอีนจะทำให้ร่างกายดูดซึมแคลเซียมลดลง สตรีมีครรภ์จึงไม่ควรดื่มกาแฟ สำหรับผู้สูงอายุ หากดื่มกาแฟมากเกินไป 3 ถ้วยต่อวันก็มีอัตราเสี่ยงต่อการเป็นโรคกระดูกพรุนด้วย นอกจากนี้สารคาเฟอีนจะช่วยกระตุ้นการหลั่งกรดในกระเพาะอาหารเพื่อออกมาช่วยย่อย คนที่เป็นโรคกระเพาะจึงควรงดหรือดื่มกาแฟน้อยลง และในผู้ป่วยโรคไตควรลดหรืองดดื่มกาแฟ เนื่องจากคาเฟอีนจะทำให้ไตทำงานหนักขึ้น

คาเฟอีนมีผลกระทบต่อการใช้บริโภค ดังนี้

1) คาเฟอีนกับความดันโลหิตสูง

มีการศึกษาวิจัยพบว่า การดื่มกาแฟจะทำให้ระดับความดันโลหิตเพิ่มสูงขึ้นนานถึง 12 ชั่วโมง ดังนั้น ผู้ที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงจึงควรหลีกเลี่ยงการดื่มกาแฟในภาวะที่ร่างกายมีภาวะความกดดันมากเป็นพิเศษ ไม่ว่าจะจากการทำงานหรือเรื่องอื่นๆ ในชีวิตประจำวันก็ตาม ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันการเกิดความดันโลหิตสูงมากขึ้น

2) คาเฟอีนกับการดูดซึมแร่ธาตุ

คาเฟอีนในกาแฟจะมีผลขัดขวางการดูดซึมของแร่ธาตุบางชนิด เช่น แคลเซียม สังกะสีและเหล็ก ผู้ที่ต้องการให้ร่างกายดูดซึมสารอาหารได้ดีเพียงพอจึงควรพยายามหลีกเลี่ยงการดื่มกาแฟโดยเฉพาะในเด็กซึ่งเป็นวัยที่ต้องเจริญเติบโต ควรงดดื่มกาแฟจะดีที่สุด

3) คาเฟอีนกับแผลในกระเพาะอาหาร

กาแฟช่วยกระตุ้นให้กระเพาะอาหารผลิตน้ำย่อยออกมามาก ดังนั้นผู้ที่มีปัญหาโรคกระเพาะอาหารควรดื่มกาแฟอย่างระมัดระวังเพราะอาจเป็นผลทำให้เกิดแผลในกระเพาะอาหารมากขึ้นกว่าเดิม ดังนั้น จึงควรหลีกเลี่ยงการดื่มกาแฟโดยเฉพาะเวลาท้องว่าง

4) คาเฟอีนกับโรคกระดูกพรุน

คาเฟอีนมีคุณสมบัติช่วยกระตุ้นการขับปัสสาวะ หากดื่มกาแฟติดต่อกันเป็นเวลานาน ย่อมทำให้ร่างกายสูญเสียแคลเซียมไปพร้อมกับการปัสสาวะได้อย่างมากขึ้น จนอาจนำไปสู่ความเสี่ยงของภาวะการเกิดโรคกระดูกพรุนโดยเฉพาะกับผู้หญิงวัยทองที่ร่างกายเสี่ยงต่อการเกิดโรคกระดูกพรุนง่ายอยู่แล้วจึงไม่ควรดื่มกาแฟมากเกินไป

5) คาเฟอีนกับหญิงตั้งครรภ์

การดื่มกาแฟในหญิงตั้งครรภ์อาจส่งผลทำให้ทารกเจริญเติบโตแบบผิดปกติหรือเพิ่มโอกาสในการแท้งได้สูงขึ้น เพราะคาเฟอีนจะก่อให้เกิดผลกระทบยังอวัยวะภายในของทารกซึ่งยังบอบบาง

6) คาเฟอีนกับการดูดซึมวิตามินบี 1

วิตามินบี 1 มีคุณสมบัติช่วยรักษาสมดุลเกี่ยวกับระบบประสาท หากขาดวิตามินบี1 อยู่แล้วควรงดดื่มกาแฟเพราะคาเฟอีนจะไปขัดขวางกระบวนการดูดซึมของวิตามินดังกล่าวทำให้การทำงานบกพร่องมากยิ่งขึ้น

7) คาเฟอีนกับโรคหัวใจ

สำหรับผู้ที่ป่วยเป็นโรคหัวใจ ไม่ควรดื่มกาแฟเพราะคาเฟอีนจะไปกระตุ้นการทำงานของหัวใจ ทำให้มีเลือดปริมาณสูงขึ้น โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่เป็นโรคหัวใจ คาเฟอีนจะกระตุ้นให้หัวใจทำงานหนักและส่งผลให้หัวใจเสื่อมสภาพเร็วมากขึ้น

กาแฟกับหัวใจ จากงานวิจัยที่ตีพิมพ์เมื่อเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 2005 รายงานว่า หลอดเลือดของผู้ที่ดื่มกาแฟ มีความยืดหยุ่นน้อยกว่าผู้ที่ไม่ดื่ม จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ และในงานวิจัยฉบับนี้ยังได้แนะนำให้ผู้ที่มีความดันโลหิตสูงหรือมีความเสี่ยงอื่นต่อการเกิดโรคหัวใจ (ไขมันในเลือดสูง อ้วน เบาหวาน สูบ บุหรี่ และไม่ออกกำลังกาย) ที่ดื่มกาแฟมากกว่าวันละ 3 แก้ว ให้ลดปริมาณการดื่มลง (อดิศา, 2551)

ในขณะที่งานวิจัยที่ตีพิมพ์เมื่อเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. 2006 รายงานว่า การดื่มกาแฟไม่ทำให้ความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจเพิ่มขึ้น แม้จะดื่มมากกว่าวันละ 6 แก้ว

ส่วนงานวิจัยที่ตีพิมพ์เมื่อเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 2006 รายงานว่า กาแฟอาจก่อให้เกิดอาการหัวใจพื้ติได้ภายใน 1 ชั่วโมงหลังการดื่ม โดยพบว่าผู้ที่ดื่มกาแฟวันละ 2 - 3 แก้ว มี ความเสี่ยงต่อการเกิดอาการหัวใจพื้ติถึงร้อยละ 60

8) คาเฟอีนกับการนอนหลับ

คาเฟอีนจะกระตุ้นร่างกายขณะที่เรานอนหลับทำให้ร่างกายไม่ได้นอนอย่างเต็มที่แท้จริง

9) คาเฟอีนกับการเพิ่มน้ำหนัก

การดื่มกาแฟในปริมาณมากต่อวันมีผลต่อการเพิ่มน้ำหนักส่วนเกิน เพราะน้ำตาล นมและครีมที่เติมลงไปเพื่อเพิ่มรสชาติทำให้กาแฟอร่อยยิ่งขึ้น ร่วมกับรับประทานคู่กับขนมเค้ก คุกกี้หรือขนมหวานต่างๆ เป็นประจำ ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นอีกหนึ่งสาเหตุของการมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นอย่างไม่รู้ตัว

10) คาเฟอีนกับทรวงอก

มีผลวิจัยระบุว่า การดื่มกาแฟจะช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดโรคมะเร็งเต้านมได้ แต่ขณะเดียวกันก็จะทำให้ขนาดเต้านมหดเล็กลงได้ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะผู้ที่ชอบดื่มกาแฟติดต่อกันเป็นเวลานานมาก แม้ว่าโทษในข้อนี้อาจจะไม่ใช่โทษของการดื่มกาแฟที่ส่งผล

กระทบร้ายแรงต่อปัญหาสุขภาพ แต่อาจจะทำให้มีความรู้สึกหมดความมั่นใจในตัวเอง หากพบว่าขนาดหน้าอกเล็กลงจริงจากการดื่มกาแฟเป็นประจำ

11) คาเฟอีนกับการติดกาแฟ

การดื่มกาแฟอย่างพอดี โดยดื่มประมาณวันละ 1-2 แก้วเท่านั้นถึงจะไม่เป็นผลเสียต่อสุขภาพ แต่สำหรับผู้ดื่มกาแฟปริมาณมากกว่า 1-2 แก้วต่อวัน ร่างกายจะมีความเครียดสะสมปริมาณมาก คาเฟอีนเป็นสารออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลางจะทำให้สมองมีความตื่นตัว และทำงานหนักมากขึ้น บางคนดื่มกาแฟเพื่อแก้ง่วงซึ่งทำให้รู้สึกสดชื่นกระปรี้กระเปร่า แต่อาการติดกาแฟอาจละเอียดถึงขั้นทำให้ดื่มไม่จำกัดช่วงเวลาจนรบกวนการนอนหลับหรืออาจนอนไม่หลับทั้งคืน เนื่องจากคาเฟอีนจะออกฤทธิ์อยู่ประมาณ 3-5 ชั่วโมง ดังนั้น หากติดกาแฟมากๆ จะมีผลต่อสุขภาพ

12) กาแฟกับเบาหวาน

อดิศา (2551) การวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัย 8 ชิ้นในปี ค.ศ. 2005 ได้ข้อสรุปว่า ผู้ใหญ่ที่ดื่มกาแฟวันละ 6-7 แก้ว มีความเสี่ยงต่อการเป็นเบาหวานลดลง 1 ใน 3 เมื่อเทียบกับผู้ดื่มวันละ 2 แก้ว และจากการศึกษาล่าสุดเมื่อปีที่แล้วพบว่า ผู้หญิงที่ดื่มกาแฟวันละ 2-3 แก้ว มีความเสี่ยงต่อการเป็นเบาหวานลดลงร้อยละ 13 ในขณะที่ผู้ที่ดื่มตั้งแต่วันละ 4 แก้วขึ้นไป มีความเสี่ยงต่อการเกิดเบาหวานลดลงมากกว่าร้อยละ 40 ซึ่งการค้นพบนี้เป็นที่ประหลาดใจของทีมนักวิจัย เนื่องจากในการศึกษาเฉพาะสารสกัดคาเฟอีนพบว่า มีผลในการเพิ่มระดับคอเลสเตอรอลและลดการเผาผลาญน้ำตาล คาเฟอีนจึงน่าจะทำให้ความเสี่ยงต่อการเกิดเบาหวานเพิ่มขึ้นมากกว่า ดังนั้นในการป้องกันเบาหวานน่าจะมาจากสารอื่นที่อยู่ในกาแฟ แต่อย่างไรก็ตามนักวิจัยยังไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการดื่มกาแฟเพื่อป้องกันโรคเบาหวาน แต่แนะนำให้ ป้องกันโรคนี้ด้วยการบริโภคธัญพืชที่ไม่ขัดสี เพิ่มการออกกำลังกาย และลดน้ำหนัก

2.1.5 ชนิดกาแฟสด

ธุรกิจร้านกาแฟสด (2548) ให้ความหมายเครื่องดื่มกาแฟสดว่า ร้านกาแฟสดส่วนใหญ่มีสูตรการชงกาแฟสดเฉพาะของตัวเอง รายการเครื่องดื่มกาแฟในแต่ละร้านจึงมีชื่อเรียกที่ต่างกันออกไป ได้แก่

เอสเปรสโซ (Espresso) การนำกาแฟอราบิก้าชนิดคั่วเข้มแบบอิตาเลียนโรสต์ หรือเอสเปรสโซโรสต์ มาบดขงด้วยน้ำร้อนปริมาณ 1-1½ ออนซ์ต่อครั้ง ไม่ควรชงกาแฟเอสเปรสโซ่ครั้งละมากกว่า 2 ออนซ์ เพราะจะทำให้รสชาติกาแฟด้อยลง

คาปูชิโน (Cappuccino) ได้จากการนำเอสเปรสโซผสมกับนมร้อน (150-170 องศาเซลเซียส) และปิดด้วยฟองนม (Foamed milk) ในปริมาณ 6 ออนซ์ ที่อุ่นร้อนไว้ก่อน ถ้าเป็นคาปูชิโนเย็นจะใช้วิปครีมแทนฟองนม

ริสเตรตโต (Ristretto) ได้จากการนำเอสเปรสโซที่ชงด้วยน้ำน้อยกว่าปกติครึ่งหนึ่ง จะได้เอสเปรสโซชนิดเข้มข้น

มอคคา (Mocca) โดยการเติมน้ำเชื่อมช็อกโกแลตแท้หรือมอคคาที่กั้นแก้ว ตามด้วยเอสเปรสโซ 1 ออนซ์ นมร้อน และปิดทับด้วยวิปครีม โรยหน้าด้วยเกล็ดหรือผงช็อกโกแลต

กาแฟ ลาเต้ (Caffee Latte) หรือ กาแฟ โอ เลต์ (Caffee Au Lait) เอสเปรสโซ 1 ออนซ์ ผสมนมร้อนจนเต็มถ้วย ปิดทับหน้าด้วยนมตีฟอง (Foamed milk) ¼ นิ้ว อาจโรยเกล็ดช็อกโกแลต

มนรดา (2557) เครื่องดื่มกาแฟสดที่ทำจากเมล็ดกาแฟคั่วใช้ได้ทุกพันธุ์ที่ไม่มีส่วนผสมเจือปนของวัตถุบอย่างดี ต้องทำมาจากเมล็ดกาแฟ 100% จากไร่ ความสดของกาแฟมีข้อดีคือทำให้รสชาติกาแฟดีและหอมกรุ่น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

2.1.5.1 กาแฟดำ หมายถึง กาแฟไม่ใส่นม ชงด้วยวิธีการหยดน้ำ อาจเป็นแบบให้น้ำซึมหรือแบบเฟรนช์เพรส เสิร์ฟโดยไม่ใส่นม อาจเติมน้ำตาลได้

2.1.5.2 กาแฟขาว (White coffee) หมายถึง กาแฟที่เติมนมหลังจากทำเสร็จ อาจเติมน้ำตาลด้วยก็ได้ แบ่งเป็น 22 สูตร ดังนี้

1) เอสเปรสโซ (Espresso) หมายถึง ชงด้วยเครื่องชงเอสเปรสโซ ปริมาณเสิร์ฟ 1 ออนซ์ จะเรียกว่า 1 ซ็อต ถ้า 2 ซ็อต จะเรียกว่า doppio หรือ double และหากปริมาณ 3 ซ็อต จะเรียกว่า triple มักใช้เมื่อมีการชงกาแฟเย็น

2) คาปูชิโน (Cappuccino) ประกอบด้วยเอสเปรสโซ 2 ซ็อต เติมนมร้อน (150-170 องศาเซลเซียส) 2 ออนซ์ และปิดด้วยฟองนม

3) คาเฟ ลาเต้ (Caffe Latte) เหมือนกาแฟเอสเปรสโซ ใส่นมร้อน ใช้เอสเปรสโซ 1 ซ็อต แล้วเติมนมร้อนจนเต็มถ้วย ปิดข้างบนด้วยฟองนม

4) คาเฟ โอ เลต์ (Café au lait) มีถิ่นกำเนิดจากประเทศฝรั่งเศส ลักษณะคล้ายลาเต้

5) ฟร๊อปเพ (Frappe) เป็น กาแฟเย็นเตรียมจากเอสเปรสโซ ใส่กระบอกเซคเกอร์ เขย่าอย่างแรงให้เข้ากัน เติมนม เสิร์ฟในแก้วทรงสูง ที่สำคัญต้องมีฟองนมลอยปิดด้านบน

6) คาเฟ มอคคา (Caffe Mocca) เริ่มจากเทน้ำเชื่อมมอคคา หรือน้ำเชื่อมช็อกโกแลตที่ใช้ราดไอศกรีม จนท่วมก้นแก้ว ตามด้วยเอสเปรสโซ 1 ซ็อต นมร้อนจนเต็มแก้ว ปิดท้ายด้วยวิปครีม 1 ช้อน

7) คาเฟ รอยแยล (Caffe Royale) ใช้ถ้วยกาแฟ 1 ถ้วย เอน้ำตาลก่อนวางลงบนช้อนกาแฟ ถือไว้เหนือแก้ว เทเหล้าเบอร์เบิ้นลง 1 ออนซ์ บนน้ำตาล แล้วปล่อยให้แก้วเหล้าลงไปผสมกับกาแฟ

- 8) เอสเปรสโซ ริสเตรตโต (Espresso Ristretto) หมายถึง กาแฟเอสเปรสโซที่ใช้ใช้น้ำน้อยกว่าปกติประมาณครึ่งหนึ่ง จะได้เอสเปรสโซที่เข้มข้นมากกว่า
- 9) เอสเปรสโซ ลังโก (Espresso Lungo) หมายถึง กาแฟเอสเปรสโซที่ใช้เวลานานกว่าปกติ เป็นวิธีที่ทำให้ได้คาเฟอีนมากที่สุด และมีรสขม
- 10) เอสเปรสโซ มัชชีอาโต (Espresso Macchiato) ใช้เอสเปรสโซ 1 ซ็อต เติมฟองนม เสิร์ฟด้วยถ้วยเอสเปรสโซ
- 11) เอสเปรสโซ กอน ปันนา (Espresso Con Panna) หมายถึง เอสเปรสโซ 1 ซ็อต เติมวิปครีม ใช้ถ้วยเอสเปรสโซเหมือนกัน
- 12) คอฟฟี่โซดา (Coffee Soda) ทำได้โดย เติมน้ำแข็งลงในแก้ว เติมหมาแฟครึ่งถ้วยลงไป ใส่โซดาหรือโคล่าลงอีก ¼ ถ้วย ประดับด้วยมะนาวหรือส้มฝาน
- 13) เอสเปรสโซเย็น (Iced Espresso) หมายถึง เติมน้ำแข็งลงในแก้ว เอสเปรสโซ 2 ซ็อต เติมน้ำเชื่อมช็อกโกแลต 1 ออนซ์ นม 1 ออนซ์ โซดา คนให้เข้ากันปิดหน้าด้วยวิปครีม
- 14) คาเฟ่ อเมริกาโน (Caffe Americano) หมายถึง อเมริกาโน ทำจากเอสเปรสโซ (หลายๆ ซ็อต) กับน้ำร้อน เพื่อให้มีความเข้มข้นเท่ากับกาแฟที่ได้จากการชงแบบหยด แต่มีรสชาติต่างกัน
- 15) ไวท์มอคคา หมายถึง กาแฟเอสเปรสโซผสมซอสรสช็อกโกแลตขาว นมสด และวิปครีม หรือฟองนม
- 16) กาแฟแต่งกลิ่นและรส (Flavoured coffee) หมายถึง เป็นการเติมส่วนผสมเป็นช็อกโกแลตกลิ่นและรสกาแฟ อาจโดยการโรยข้างบนหรือผสมเข้ากับกาแฟ เพื่อเลียนแบบรสชาติของมอคคา
- 17) กาแฟไอริช หมายถึง กาแฟที่ชงแล้วผสมด้วยวิสกี้ และมีชั้นของครีมอยู่ข้างบน
- 18) กาแฟกรองอินเดีย (มัทราส) นิยมทั่วไปทางภาคใต้ของอินเดีย ทำจากกากกาแฟหยากๆ ที่ได้จากเมล็ดที่ถูกอบจนไหม้ ชงด้วยวิธีหยดประมาณ 2-3 ชั่วโมง ในตัวกรองโลหะแบบของอินเดียโดยเฉพาะ ก่อนที่จะนำไปเสิร์ฟกับนมและน้ำตาล โดยปกติมักมีสัดส่วน กาแฟหนึ่งส่วน นมสามส่วน
- 19) กาแฟสไตล์เวียดนาม เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้จากการชงแบบหยด โดยการหยดน้ำผ่านตะแกรงโลหะลงในถ้วย ซึ่งมีผลให้น้ำกาแฟเข้มข้น จากนั้น นำไปเทผ่านน้ำแข็งลงในแก้วที่เติมนมข้นหวานไว้ก่อนแล้ว เนื่องจากการชงกาแฟประเภทนี้ใช้กากกาแฟปริมาณมาก จึงทำให้การชงใช้เวลานาน

20) กาแฟกรีก หรือ กาแฟตุรกี หมายถึง ชงด้วยการต้มกากกาแฟละเอียดกับน้ำพร้อมกันในไอบริก ซึ่งเป็นหม้อทำจากทองเหลืองหรือทองแดง มีก้านยาว และเปิดด้านบน เมื่อชงเสร็จก็จะนำไปรินลงในถ้วยเล็กๆ โดยไม่กรองกากกาแฟออก ตั้งกาแฟทิ้งไว้สักครู่ก่อนดื่ม

21) โกปีทูบรูค (Kopi tubruk) หมายถึง เป็นกาแฟสไตล์อินโดนีเซีย ลักษณะเหมือนกับกาแฟกรีก แต่ชงจากเมล็ดกาแฟหยาบ ต้มพร้อมก้านน้ำตาลปอนด์ก้อนใหญ่ๆ นิยมดื่มในชวา บาหลี และบริเวณใกล้เคียง

22) กาแฟผงพร้อมชง (Instant coffee) หมายถึง กาแฟผงที่บรรจุซองที่วางขายทั่วไปตามร้านค้า ซุปเปอร์มาร์เก็ต สะดวกต่อการชงดื่ม ละลายน้ำได้ง่าย รสชาติต่างไปจากกาแฟสด

ร้านกาแฟส่วนใหญ่จะมีสูตรการชงกาแฟเฉพาะของตัวเอง (การประกอบธุรกิจร้านกาแฟ, ม.ป.ป.) รายการเครื่องดื่มกาแฟในแต่ละร้านจึงมีชื่อเรียกที่ต่างกันไป แต่สูตรที่เป็นสากลและรู้จักกันโดยทั่วไป แสดงดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ชนิดของกาแฟ

สูตรของกาแฟ	วิธีการเตรียม
กาแฟเอสเปรสโซ	กาแฟถูกเตรียมด้วยเครื่องเอสเปรสโซแมชชีน และใช้กาแฟคั่วระดับที่เข้มข้นบดละเอียดให้รสชาติเข้มข้น นิยมใช้กาแฟอราบิก้าเสรีฟในถ้วยขนาดเล็กไม่เกิน 1.5 ออนซ์ กาแฟเอสเปรสโซจะเป็นตัวเบสพื้นฐานในการชงกาแฟอื่น ๆ
กาแฟอเมริกาโน	กาแฟเอสเปรสโซและน้ำร้อน
กาแฟลาเต้	กาแฟเอสเปรสโซเข้มข้นประมาณ 1.5 ออนซ์ ผสมนมร้อนประมาณ 6 ออนซ์ แต่งด้วยฟองนมเล็กน้อยด้านบน รสชาติจะหอมละมุนด้วยกลิ่นนมและกาแฟ
กาแฟคาปูชิโน	กาแฟเอสเปรสโซผสมนมร้อน 1 ส่วน และฟองนม 1 ส่วน นิยมโรยหน้าด้วยผงซินามอนหรือผงช็อกโกแลต
กาแฟมอคคา	เอสเปรสโซ น้ำเชื่อม ช็อกโกแลต นมร้อน และปิดหน้าด้วย วิปปิ้งครีม แต่งหน้าด้วยผงช็อกโกแลต
กาแฟเฟรนเพรส	เวลาดื่มจะต้องกดก้านกรองของแก้วลงก้นตะแกรงกรองจะแยกชั้นระหว่างน้ำกาแฟและผงกาแฟ ซึ่งวิธีการชงแบบนี้จะพบได้ตามร้านอาหาร

ที่มา: ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกาแฟ สายพันธุ์ของกาแฟสด (2559)

สรุปได้ว่า กาแฟสดที่ขงดื่มในแต่ละวัน ส่วนใหญ่จะใช้กาแฟพันธุ์อาราบิก้า และมีสูตรเฉพาะตัว ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้สูตรกาแฟของอาราบิก้าและโรบัสต้า แบ่งเป็น 5 สูตร คือ เอสเปรสโซ่ อเมริกาโน่ ลาเต้ คาปูชิโน และมอคคา

2.1.6 ส่วนผสมของเครื่องดื่มกาแฟสด

2.1.6.1 ชนิดของกาแฟสด

การเลือกกาแฟจะต้องรู้ว่ากาแฟมีกลิ่นหอมและรสชาติที่แตกต่างกันอย่างไร และใช้กาแฟคั่วบดหรือกาแฟสำเร็จรูป

1) กาแฟคั่วบดแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่

1.1) สเตทรคอฟฟี่ (straight coffee) หมายถึง กาแฟพันธุ์อาราบิก้าแท้ 100% ที่มาจากแหล่งที่ปลูกเดียวกัน เช่น ไร่เดียวกัน ประเทศเดียวกันมาผลิต

1.2) คอฟฟี่ เบลนด์ (coffee blend) หมายถึง ใช้กาแฟพันธุ์อาราบิก้าผสมกับกาแฟพันธุ์โรบัสต้า หรือใช้กาแฟพันธุ์อาราบิก้าที่มีชื่อแตกต่างกันตั้งแต่ 2 ชื่อขึ้นไป มาผสมกันที่ใช้เรียกกาแฟคั่วบด

2) กาแฟสำเร็จรูป (instant coffee) หมายถึง ใช้กาแฟพันธุ์โรบัสต้ามาผลิต โดยผ่านกรรมวิธีต่างๆ จนสามารถนำกลับมาชงกับน้ำและละลายได้ทันที

2.1.6.2 การคั่วบด

กาแฟที่มีรสชาติอ่อนและรสชาติเข้มข้นนั้น เกิดจากการคั่วบดและวิธีการบดหยาบหรือละเอียด กาแฟที่บดหยาบรสชาติจะอ่อนกว่ากาแฟที่บดละเอียด ก่อนบดกาแฟทุกครั้งต้องแน่ใจว่าเป็นชนิดไหน เพื่อให้ได้ขนาดของเมล็ดที่เหมาะสมกับอุปกรณ์ โดยหลักของการบดกาแฟที่เหมาะสม ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่น้ำชงผ่านกาแฟ เพราะฉะนั้นเวลาที่ใช้ในการชงกาแฟ ยิ่งเร็วเมล็ดของกาแฟจะยิ่งละเอียด หรือเวลาที่ใช้ในการชงกาแฟ ยิ่งช้าเมล็ดของกาแฟจะยิ่งหยาบ

2.1.6.3 วิธีการชง

วิธีการชงกาแฟมีหลายแบบด้วยกัน ได้แก่ แบบกระดาดชง แบบใช้แรงดัน และแบบเครื่องชงอัตโนมัติ ซึ่งวิธีการชงก็จะมีผลทำให้รสชาติของกาแฟออกมาไม่เหมือนกัน จุดเริ่มต้นของวิธีการชงในปี ค.ศ. 1300 มีการนำเมล็ดกาแฟดิบมาคั่ว แล้วต้มทั้งเมล็ด โดยยังไม่มีกรบด ต่อมานำเมล็ดที่คั่วมาทำให้เป็นผง แล้วนำไปต้มในน้ำให้เดือด แล้วดื่มกาแฟที่ยังแช่อยู่ในน้ำ ซึ่งยังไม่มีการกรอง ต่อมาพบว่าการต้มพร้อมดื่มกาแฟที่มีรสชาติที่เข้มข้นไป จึงกรองผงกาแฟออกเป็นน้ำกาแฟที่มีรสอ่อนลง จนกระทั่งปี ค.ศ. 1710 ชาวฝรั่งเศสมีการคิดค้นวิธีการชงกาแฟแบบใหม่ คือ การนำน้ำร้อนไปเทผ่านกาแฟคั่วบดด้วยการนำกาแฟคั่วบดใส่ถุงผ้าที่ขึงปากถุงด้วยลวดแล้วเทน้ำร้อนผ่าน

ถุงผ้า ผลที่ได้ก็คือน้ำกากาแฟที่มีรสชาติดกมกล่อมลงตัวกลายเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย (ประไพศรี, 2549)

2.1.6.4 น้ำ น้ำเป็นองค์ประกอบหลักในเครื่องดื่มทุกประเภทในปริมาณที่ต่างกันออกไป เช่น น้ำอัดลมจะมีน้ำเป็นองค์ประกอบประมาณร้อยละ 86 หรือน้ำผลไม้จะมีน้ำเป็นองค์ประกอบประมาณร้อยละ 90

2.1.6.5 สารให้ความหวาน เป็นองค์ประกอบที่มักพบในเครื่องดื่มทั่วไป ยกเว้นในน้ำแร่ น้ำโซดา และน้ำเปล่า โดยปกติแล้วนิยมใช้น้ำตาลกลูโคส (Glucose) และฟรักโทส (Fructose) เป็นสารให้ความหวานทั้งรูปของเกล็ดน้ำตาลและน้ำเชื่อม กลูโคสสามารถผลิตได้จากพืชหลายชนิดด้วยกัน เช่น อ้อย พืชหัว ข้าวโพด และข้าวสาลี แป้งจะต้องผ่านกระบวนการย่อยสลายด้วยกรด หรือ เอนไซม์ สำหรับการผลิตฟรักโทสนั้นนิยมทำโดยการเปลี่ยนกลูโคสที่ได้จากแป้งข้าวโพด (Glucose Corn Syrup) ไปเป็น High Fructose Corn Syrup (HFCS) โดยเอนไซม์ หรือกรดซึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกาใช้น้ำเชื่อมข้าวโพดฟรักโทสสูง เป็นสารให้ความหวานที่ใช้ในเครื่องดื่มร้อยละ 55 ของสารให้ความหวานอื่นๆ แต่ในสหราชอาณาจักรและยุโรป น้ำเชื่อมข้าวโพดฟรักโทสสูง ยังไม่แพร่หลายนัก

การบริโภคน้ำตาลสำหรับคนไทย แนะนำวิธีการรับประทานน้ำตาลที่ไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายรับประทานได้วันละ 6 ช้อนชา หรือไม่เกิน 24 กรัมต่อวัน และปริมาณคาเฟอีนที่ร่างกายได้รับไม่เกิน 200 มิลลิกรัมต่อวัน แต่จากการสำรวจปริมาณน้ำตาลและคาเฟอีนในน้ำอัดลม 1 กระป๋อง (325 มิลลิลิตร) ทุกกระป๋องมีน้ำตาลในเกณฑ์ที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค และปริมาณคาเฟอีน 26.9-37.7 มิลลิกรัม ส่วนน้ำอัดลมกลุ่มน้ำสีและน้ำใสจะมีน้ำตาลอยู่มากกว่าตั้งแต่ 9-14.5 ช้อนชา โดยน้ำอัดลมที่ใช้ฟรักโทสไซรัปจะมีปริมาณน้ำตาลสูงสุดหรือสูงเกือบ 1 เท่าตัวของเกณฑ์ระดับความปลอดภัยในการบริโภคน้ำตาลต่อวัน (ประไพศรี, 2549; สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2548)

2.1.6.6 สารให้กลิ่นรส เป็นอีกหนึ่งในองค์ประกอบหลักที่มักพบในเครื่องดื่ม โดยทั่วไป ที่ใช้ในเครื่องดื่มนั้นมีทั้งที่เป็นสารสกัดจากธรรมชาติและเป็นสารสังเคราะห์ ได้แก่ กลิ่นผลไม้ กลิ่นอาหาร และกลิ่นหลากหลายประเภท

2.1.6.7 ครีมและนม ทำมาจากครีมและน้ำตาลอบแห้ง ครีมผงนี้ละลายน้ำไม่ค่อยได้ เพราะเหตุที่มีโปรตีนนม ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่สามารถละลายในน้ำร้อนได้ง่ายเพราะว่า มีการทดแทนไขมันนมด้วยไขมันพืช และลดระดับการใช้โปรตีนนมออกไป เป็นผลิตภัณฑ์ที่ขายใช้ชื่อการค้าว่า คอฟฟี่เมต

2.2 พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคคลวัยทำงาน

2.2.1 ความหมายของพฤติกรรมการบริโภค

จันทร์ทิพย์ (2538) ให้ความหมายของพฤติกรรมการบริโภคหมายถึง การแสดงออก ทั้งทางการกระทำ ความคิด ความรู้สึก ที่เกี่ยวข้องกับการกินอาหาร เช่น กินอะไร กินเท่าใด กินอย่างไร กินเพื่ออะไร กินเพื่อใคร เป็นต้น

สุดาวรรณ (2538) ให้ความหมายของพฤติกรรมการบริโภคหมายถึง การกระทำ การแสดงออกที่เกี่ยวกับอาหาร ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้

กัลยา (2541) ให้ความหมายของพฤติกรรมการบริโภคหมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติ หรือการแสดงออก เกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่บุคคลกระทำเป็นประจำ ได้แก่ ชนิดของอาหารที่รับประทาน เช่น การบริโภคอาหารหลัก 5 หมู่ การบริโภคอาหารที่ให้พลังงาน การบริโภคอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการน้อย และจำนวนมือของอาหารที่รับประทานในแต่ละวัน

ภวดี (2547) ให้ความหมายของพฤติกรรมการบริโภคหมายถึง การปฏิบัติหรือการแสดงออกเกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่บุคคลกระทำเป็นประจำ ซึ่งการแสดงออกนั้นอาจเป็นการแสดงออกทั้งทางด้านการกระทำ เช่น การเลือกชนิดของอาหาร ทางด้านความคิด ความรู้สึกต่างๆ ต่อการบริโภคอาหาร ซึ่งสิ่งเหล่านี้บุคคลได้ปฏิบัติอย่างถูกต้องตามหลักโภชนาการแล้ว จะส่งผลให้บุคคลมีภาวะโภชนาการที่ดี ในทางตรงกันข้าม ถ้าบุคคลปฏิบัติไม่ถูกต้องก็จะส่งผลให้เกิดปัญหาโภชนาการตามมา ซึ่งอาจเป็นปัญหาโภชนาการต่ำกว่าปกติ หรือปัญหาโภชนาการเกิน

สรุปว่า พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด หมายถึง การปฏิบัติตนในการดื่มกาแฟสดในด้านต่างๆ โดยผู้ศึกษาจำแนกพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดไว้ 7 ด้าน ได้แก่ ปริมาณการบริโภคกาแฟสด ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด เวลาที่บริโภคกาแฟสด เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด รูปแบบการบริโภคกาแฟสด และความถี่ในการบริโภคกาแฟสด

2.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภค

ประวิณ (2550) คำถามที่จะช่วยในการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้บริโภคคือ (Analyzing Consumer Behavior) ซึ่งประกอบไปด้วย

2.2.2.1 ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who constitutes the market?) เป็นคำถามเพื่อให้ทราบถึงลักษณะกลุ่มเป้าหมายที่มาบริโภค

2.2.2.2 ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the market buy?) เป็นคำถามเพื่อให้ทราบถึงสิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ หรือคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่สนองต่อผู้บริโภค

2.2.2.3 ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the market buy?) เป็นคำถามเพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการซื้อ หรือการเลือกบริโภค

2.2.2.4 ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Whom participates in the buying?) เป็นคำถามเพื่อให้ทราบถึงบทบาทของกลุ่มต่างๆ ที่มีอิทธิพล หรือมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกบริโภคกาแฟสด

2.2.2.5 ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the market buy?) เป็นคำถามเพื่อให้ทราบถึงขั้นตอนในการตัดสินใจเลือกบริโภคกาแฟสด

2.2.2.6 ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the market buy?) เป็นคำถามเพื่อให้ทราบถึงโอกาสในการมาบริโภคกาแฟสด

2.2.2.7 ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the market buy?) เป็นคำถามเพื่อให้ทราบถึงสถานที่ที่ผู้บริโภคจะเลือกในการบริโภคกาแฟสด ซึ่งนักการตลาดจะต้องศึกษา เพื่อจัดช่องทางจำหน่ายให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับขั้นตอนที่สำคัญในกระบวนการซื้อนั้น จากการสำรวจรายงานของผู้บริโภคจำนวนมากในกระบวนการซื้อ พบว่า ผู้บริโภคผ่านขบวนการ 5 ตอน คือการรับรู้ถึงความต้องการ การค้นหาข้อมูล การประเมินผลพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อและความรู้สึกภายหลังการซื้อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ขบวนการซื้อเริ่มต้นก่อนการซื้อจริงๆ และมีผลกระทบหลังจากการซื้อ

แผนภูมิที่ 2.1 โมเดล 5 ขั้นตอน ในกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค
ที่มา: กิตติศักดิ์ (2553)

2.2.3 ทฤษฎีส่วนผสมทางการตลาด

2.2.3.1 ผลิตภัณฑ์ (product)

ประวิณ (2550) ได้ให้ความหมายผลิตภัณฑ์ว่า หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าให้พึงพอใจผลิตภัณฑ์ที่เสนอขาย อาจมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จึงประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กร หรือบุคคล ผลิตภัณฑ์ต้องมีอรรถประโยชน์ (utility) มีคุณค่า (value) ในสายตาของลูกค้า จึงจะมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์สามารถ

ขายได้ การกำหนดกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ต้องพยายามคำนึงถึงปัจจัย จึงประกอบด้วย 4 ส่วน (ประวิณ, 2550) ต่อไปนี้

1) ความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ (product differentiation) และความแตกต่างทางการแข่งขัน (competitive differentiation)

2) พิจารณาจากองค์ประกอบ (คุณสมบัติ) ของผลิตภัณฑ์ (product component) เช่น ประโยชน์พื้นฐาน รูปร่างลักษณะ คุณภาพ การบริการ การบรรจุภัณฑ์ ตราสินค้า เป็นต้น การกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (product positioning) เป็นการออกแบบการบริการของบริษัทเพื่อแสดงตำแหน่งที่แตกต่าง และมีคุณค่าในจิตใจของลูกค้าเป้าหมาย

3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (product development) เพื่อให้การบริการมีลักษณะใหม่และปรับปรุงให้ดีขึ้น (new and improved) ซึ่งต้องคำนึงถึงความสามารถในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น

4) กลยุทธ์เกี่ยวกับส่วนประสมผลิตภัณฑ์ (product mix) และสายผลิตภัณฑ์ (product line)

ธุรกิจร้านกาแฟสด (2548) ให้ความหมายผลิตภัณฑ์ว่า กาแฟสดแตกต่างจากกาแฟสำเร็จรูป ในเรื่องของรสชาติ ความหอม และกลิ่นหอม คอกาแฟส่วนใหญ่มีรสนิยมในการดื่มกาแฟสดที่แตกต่างกัน

2.2.3.2 ราคา (price)

ประวิณ (2550) ได้ให้ความหมายราคาว่า หมายถึง คุณค่าการใช้บริการในรูปตัวเงิน ราคาเป็นต้นทุน (cost) ของลูกค้า ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (value) การใช้บริการกับราคา (price) ผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคาเขาก็จะตัดสินใจซื้อ ดังนั้น ผู้กำหนดกลยุทธ์ด้านราคาต้องคำนึงถึง 4 ส่วน ประกอบด้วย

1) คุณค่าที่รับรู้ (perceived value) ในสายตาของลูกค้า ซึ่งต้องพิจารณาว่าการยอมรับของลูกค้าในคุณค่าของการใช้บริการสูงกว่าราคาของการใช้บริการนั้น

2) ต้นทุน (cost) การตั้งราคาต้องครอบคลุมต้นทุนที่จะเกิดขึ้นทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นต้นทุนการผลิตการตลาด ต้นทุนการให้บริการและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

3) การแข่งขัน ทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตั้งราคา โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่คู่แข่งเข้ามาแข่งขันได้ง่าย

4) ปัจจัยอื่นๆ เช่น ราคาของคู่แข่ง อำนาจซื้อของลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย นโยบายราคาเป้าหมาย ส่วนครองตลาดที่ต้องการ กฎหมายควบคุมการกำหนดราคา เป็นต้น

ธุรกิจร้านกาแฟสด (2548) กำหนดเครื่องดื่มกาแฟสดขนาด 16-22 ออนซ์ ตามร้านกาแฟสดทั่วไปมีระดับราคาตั้งแต่ 20 บาทไปจนถึง 100 บาท ส่วนใหญ่การตั้งราคาจะต้อง

พิจารณาจากต้นทุนวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตกาแฟสด ราคาเครื่องดื่มที่ผลิตขึ้นจึงแตกต่างกันไปตามต้นทุนวัตถุดิบที่นำมาใช้ บวกกับค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินงาน ผู้ประกอบการจะต้องกำหนดราคาเครื่องดื่มให้เหมาะสมกับคุณภาพ และกลุ่มลูกค้า

2.2.3.3 การส่งเสริมการตลาด (promotion)

ประวิณ (2550) ได้ให้ความหมายการส่งเสริมการตลาดว่า หมายถึง เป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ให้บริการในร้านค้า กับผู้ใช้บริการในร้านค้า เพื่อการสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บริการ การติดต่ออาจใช้พนักงานขายทำการขาย (personal selling) และการติดต่อสื่อสารโดยไม่ใช่คน (non-personal selling) เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารมีหลายประการ ซึ่งอาจเลือกใช้หนึ่งหรือหลายเครื่องมือ ต้องใช้หลักการเลือกใช้เครื่องมือสื่อสารแบบประสมประสานกันintegrated marketing communication; IMC โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับลูกค้า การบริการ คู่แข่งขันโดยบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันได้ เครื่องมือส่งเสริมที่สำคัญ จึงประกอบด้วย 5 ส่วน ต่อไปนี้

1) การโฆษณา (advertising) หมายถึง เป็นกิจกรรมในการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับองค์การ ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือความคิด ที่ต้องการจ่ายเงินโดยผู้อุปถัมภ์รายการ กลยุทธ์ในการโฆษณาจะเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การสร้างสรรคงานโฆษณาและยุทธวิธีการโฆษณาและกลยุทธ์สื่อ

2) การขายโดยใช้พนักงานขาย (personal selling) หมายถึง เป็นกิจกรรมการแจ้งข่าวสารและจูงใจตลาดโดยใช้บุคคล งานในข้อนี้จะเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การขายโดยใช้พนักงานขายและการจัดการหน่วยงานขาย

3) การส่งเสริมการขาย (sales promotion) หมายถึง กิจกรรมการส่งเสริมที่นอกเหนือจากการโฆษณา การขายโดยใช้พนักงานขาย การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถกระตุ้นความสนใจ ทดลองใช้หรือการซื้อโดยลูกค้าชั้นสุดท้ายหรือบุคคลอื่น ในช่องทางการส่งเสริมการขาย มี 3 รูปแบบ คือ การกระตุ้นผู้บริโภค เรียกว่า การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้บริโภค การกระตุ้นคนกลาง เรียกว่า การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่คนกลาง และการกระตุ้นพนักงานขาย เรียกว่า การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่พนักงานขาย

4) การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ (publicity and public relations) หมายถึง การให้ข่าวเป็นการเสนอความคิดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่ไม่ต้องมีการจ่ายเงิน ส่วนการประชาสัมพันธ์ หมายถึง ความพยายามที่มีการวางแผน โดยองค์การหนึ่งเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อองค์การให้เกินกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การให้ข่าวเป็นกิจกรรมหนึ่งของการประชาสัมพันธ์

5) การตลาดทางตรง (direct marketing หรือ direct response marketing) และการตลาดเชื่อมต่อตรง (online marketing) หมายถึง เป็นการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เกิดการตอบสนองโดยตรงหรือหมายถึงวิธีการต่างๆ ที่นักการตลาดใช้ส่งเสริม

ผลิตภัณฑ์โดยตรงกับผู้ให้บริการและทำให้เกิดการตอบสนองในพื้นที่ ประกอบด้วย การขายทางโทรศัพท์ การขายโดยใช้จดหมายตรง การขายโดยใช้แคตตาล็อก การขายทางโทรทัศน์ วิทยู หรือหนังสือพิมพ์ ซึ่งจูงใจให้ลูกค้ามีกิจกรรมการตอบสนอง เช่น การใช้คูปองเป็นส่วนลดในการใช้บริการ

วิธีการส่งเสริมการตลาดรูปแบบต่างๆ เพื่อเข้าถึงกลุ่มลูกค้า (ธุรกิจร้านกาแฟสด, 2548) ได้แก่

1) การประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ เพราะสื่อเหล่านี้นำเสนอให้เห็นภาพลักษณ์ที่ดีของสินค้า ชื่อสินค้า และตราสินค้า เป็นต้น

2) การสร้างมาตรฐานของร้านให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค จนนำไปบอกกล่าวกันแบบปากต่อปากซึ่งเป็นวิธีที่ได้ผลดีมากสำหรับธุรกิจร้านกาแฟสด

2.2.3.4 การจัดจำหน่าย (place หรือ distribution)

ประวิณ (2550) ได้ให้ความหมายการจัดจำหน่ายว่า หมายถึง โครงสร้างของช่องทาง ซึ่งประกอบด้วยสถาบันและกิจกรรม ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์การไปยังตลาด สถาบันที่นำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมายก็คือ สถาบันการตลาด ส่วนกิจกรรมที่ช่วยในการกระจายตัวสินค้าประกอบด้วย การขนส่ง การคลังสินค้า และการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง การจัดจำหน่ายจึงประกอบด้วย 2 ส่วน ต่อไปนี้

1) ช่องทางการจัดจำหน่าย (channel of distribution) หมายถึง เส้นทางที่ผลิตภัณฑ์และกรรมสิทธิ์ที่ผลิตภัณฑ์ถูกเปลี่ยนมือไปยังตลาดในระบบช่องทางการจัดจำหน่าย จึงประกอบด้วย ผู้ผลิต คนกลาง ผู้บริโภค หรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม

2) การสนับสนุนการกระจายตัวสินค้าสู่ตลาด (market logistics) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคหรือผู้ใช้ทางอุตสาหกรรม ประกอบไปด้วยงานที่สำคัญ คือ การขนส่ง การเก็บรักษาสินค้า การคลังสินค้า การบริหารสินค้าคงเหลือ

ธุรกิจร้านกาแฟสด (2548) ให้ความหมายช่องทางการจัดจำหน่ายว่า ช่องทางการจัดจำหน่ายเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ผู้ประกอบการใช้แข่งขันในธุรกิจ ปัจจุบันผู้ประกอบการหลายรายเพิ่มช่องทางจัดจำหน่ายให้มีความหลากหลายครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ มากขึ้น ทั้งสถานีรถไฟฟ้า สนามบิน ศูนย์แสดงสินค้า โรงพยาบาล ร้านหนังสือ เป็นต้น

2.2.4 บุคลากรวัยทำงาน

2.2.4.1 ความหมายของวัยทำงาน

บุคคลเริ่มทำงานตั้งแต่วัยรุ่นตอนต้นจนถึงวัยเกษียณ อายุระหว่าง 15-60 ปี (กรมอนามัย, ม.ป.ป.) สำหรับบุคคลที่ทำงาน อาจแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่เริ่มทำงานใหม่ อายุประมาณ 25-30 ปี จะมีความกล้าได้กล้าเสีย และมักจะพบอะไรใหม่ๆ ในชีวิตการทำงานอยู่เสมอ กลุ่มนี้จะรู้สึกพอใจเมื่อทำงานได้ประสบผลสำเร็จ และพอใจกับรายได้ที่สูงขึ้น มีการวางแผนชีวิตได้ดี ความฝันของคนกลุ่มนี้มีอยู่ 2 อย่างคือ อยากรับตำแหน่ง และอยากมีรถยนต์ขับไปทำงาน

2) กลุ่มคนที่อายุประมาณ 30 ปี ขึ้นไปจนถึง 40 ปี กลุ่มนี้มักจะแต่งงานเป็นส่วนใหญ่ มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูงขึ้น มีความต้องการเก็บออมหรือลงทุนเพื่อให้มีเงินเพียงพอที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ในอนาคต

3) กลุ่มที่อายุ 40 ปีขึ้นไปจนถึง 55 ปี หรือที่เรียกว่ารุ่นใหญ่ คนเหล่านี้มักมีความพร้อมทั้งทรัพย์สินเงินทอง หน้าที่การงาน และครอบครัว มีกิจการเป็นของตัวเอง หรือใฝ่หาความสุขสบายให้กับตัวเอง

2.2.4.2 โภชนาการกับวัยทำงาน

โภชนาการสำหรับวัยทำงานหมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 20-59 ปี วัยนี้ร่างกายไม่มีการสร้างเสริมการเจริญเติบโตอีก แต่ยังมีการสร้างเซลล์ต่างๆ เพื่อรักษาสมรรถภาพการทำงานในร่างกายให้คงที่ เมื่ออายุเพิ่มขึ้นการทำงานของเซลล์ต่างๆ จะลดและช้าลง ประสิทธิภาพการทำงานของเซลล์ต่างๆ จะลดลงเรื่อยๆ ส่วนจะมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับภาวะโภชนาการและการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลนั้น ถ้าในระยะที่อยู่ในวัยทำงานมีภาวะโภชนาการดี สุขภาพร่างกายแข็งแรงอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดีไม่เครียดจนเกินไปทั้งทางร่างกายและจิตใจ การเปลี่ยนแปลงของเซลล์ต่างๆ ของร่างกายจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างช้าๆ สม่่าเสมอตามธรรมชาติ แต่หากในช่วงวัยนี้มีภาวะโภชนาการไม่ดีจะส่งผลให้เซลล์ต่างๆ ในร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการเจ็บป่วยอย่างรุนแรง ดังนั้นภาวะโภชนาการของวัยทำงานจึงมีความสำคัญมาก ผู้ใหญ่ที่มีภาวะโภชนาการดีสามารถทำให้อายุยืนยาว มีอายุการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงยาวนาน มีชีวิตที่มีคุณภาพ และเข้าสู่วัยสูงอายุอย่างมีสุขภาพดีสมบูรณ์แข็งแรง (พจนีย์, 2549)

จากการศึกษาปัญหาสุขภาพของกลุ่มวัยทำงาน (กรมอนามัย, ม.ป.ป.) พบว่า มีความเสี่ยงทางสุขภาพ 5 อันดับแรก ได้แก่

1) โรคอ้วน

สาเหตุของน้ำหนักตัวและโรคอ้วนที่พบบ่อย คือ กินอาหารเกินความต้องการของร่างกายทั้งประเภท (อาหารแป้ง ไขมันและอาหารไขมัน) และปริมาณอาหารร่วมกับขาดการออกกำลังกายที่เหมาะสม และขาดการเคลื่อนไหวร่างกายจากสภาพการทำงาน และจากการมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่ไม่เคลื่อนไหว เช่น ติดทีวี ติดเกมส์ หรือ ติดคอมพิวเตอร์

นอกจากนั้นที่พบเป็นสาเหตุได้บ้างเป็นส่วนน้อยคือ จากความผิดปกติทางพันธุกรรมที่ทำให้ร่างกายสะสมไขมันได้สูง โรคเกี่ยวกับฮอร์โมน เช่น โรคเนื้องอกต่อมใต้สมองหรือโรคต่อมไทรอยด์ทำงานพร่อง/ต่ำ (ภาวะขาดไทรอยด์ฮอร์โมน) การกินยาบางชนิดซึ่งมีผลข้างเคียงกระตุ้นให้อยากอาหาร เช่น ยากันชัก หรือ ยารักษาโรคทางจิตเวช การผ่อนคลายความเครียดด้วยการกิน สตรีในช่วงตั้งครรภ์ และเมื่อคลอดแล้วไม่สามารถลดน้ำหนักได้ ในผู้สูงอายุ เพราะเคลื่อนไหวได้ช้า และมีโรคประจำตัวซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และมีบางการศึกษาพบว่าอาจเกิดจากการอดนอนเสมอ (นอนวันละ 5 ชั่วโมงหรือน้อยกว่า) ทั้งนี้เพราะในขณะที่นอนหลับ ร่างกายจะสร้างฮอร์โมนเพื่อลดการอยากอาหาร (ฮอร์โมนเลปติน : leptin) และฮอร์โมนเพื่อกระตุ้นการใช้พลังงานของร่างกาย (ฮอร์โมนอินซูลิน : insulin)

2) โรคเรื้อรัง เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด ความดันโลหิตสูง เบาหวาน ซึ่งมีผลมาจากโรคอ้วน

สาเหตุของโรคหลอดเลือดหัวใจคือ การมีไขมันจับที่ผนังของหลอดเลือดหัวใจที่เรียกว่า พลาคว (Plaque) จึงส่งผลให้ผนังหลอดเลือดแข็งหนา (ท่อเลือดแดงแข็ง) ช่องในหลอดเลือดจึงตีบแคบลง และเมื่อพลาควนี้ก่อให้เกิดการอักเสบของผนังหลอดเลือด หรือผนังหลอดเลือดบาดเจ็บเสียหาย ร่างกายจะซ่อมแซมผนังส่วนเสียหายโดยการจับตัวเป็นก้อนของเกล็ดเลือดและเม็ดเลือดขาว จึงยังส่งผลให้ช่องในหลอดเลือดตีบแคบลงอีก เลือดจึงไหลเวียนช้าลงหรือตันลงจึงเกิดเป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด และบ่อยครั้งการซ่อมแซมจากร่างกายนี้ก่อให้เกิดหลอดเลือดถึงอุดตัน จึงส่งผลให้เกิดโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายด้วยสาเหตุขาดเลือด ซึ่งอาจเกิดได้อย่างเฉียบพลัน และเมื่อรุนแรงจะเป็นสาเหตุให้หัวใจหยุดทำงานทันที จึงเสียชีวิตได้ทันที

นอกจากนั้น หลอดเลือดหัวใจยังสามารถบีบหดตัวได้ ดังนั้นเมื่อมีการหดตัวของหลอดเลือด จึงส่งผลให้รูท่อหลอดเลือดตีบแคบลง จึงเกิดภาวะหัวใจขาดเลือดได้เช่น จากภาวะมีความเครียดสูง เป็นต้น

โรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุ เชื่อว่า เกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน คือ อิทธิพลของเอนไซม์ (Enzyme, สารเคมีที่มีหน้าที่เร่งปฏิกิริยาเคมีต่างๆ) ที่เรียกว่า เรนิน (Renin) และฮอร์โมนแองจิโอเทนซิน (Angiotensin) จากไต ซึ่งสารทั้งสองชนิดนี้จะทำงานร่วมกับต่อมหมวกไต และกับต่อมใต้สมองในการควบคุม น้ำ เกลือแร่โซเดียม และการบีบตัวของหลอดเลือดในร่างกาย ทั้งหมดเพื่อการควบคุมความดันโลหิตซึ่งเรียกว่า กระบวนการ Renin-Angiotensin system นอกจากนั้น กลไกการเกิดความดันโลหิตสูงยังขึ้นกับ

2.1) พันธุกรรม พบโรคนี้กับบุคคลที่มีประวัติครอบครัวเป็นโรคนี้

2.2) เชื้อชาติ พบโรคได้สูงในคนอเมริกันผิวดำ เมื่อเปรียบเทียบกับคนอเมริกันผิวขาว และชาวเม็กซิกันอเมริกัน

2.3) การกินอาหารเค็ม เนื่องจากเกลือโซเดียม หรือ เกลือทะเลเป็นตัวอ้วนน้ำในเลือด จึงช่วยเพิ่มปริมาตรของเลือดที่ไหลเวียน ส่งผลให้ความดันโลหิตสูงขึ้น

2.4) กระบวนการของร่างกายที่ส่งผลต่อสมดุลและการทำงานของเกลือแร่แคลเซียมในร่างกาย ส่วนโรคความดันโลหิตสูงชนิดรู้สาเหตุ มักเกิดจากโรคต่างๆ ที่ส่งผลต่อหลอดเลือดต่อหัวใจ และต่อสมดุลของฮอร์โมน และเกลือแร่ในร่างกาย ที่พบบ่อย เช่น จากโรคไตเรื้อรัง จากโรคของหลอดเลือดที่หล่อเลี้ยงไต เช่น อักเสบ หรือ ตีบ จากการติดเชื้อ จากมีฮอร์โมนบางชนิดในร่างกายผิดปกติ เช่น จากเนื้องอกบางชนิดของต่อมหมวกไต หรือ ของต่อมใต้สมอง

2.5) การเกิดโรคเบาหวานมีความสัมพันธ์กับฮอร์โมนที่สร้างจากตับอ่อนคือ ฮอร์โมนอินซูลิน (Insulin) อินซูลินจะเป็นตัวนำน้ำตาลซึ่งเป็นน้ำตาลกลูโคส (Glucose) จากเลือดเข้าสู่เซลล์ของอวัยวะต่างๆ ทั่วร่างกาย เช่น สมอง ตับ ไต และหัวใจทั้งนี้เพื่อให้เซลล์ต่างๆ นำกลูโคสไปใช้เป็นพลังงานในการทำงานต่างๆ ของเซลล์ทุกชนิดทั่วร่างกาย หรือที่เราเรียกว่า การสันดาป หรือเมตาโบลิซึม (Metabolism) แต่เมื่อเกิดความผิดปกติต่างๆ เช่น ตับอ่อนสร้างอินซูลินได้น้อยกว่าปกติ หรือเกิดความผิดปกติบางอย่างที่ทำให้เซลล์ไม่สามารถนำอินซูลินไปใช้ได้ ถึงแม้ตับอ่อนสร้างอินซูลินได้ตามปกติ ที่เรียกว่าเซลล์ดื้อต่ออินซูลิน (Insulin resistance) หรือเกิดทั้งสองเหตุการณ์พร้อมกัน ส่งผลให้มีน้ำตาลเหลือคั่งในเลือดสูงมากขึ้นกว่าปกติ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดอาการผิดปกติต่างๆ ขึ้น ซึ่งก็คือโรคเบาหวานนั่นเอง

ทั้งนี้ สาเหตุที่ทำให้เกิดความผิดปกติเหล่านี้ขึ้นนั้นยังไม่ทราบชัดเจน แต่จากการศึกษาพบว่า เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งเกิดจากทั้งพันธุกรรมและวิถีทางในการดำเนินชีวิต (Life style) ร่วมกัน

3) โรคมะเร็งระบบสืบพันธุ์ พบมากโดยเฉพาะในผู้หญิง เช่น มะเร็งปากมดลูก มะเร็งเต้านม

4) โรคจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรือนำไปสู่การเกิดโรคมะเร็งตับ มะเร็งปอด มะเร็งกล่องเสียง หลอดเลือดสมองตีบ และเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ

5) โรคเครียด

ความเครียดสามารถเกิดได้ทุกแห่งทุกเวลาอาจจะเกิดจากสาเหตุภายนอก เช่น การย้ายบ้าน การเปลี่ยนงาน ความเจ็บป่วย การหย่าร้าง ภาวะว่างงานความสัมพันธ์กับเพื่อน ครอบครัว หรืออาจจะเกิดจากภายในผู้ป่วยเอง เช่น ความต้องการเรียนดี ความต้องการเป็นหนึ่งหรือความเจ็บป่วย

ความเครียดเป็นระบบเตือนภัยของร่างกาย ให้เตรียมพร้อมที่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การมีความเครียดน้อยเกินไปและมากเกินไปไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ ส่วนใหญ่เข้าใจว่าความเครียดเป็นสิ่งไม่ดี มันก่อให้เกิดอาการปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อ หัวใจเต้นเร็ว แน่นท้อง มือเท้า

เย็น แต่ความเครียดก็มีส่วนดี เช่น ความตื่นเต้น ความท้าทาย และความสนุก สรุปลแล้วความเครียดคือสิ่งที่มาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงชีวิต ซึ่งมีทั้งผลดีและผลเสีย

ความเครียดเป็นสิ่งปกติที่สามารถพบได้ทุกวัน หากความเครียดนั้นเกิดจากความกลัวหรืออันตราย ฮอร์โมนที่หลั่งออกมาจะเตรียมให้ร่างกายพร้อมที่จะต่อสู้ อากาการที่ปรากฏก็เป็นเพียงทางกาย เช่น ความดันโลหิตสูง ใจสั่น ส่วนความเครียดโดยที่เราไม่รู้ตัวหรือไม่มีทางหลีกเลี่ยง การที่มีความเครียดสะสมเรื้อรังทำให้เกิดอาการทางกาย และทางอารมณ์

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชฎาธร (2557) ศึกษาเรื่อง การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคกาแฟสดในเขตอำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-25 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพข้าราชการ/พนักงานบริษัทเอกชน สถานภาพโสด รายได้เฉลี่ย 15,000-20,000 บาท มีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟแบบเย็น ความถี่ในการใช้บริการภายในหนึ่งสัปดาห์ 2-3 ครั้ง ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการต่อครั้ง 51-100 บาท/ครั้ง ประเภทกาแฟที่นิยมบริโภคคือ มอคค่า ช่วงเวลาที่นิยมบริโภคเป็นช่วงเที่ยง คือ เวลา 11-00-13.00 น.

นพวรรณ (2556) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 39 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป อาชีพพนักงานเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 บาท มีพฤติกรรมใช้บริการร้านกาแฟสดในปั้ม มีความถี่ในการดื่ม 1 ครั้ง/สัปดาห์ ส่วนใหญ่ดื่ม 2 แก้ว/สัปดาห์ ราคาเฉลี่ยต่อแก้วประมาณ 50 บาท โดยเหตุผลในการดื่มคือลดอาการง่วงนอน และช่วงเวลาที่นิยมดื่ม คือ เวลา 13.00 น. ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคกาแฟ กับปัจจัยด้านเพศ อายุ รายได้ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่ามีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กานดา (2555) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเข้าใช้บริการร้านกาแฟสดเมซอนของผู้บริโภคในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยภาพรวมมากที่สุดคือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย รองลงมาด้านกระบวนการให้บริการ ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านบุคลากร ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมการเข้าใช้บริการร้านกาแฟสดเมซอนของผู้บริโภคในจังหวัดปทุมธานี พบว่า เครื่องดื่มที่นิยมบริโภคมากที่สุดคือ คาปูชิโน เหตุผลที่เลือกใช้บริการร้านกาแฟสดเมซอน เพราะติดใจในรสชาติของเครื่องดื่ม ใช้บริการ 1-2 ครั้งต่อเดือน ส่วนใหญ่ในวันเสาร์-อาทิตย์ ช่วง 12.01-15.00 น. โดยตนเองเป็นผู้ตัดสินใจใช้บริการ

และลักษณะการใช้บริการคือ ชื้อกลับบ้าน และพบว่า ผู้บริโภคที่มีเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา การส่งเสริมทางการตลาด และกระบวนการให้บริการแตกต่างกัน และเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเข้าใช้บริการด้านเครื่องดื่มที่นิยมบริโภค จำนวนครั้งที่เข้าใช้บริการ และค่าใช้จ่ายต่อครั้ง

จตุรินทร์ (2555) การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในอำเภอเมืองนครสวรรค์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง การศึกษาระดับปริญญาตรี มีอายุระหว่าง 25-35 ปี ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด ผลการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคกาแฟ พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ซื้อกาแฟกลับบ้าน มีค่าใช้จ่ายในการซื้อกาแฟ 30-50 บาท ลักษณะที่บริโภค คือกาแฟแบบเย็น ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อกาแฟ คือตนเอง ผู้บริโภคไม่มีร้านกาแฟที่ไปเป็นประจำ และเหตุผลที่ทำให้ผู้บริโภคเลือกเข้าร้านกาแฟสด เพราะรสชาติของกาแฟสด นอกจากนี้พบว่าความถี่ในการบริโภคกาแฟสด คือ นานๆ ครั้ง ช่วงเวลาที่บริโภค คือ 09.01-12.00 น. เลือกบริโภคกาแฟสดประเภทคาปูชิโน และไม่ซื้ออะไรควบคู่กับการซื้อกาแฟสด มากที่สุด ผลการศึกษาปัจจัยส่วนประกอบทางการตลาด บริการ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในลำดับแรกต่อปัจจัยย่อยในด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ รสชาติและกลิ่นของกาแฟดี ด้านราคา ได้แก่ มีป้ายบอกราคาชัดเจน และราคากาแฟสดมีความเหมาะสมกับคุณภาพ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ได้แก่ ความสะดวกในการเดินทางมาที่ร้าน ด้านการส่งเสริมการตลาด ได้แก่ การสะสมคูปองส่วนลด ด้านบุคคล ได้แก่ พนักงานมีมนุษยสัมพันธ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส กับลูกค้า ด้านกระบวนการ ได้แก่ ความสะดวกรวดเร็ว ในการให้บริการ ด้านลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ ความสะอาดของร้าน เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแยกตามเพศ อายุ และอาชีพ พบว่าปัจจัยเหล่านี้มีผลกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในอำเภอเมืองนครสวรรค์

ธนน (2555) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการบริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟช่วงเวลา 12.01-15.00 น. ในวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) โดยบริโภคกาแฟชนิดลาเต้ และเอสเพรสโซ่ ในรูปแบบกาแฟร้อน ในช่วงราคา 31-50 บาท และเลือกบริโภคที่บิกซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์

พิชามณูษ์ (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคกาแฟจากร้านสตาร์บัคส์ของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคกาแฟสตาร์บัคส์ประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง และปัจจัยด้านส่งเสริมการ

ชาย โดยปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มี อิทธิพลต่อผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างกาแฟร้านสตาร์บัคส์มากที่สุด รองลงมา ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง ปัจจัย ราคา และส่งเสริมการขาย ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีมีส่วนของการให้บริการของพนักงานที่ผู้บริโภค ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

นรมน (2554) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคในร้านกาแฟสด เขตอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 20-29 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท โดยวัตถุประสงค์ในการบริโภคกาแฟคือ เพื่อลดอาการง่วงนอน บริโภค 1 แก้ว/วัน ในช่วงเวลาเที่ยง มีค่าใช้จ่ายประมาณ 51-100 บาท โดยใช้บริการร้าน AMAZON ส่วนใหญ่บริโภคกาแฟมอคค่า

กิตติศักดิ์ (2553) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในเขตพญาไท พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-29 ปี การศึกษาจบในระดับปริญญาตรี สถานภาพโสด มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 บาทขึ้นไป โดยกลุ่มตัวอย่างบริโภคกาแฟเฉลี่ยวันละ 1 แก้ว และเข้ามาใช้บริการร้านกาแฟทุกวัน กลุ่มตัวอย่างนิยมดื่มกาแฟในช่วงเวลาเช้าหลังตื่นนอนหรือก่อนไปทำงาน นิยมดื่มกาแฟคาปูชิโน่ ประเภทกาแฟสดที่ชอบดื่มคือ กาแฟเย็น มีรสชาติดมั้น กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่านอกจากรสชาติของกาแฟสดแล้วสิ่งที่ตนเองได้รับจากการบริโภคกาแฟคือ ลดอาการง่วงนอน

ชุตติพร (2553) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มกาแฟสดของผู้บริโภค พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-30 ปี สถานภาพโสด อาชีพรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด เพราะชอบรสชาติเข้มข้น โดยบริโภคในเวลา 6.01-12.00 น. ราคาประมาณ 11-20 บาท ชนิดที่บริโภค คือ เอสเปรสโซ่ บริโภค 1 แก้ว/วัน และบริโภค 3-4 ครั้ง/สัปดาห์

บุญชนิกา (2552) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม กรณีศึกษา ร้านกาแฟสด แอท หู คอफी พบว่า ผู้บริโภคกาแฟสดส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุ 26-35 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีตำแหน่งงานในระดับพนักงานปฏิบัติการ รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และสาเหตุที่นิยมดื่มกาแฟสดเพราะให้ความสดชื่น กระฉับกระเฉง ด้านพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ดื่มกาแฟสด 1 แก้วต่อวัน ดื่มมากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ ดื่มช่วงก่อนเริ่มงาน ชอบกาแฟสูตรเอสเปรสโซ่ ประเภทเย็น และรสชาติเข้ม ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ ผู้บริโภคให้ความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการด้านบุคลากร และด้านราคา ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ให้ความสำคัญในระดับปานกลางผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศหญิง การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ และสาเหตุที่ดื่มเพราะให้ความสดชื่น กระฉับกระเฉง มีความสัมพันธ์กับ

ปริมาณการดื่มต่อวันมากที่สุด นอกจากนั้น เพศหญิง ยังมีความสัมพันธ์กับกาแฟสดประเภทเย็น รสชาติเข้ม ส่วนรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนการดื่มมากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ ปัจจัยด้าน บุคลากร และด้านกระบวนการให้บริการ มีความสัมพันธ์กับปริมาณการดื่มต่อวัน จำนวนครั้งในการ ดื่มต่อสัปดาห์ช่วงเวลาในการดื่มกาแฟสด และสูตรกาแฟสดที่เลือกดื่ม

วิทย์สรรัช (2552) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคและระดับความสำคัญของ ปัจจัยในการตัดสินใจซื้อกาแฟเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคกาแฟ เพื่อสุขภาพส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 15-25 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพนักเรียน/ นักศึกษา และรายได้ไม่น้อยกว่า 10,000 บาท โดยผู้บริโภคมีเหตุผลในการเลือกผลิตภัณฑ์กาแฟเพื่อ สุขภาพคือ มีสรรพคุณที่ดีต่อสุขภาพ บริโภคในช่วงเช้าเวลา 05.00-09.59 น. ความถี่ในการบริโภคคือ บริโภคทุกวัน ส่วนผลการเปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟเพื่อ สุขภาพของผู้บริโภค จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นอาชีพ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วารุณี (2551) ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเลือกบริโภคกาแฟสดของประชาชนใน ศูนย์การค้าจังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้บริโภคกาแฟสดในศูนย์การค้าจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง อายุ 20-30 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน รายได้ 7,000-15,000 บาท/เดือน โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเลือกบริโภคกาแฟสดในช่วงเวลากลางวัน ความถี่ใน 1 วัน บริโภคกาแฟสด 1-2 ครั้ง ราคาที่เหมาะสมสำหรับกาแฟสดคือ 40-50 บาท ผู้ที่มีอิทธิพลในการเลือก บริโภคกาแฟสดคือ เพื่อน ชนิดของกาแฟที่เลือกบริโภคจะเป็นคาปูชิโน่ประเภทร้อน ขนาดกลาง และ ร้านกาแฟสดที่เลือกบริโภคเป็นร้านกาแฟทั่วไปที่อยู่ในศูนย์การค้า ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง ประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดพบว่า 1) เพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ บริโภคกาแฟสดในหัวข้อที่เกี่ยวกับศูนย์การค้าที่บริโภคกาแฟสด การรับรู้ข้อมูลร้านกาแฟสด ชนิด ของกาแฟที่เลือกบริโภค ร้านกาแฟที่เลือกบริโภค และขนาดของแก้วกาแฟที่เลือกบริโภค ส่วน พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดในหัวข้อที่เกี่ยวกับเวลาในการบริโภคกาแฟสด ความถี่ของการบริโภค กาแฟสดใน 1 วัน ความเหมาะสมของราคา ผู้ที่มีอิทธิพลในการบริโภคกาแฟสด และประเภทของกาแฟ สดที่ชื่นชอบ ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) อายุ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดในทุกหัวข้อ ยกเว้น ความถี่ของการบริโภคกาแฟสดใน 1 วัน 3) ระดับ การศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดในทุกหัวข้อ 4) อาชีพ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดในหัวข้อ คือ ศูนย์การค้าที่บริโภคกาแฟสด การรับรู้ข้อมูลร้านกาแฟสด เวลาในการบริโภคกาแฟสด ความถี่ของการบริโภคกาแฟสดใน 1 วัน ความเหมาะสมของราคา ผู้มี อิทธิพลในการบริโภคกาแฟสด ชนิดของกาแฟที่เลือกบริโภค ร้านกาแฟที่เลือกบริโภค ยกเว้น ประเภทของกาแฟสดที่ชื่นชอบ และขนาดของแก้วกาแฟที่เลือกบริโภค ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดในทุกหัวข้อ ยกเว้น ประเภทของกาแฟสดที่ชื่นชอบ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐวัฒน์ (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มกาแฟสดของผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเครื่องดื่ม"กาแฟสด" (คอฟฟี่โอ) พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 35 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท โดยในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาผู้บริโภคส่วนใหญ่ดื่มกาแฟรสเอสเปรสโซ่ เหตุผลที่สำคัญที่ผู้บริโภคเลือกซื้อเครื่องดื่มกาแฟสด คือ ต้องการลองสินค้าใหม่ สถานที่ที่ซื้อ คือ ซูเปอร์มาร์เก็ต/ห้างสรรพสินค้า ความถี่ในการซื้อเครื่องดื่ม 6-7 ครั้งต่อสัปดาห์

ประวิณ (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อกาแฟสดจากร้านกาแฟสดในเขตบางกอกน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมาใช้บริการร้านกาแฟสดวันละครั้งใน 1 วัน และช่วงเวลาที่ไม่แน่นอน โดยชอบดื่มกาแฟเย็นมากที่สุด เครื่องดื่มอื่นที่ควรมีขายในร้านคือ น้ำผลไม้ ราคาต่อแก้วที่ผู้บริโภคเห็นว่าเหมาะสมคือ 25-29 บาท คนส่วนใหญ่ชอบไปใช้บริการร้านกาแฟสดที่มีลักษณะเป็นบ้านหลังเล็กๆ หรือไม้กั้นในศูนย์การค้า โดยตั้งใจมาดื่มกาแฟ เพราะชอบที่รสชาติของกาแฟ/ความหอมของกาแฟ ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มกาแฟจากร้านกาแฟสดที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์คือ เรื่องของรสชาติและความหอมของกาแฟ รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านช่องทางการจำหน่ายคือ การรักษาความสะอาดของร้านกาแฟรวมถึงอุปกรณ์การชงกาแฟด้วย อันดับสาม ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์คือ ความหลากหลายของเมนู อันดับสี่ ได้แก่ ปัจจัยด้านราคาคือ มีราคาต่อแก้วที่เหมาะสม ไม่แพงจนเกินไป จึงเสนอแนะให้ผู้ประกอบการรักษาความสะอาดและรสชาติของกาแฟให้ดีคงที่ในราคาที่เหมาะสม

ฐิติชญาณ์ (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคกาแฟของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่บริโภคกาแฟมีจำนวน 278 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุไม่เกิน 25 ปี อยู่ในสถานภาพโสด มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท บริโภคกาแฟทุกวัน โดยเป็นผู้ที่บริโภคกาแฟภายในบ้าน/สถานที่ทำงาน บริโภคกาแฟวันละ 1 ถ้วย ยี่ห้อที่นิยมบริโภค คือ เนสกาแฟ ส่วนผู้ที่บริโภคกาแฟที่ร้านกาแฟหรือเคาน์เตอร์เครื่องดื่มตามห้างสรรพสินค้า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง บริโภคกาแฟเดือนละมากกว่า 10 ครั้ง บริโภคกาแฟที่ร้านวาฟ มีค่าใช้จ่ายในการบริโภคครั้งละ 51-100 บาท ประเภทของกาแฟที่นิยมบริโภค คือ เอสเปรสโซ่เย็นและคาปูชิโนเย็น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคกาแฟของผู้บริโภคกาแฟทั้งที่บริโภคกาแฟภายในบ้าน/สถานที่ทำงานและผู้บริโภคกาแฟที่ร้านกาแฟหรือเคาน์เตอร์เครื่องดื่มตามห้างสรรพสินค้า มากที่สุดคือ รสชาติของกาแฟ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบจำลองโลจิส พบว่า

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคกาแฟของกลุ่มตัวอย่างที่บริโภคกาแฟภายในบ้าน/สถานที่ทำงานและบริโภคกาแฟที่ร้านกาแฟหรือเคาน์เตอร์เครื่องดื่มตามห้างสรรพสินค้า ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 คือ รสชาติกาแฟ ที่มีความสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้แก่ เพศ การลดแลกแจกแถมของผู้ขาย และการประชาสัมพันธ์ ส่วนปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลที่ผู้บริโภคกาแฟของกลุ่มตัวอย่างที่บริโภคกาแฟที่ร้านกาแฟหรือเคาน์เตอร์เครื่องดื่มตามห้างสรรพสินค้า ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 คือ รสชาติของกาแฟ ผู้ขายมีกาแฟให้เลือกหลากหลายและแปลกใหม่ และการบริการของพนักงานขาย และปัจจัยที่มีความสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 คือ ท่าเลที่ตั้งและที่จอดรถ

ณัฐวรรณ (2548) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคกาแฟของผู้บริโภคในเขตเมืองพัทยา พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-29 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 5,000-10,000 บาท ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีพฤติกรรมบริโภคกาแฟในเรื่องปริมาณการบริโภคกาแฟเฉลี่ยต่อวันระหว่าง 1-3 แก้ว ส่วนใหญ่นานๆ ครั้งถึงจะเข้าใช้บริการที่ร้านกาแฟ โดยร้านกาแฟที่ใช้บริการมากที่สุดคือ ร้านแบล็คแคนยอน รูปแบบการตกแต่งร้านกาแฟคือ การตกแต่งแบบสมัยใหม่ สุนทรียมากที่สุดคือ กาแฟคาปูชิโน ส่วนมากมักนิยมดื่มกาแฟร้อน และนิยมดื่มรสชาติมันมากที่สุด ผู้บริโภคส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่ได้รับจากการบริโภคกาแฟคือ การลดอาการง่วงนอน สำหรับธุรกิจเสริมที่เหมาะสมมากที่สุดสำหรับร้านกาแฟในความเห็นของผู้บริโภคกลุ่มนี้คือ การขายเบเกอรี่ ในส่วนของวัตถุประสงค์อื่นในการไปใช้บริการร้านกาแฟของผู้บริโภคคือ การใช้เป็นสถานที่นัดพบ ช่วงเวลาที่ผู้บริโภคนิยมดื่มกาแฟมากที่สุดคือ ช่วงเช้าหลังตื่นนอน/ก่อนไปทำงาน โดยหากไม่ได้ดื่มกาแฟผู้บริโภครุ่นตัวอย่างส่วนใหญ่จะรู้สึกเฉยๆ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามีความสำคัญในการตัดสินใจบริโภคกาแฟในระดับมีผลมากที่สุดคือ ปัจจัยเรื่องเมล็ดกาแฟที่นำมาใช้ต้องมีคุณภาพสูง และเรื่องการเอาใจใส่และบริการที่ดีแก่ลูกค้า ปัจจัยด้านราคาที่มีความสำคัญในการตัดสินใจบริโภคกาแฟในระดับมีผลมากที่สุดคือ ปัจจัยในเรื่องราคากาแฟแก้วละไม่เกิน 25 บาท และร้านกาแฟต้องมีป้ายแจ้งราคากาแฟที่ชัดเจน ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความสำคัญในการตัดสินใจบริโภคกาแฟในระดับมีผลมากที่สุดคือ ปัจจัยในเรื่องที่ตั้งของร้านกาแฟอยู่ติดถนน อยู่ในห้างสรรพสินค้า อยู่ในปั้มน้ำมัน ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความสำคัญในการตัดสินใจบริโภคกาแฟในระดับมีผลมากที่สุดคือ ปัจจัยในเรื่องการลดราคา เรื่องการแจกของแถม และเรื่องการใช้คูปองสะสมเพื่อแลกหรือลดราคา

ผ่องศรี (2540) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์กาแฟของชาวกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ดื่มกาแฟผงสำเร็จรูปมากที่สุด โดยจะดื่มกาแฟเป็นครั้งคราวมากกว่าจะดื่มประจำและปริมาณที่ดื่มเป็นส่วนใหญ่ประมาณ 1 แก้วต่อวัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ

กาแฟงสำเร็จรูป คือ รสชาติตรา/ยี่ห้อ ราคา แต่ในกาแฟกระป๋องปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อคือ รสชาติ และความสะดวก สำหรับสถานที่ซื้อ พบว่า ผู้บริโภคนิยมซื้อกาแฟงสำเร็จรูปที่ห้างสรรพสินค้าและ ซูเปอร์มาร์เก็ต แต่ในกาแฟกระป๋อง พบว่านิยมซื้อที่ร้านค้าทั่วไป และในเรื่องความภักดีต่อตรา สินค้า จะมีสูงมาก ผลิตภัณฑ์กาแฟ ส่วนเรื่องความคิดเห็นนั้นพบว่าส่วนใหญ่คิดว่ากาแฟเป็นอันตรายต่อสุขภาพและกาแฟก็เป็นเครื่องดื่มที่ฟุ่มเฟือย

บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด (2539) สำรวจพฤติกรรมกาแฟของคนกรุงเทพฯ พบว่าผู้ชายดื่มกาแฟมากกว่าผู้หญิง โดยผู้ชายร้อยละ 42.11 ดื่มกาแฟเป็นประจำ และอีกร้อยละ 57.89 ดื่บบ้างเป็นบางครั้ง ส่วนผู้หญิงที่ดื่มเป็นประจำมีเพียงร้อยละ 32.43 และร้อยละ 67.57 ดื่บบ้างเป็นบางครั้ง กาแฟที่คนกรุงเทพฯ ดื่มคือ กาแฟร้อน ส่วนสาเหตุที่เริ่มดื่ม คือ แก้ง่วง อร่อย และทำให้สดชื่น ตามลำดับ ประเภทกาแฟที่เลือกดื่มอันดับแรกคือ กาแฟขวด รองลงมาคือ กาแฟสำเร็จรูปบรรจุกระป๋อง กาแฟซองและกาแฟถุง ตามลำดับ ปริมาณกาแฟที่ดื่มโดยเฉลี่ย 1.56 แก้วต่อวัน โดยผู้ชายในกรุงเทพฯ มีอัตราการดื่มเฉลี่ยต่อวันมากกว่าผู้หญิง กล่าวคือ ผู้ชายดื่มกาแฟวันละ 1.80 แก้ว ในขณะที่ผู้หญิงดื่ม 1.32 แก้ว รสชาติกาแฟที่คนกรุงเทพฯ ชอบดื่มคือ รสมันและเข้มข้นมากที่สุด รองลงมาคือ รสขม รสอ่อน รสหวาน รสขมหวานิด ๆ ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ชายนิยมรสมันและเข้มข้น และขม เป็นอันดับหนึ่งแต่ไม่นิยมรสหวาน ในขณะที่ผู้หญิงนิยมรสมันและเข้มข้นเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นรสอ่อนและรสหวาน พฤติกรรมของคนกรุงเทพฯ ในการดื่มกาแฟในวันทำงานและในวันหยุดนั้นแตกต่างกันโดยเฉพาะผู้ชาย กล่าวคือ ในช่วงวันทำงานนิยมดื่มกาแฟร้อน พร้อมอาหารเช้ามากที่สุด รองลงมาคือ ดื่มกาแฟในช่วงบ่าย และดื่มกาแฟก่อนอาหารกลางวัน ตามลำดับ แต่ในช่วงวันหยุด คนกรุงเทพฯ ดื่มกาแฟไม่เป็นเวลา รองลงมายังคงดื่มพร้อมอาหารเช้าสำหรับพฤติกรรมกาแฟเมื่อเทียบกับในอดีตของคนกรุงเทพฯ พบว่า คนกรุงเทพฯ ร้อยละ 30.58 ดื่มกาแฟมากขึ้นร้อยละ 40.12 ดื่มกาแฟน้อยลง และที่เหลืออีกร้อยละ 29.30 นั้นดื่มกาแฟเท่าเดิม สถานที่ที่คนกรุงเทพฯ นิยมเลือกดื่มกาแฟคือ ดื่มกาแฟ ที่ทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ ดื่มกาแฟที่บ้าน อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ชายในกรุงเทพฯ ร้อยละ 10.53 นิยมดื่มกาแฟในห้างสรรพสินค้า และร้อยละ 5.26 นิยมดื่มกาแฟในมินิมาร์ท สิ่งที่คนกรุงเทพฯ อยากให้ผู้ผลิตและร้านขายกาแฟปรับปรุงเป็นอันดับหนึ่งคือ คุณภาพ รองลงมาคือ ราคาและรสชาติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกาแฟบริโภคเครื่องดื่มประเภท กาแฟต่างๆ ทำให้ทราบข้อมูลในเบื้องต้นและความต้องการของผู้บริโภค เพื่อผู้ศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานศึกษาวิจัย เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม กำหนดขอบเขตในการวิจัย และใช้เป็นเหตุผลสนับสนุนการพิสูจน์สมมุติฐาน ในการศึกษาครั้งนี้ ต้องการศึกษาดัง ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการทำงาน ระดับการศึกษา คณะที่สังกัด และรายได้

เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครครั้งนี้ ผู้ศึกษา ดำเนินการดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.1.1 ประชากร
 - 3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
 - 3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ
 - 3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 562 คน สังกัด 9 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (กองบริหารงานบุคคล, 2559) แสดงดังตารางที่

3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม คณะที่สังกัด

คณะ	จำนวน (คน)
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	38
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	29
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	72
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	25
คณะบริหารธุรกิจ	92
คณะศิลปศาสตร์	87
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	31
คณะวิศวกรรมศาสตร์	117
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	71
รวม	562

ที่มา: กองบริหารงานบุคคล (2559)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 5 คณะ ผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยจับสลากเลือกคณะที่เป็นตัวแทนจำนวน 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 304 คน จำแนกเป็น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 38 คน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 72 คน คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 31 คน คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 92 คน และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 71 คน แสดงดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะ	จำนวน (คน)
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	38
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	72
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	31
คณะบริหารธุรกิจ	92
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	71
รวม	304

ขั้นตอนที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแจกแบบสอบถามเรื่องพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้แก่บุคลากรสายวิชาการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จาก 5 คณะ จำนวน 304 คน โดยตอบคำถามเรื่องชนิดของกาแฟที่บริโภคเป็นประจำ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ชนิด) แสดงดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ความถี่และร้อยละของบุคลากรสายวิชาการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชนิดของกาแฟที่บริโภคเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ชนิด)

ชนิดของกาแฟที่บริโภคเป็นประจำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กาแฟโบราณ	42	8.16
กาแฟผงสำเร็จรูป	137	26.60
กาแฟสำเร็จรูปบรรจุกระป๋อง	99	19.22
กาแฟสด	237	46.02
รวม	515	100.00

จากตารางที่ 3.3 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 304 คน ตอบคำถามเรื่องชนิดของกาแฟที่บริโภคเป็นประจำพบว่า ส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสด จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 46.02 รองลงมาคือ บริโภคกาแฟผงสำเร็จรูป จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 บริโภคกาแฟสำเร็จรูปบรรจุกระป๋อง จำนวน 99 คน คิดเป็น

ร้อยละ 19.22 และบริโศคกาแพ็บรอาณ จํานวน 42 คน คัดเป็นร้อยละ 8.16 ตามลำดับ ผู้ศึกษาเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเฉพาะผู้ติ้มาแกแพสด จํานวน 237 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ โดยจําแนกตามคณะที่สังกัด แสดงดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 จํานวนบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จําแนกตามพฤติกรรมการบริโศคกาแพสด

คณะ	ประชากรทั้งหมด	กลุ่มตัวอย่างที่บริโศคกาแพสด
	จํานวน (คน)	จํานวน (คน)
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	38	32
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	72	58
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	31	25
คณะบริหารธุรกิจ	92	69
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	71	53
รวม	304	237

จากตารางที่ 3.4 จากการตอบแบบสอบถามพฤติกรรมการบริโศคกาแพสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจํานวน 304 คน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างบริโศคกาแพสด จํานวน 237 คน จําแนกเป็น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จํานวน 32 คน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จํานวน 58 คน คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จํานวน 25 คน คณะบริหารธุรกิจ จํานวน 69 คน และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จํานวน 53 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้น จากการศึกษาค้นคว้า ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโศคกาแพสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล จํานวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 11 ข้อ

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.2.2.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคกาแฟสดและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.2.2 กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาและเนื้อหาของกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2.2.3 สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิดและแบบตรวจรายการ (Check List) จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมกรการบริโภคกาแฟสดจำนวน 11 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิดและแบบตรวจรายการ (Check List) จำนวน 6 ข้อ และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ ประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆ ครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ และแบบตรวจรายการ (Check List) โดยให้ใช้เกณฑ์การแปลความหมายแบบมาตราส่วนประเมินค่า (ประคอง, 2528) ดังนี้

	ความหมาย	คะแนน
ประจำ	ดื่มทุกวันอย่างน้อย 1 แก้ว	5
บ่อยครั้ง	ดื่ม 4-5 แก้ว/สัปดาห์	4
บางครั้ง	ดื่ม 2-3 แก้ว/สัปดาห์	3
นานๆ ครั้ง	ดื่ม 1 แก้ว/สัปดาห์	2
ไม่เคยปฏิบัติ	ไม่เคยดื่มกาแฟสด	1

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าสูงสุด}-\text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

3.2.2.4 นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบเนื้อหาและข้อคำถาม นำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อ

คำถามกับวัตถุประสงค์ด้วย IOC (Index of Item - Objective Congruence) (ศิริชัย, 2556) จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

คะแนน +1 พิจารณาข้อคำถามได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

คะแนน -1 พิจารณาว่าข้อคำถามไม่สามารถวัดตรงตามวัตถุประสงค์

นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มาพิจารณาในแต่ละข้อคำถาม เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ คัดเลือกคำถามที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่านำไปใช้ได้ ผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพบว่า มีคำถามที่สอดคล้องกันจำนวน 19 ข้อ มีค่า IOC ระหว่าง 0.5 -1.00 และมี 2 ข้อ ที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 จากนั้นผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

3.2.2.6 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษา โดยนำไปทดลองใช้กับบุคลากรสายวิชาการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.81

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ถึงคณบดี 5 คณะ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.3.2 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ถึงคณบดี 5 คณะ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.3.3 แจกแบบสอบถามให้บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 304 คน จาก 5 คณะ ระหว่างเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน 2560 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 260 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.5 โดยมีบุคลากรบริหารกิจการฯ จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 78.0 ของกลุ่มตัวอย่างจาก 5 คณะ

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกเฉพาะผู้ที่เต็มกาแฟสด จำนวน 237 คน วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) และวัดขนาดความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ฟี (Phi Correlation)

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการบริโภคกาแฟสด ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแบบสอบถาม (Likert, 1961) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 - 5.00	หมายถึง	ปฏิบัติประจำ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 - 4.49	หมายถึง	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 - 3.49	หมายถึง	ปฏิบัติบางครั้ง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 - 2.49	หมายถึง	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.49	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติ

3.4.3 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคกาแฟสด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) และค่าสัมประสิทธิ์ฟี (Phi Correlation) โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์ฟี (Phi Correlation) (แสงเดือน, 2555) ดังนี้

ค่า Phi correlation	ระดับความสัมพันธ์
1	มีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์
0.76-0.99	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
0.56-0.75	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
0.26-0.55	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
0.01-0.25	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
0	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ศึกษาแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- 4.1.1 เพศ
- 4.1.2 อายุ
- 4.1.3 สถานภาพการทำงาน
- 4.1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด
- 4.1.5 คณะที่สังกัด
- 4.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

4.2 พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 11 ด้าน ได้แก่

- 4.2.1 ปริมาณการบริโภคกาแฟสด
- 4.2.2 ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว
- 4.2.3 สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด
- 4.2.4 เวลาที่บริโภคกาแฟสด
- 4.2.5 เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด
- 4.2.6 ความรู้สึกเมื่อไม่ได้บริโภคกาแฟสด
- 4.2.7 รูปแบบการบริโภคกาแฟสด
- 4.2.8 ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด
- 4.2.9 รสชาติกาแฟสดที่ดื่ม
- 4.2.10 ส่วนผสมที่ปรุงเพิ่มในการบริโภคกาแฟสด
- 4.2.11 การบริโภคกาแฟสดรวมกับการรับประทานนมหวาน

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.4 อภิปรายผล

4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 237 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และแจกแจงความถี่ (Frequency) จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการทำงาน ระดับการศึกษา คณะที่สังกัด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังตารางที่ 4.1-4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	156	65.80
ชาย	81	34.20
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.1 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามเพศพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 65.80 และเพศชาย จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 35 ปี	47	19.80
36-40 ปี	46	19.40
41-45 ปี	53	22.40
46-50 ปี	46	19.40
มากกว่า 50 ปี	45	19.00
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.2 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามอายุพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-45 ปีมากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 รองลงมาคือ อายุไม่เกิน 35 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ

19.80 อายุระหว่าง 36-40 ปี และ 46-50 ปี จำนวนที่เท่ากัน คือ 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 และอายุมากกว่า 50 ปีมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหาร	3	1.30
ผู้บริหารและผู้สอน	38	16.00
ผู้สอน	196	82.70
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.3 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามสถานภาพการทำงานพบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพการทำงานเป็นผู้สอนมากที่สุด จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 82.70 รองลงมาคือ ผู้บริหารและผู้สอนจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และผู้บริหารมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	29	12.20
ปริญญาโท	133	56.10
ปริญญาเอก	75	31.60
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.4 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 รองลงมาคือ ระดับปริญญาเอก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 31.60 และระดับปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	32	13.50
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	58	24.50
คณะบริหารธุรกิจ	69	29.10
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	25	10.50
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	53	22.40
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.5 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามคณะที่สังกัดพบว่า ส่วนใหญ่สังกัดคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 29.10 รองลงมาคือ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และสังกัดคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	17	7.20
20,001 - 25,000 บาท	39	16.50
25,001 - 30,000 บาท	97	40.90
30,001 - 35,000 บาท	30	12.70
35,001 - 40,000 บาท	20	8.40
มากกว่า 40,001 บาท	34	14.30
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.6 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 25,001-30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 40.90 รองลงมาคือ มีรายได้

เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาทต่อเดือน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 รายได้เฉลี่ยมากกว่า 40,001 บาทต่อเดือน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 รายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 30,001-35,000 บาทต่อเดือน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 รายได้เฉลี่ยระหว่าง 35,001-40,000 บาทต่อเดือน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 และมีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท ต่อเดือน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 ตามลำดับ

4.2 พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 237 คน จำแนกตามพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ปริมาณการบริโภคกาแฟสด 2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว 3) สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด 4) เวลาที่บริโภคกาแฟสด 5) เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด 6) รูปแบบการบริโภคกาแฟสด และ 7) ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด ดังตารางที่ 4.7 - 4.17 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด

ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ดื่มทุกวันอย่างน้อย 1 แก้ว สูงสุด 2 แก้วต่อวัน	64	27.00
ดื่ม 4-5 แก้ว/สัปดาห์	94	39.70
ดื่ม 2-3 แก้ว/สัปดาห์	48	20.30
ดื่ม 1 แก้ว/สัปดาห์	21	8.90
ดื่มนานๆ ครั้ง	10	4.20
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.7 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสดพบว่า ส่วนใหญ่ดื่มกาแฟสด 4-5 แก้ว/สัปดาห์มากที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 รองลงมาคือ ดื่มทุกวันอย่างน้อย 1 แก้ว สูงสุด 2 แก้วต่อวัน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ดื่ม 2-3 แก้ว/สัปดาห์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 และดื่มนานๆ ครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว

ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ราคาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 บาท	14	5.90
ราคา 31-40 บาท	34	14.30
ราคา 41-50 บาท	101	42.60
ราคา 51-60 บาท	77	32.50
ราคา 61 บาทขึ้นไป	11	4.60
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.8 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้วพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้วราคา 41-50 บาทมากที่สุด จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60 รองลงมาคือ ราคา 51-60 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 ราคา 31-40 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ราคาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 และราคา 61 บาทขึ้นไป มีกลุ่มตัวอย่างบริโภค จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด

สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาคารหรือห้างสรรพสินค้า	76	32.10
ซุ้มกาแฟหรือมุมกาแฟ	118	49.80
รถเข็น	43	18.10
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.9 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสดพบว่า ส่วนใหญ่ซื้อกาแฟสดจากซุ้มกาแฟหรือมุมกาแฟมากที่สุด จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80 รองลงมาคือ อาคารหรือห้างสรรพสินค้า จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10 และซื้อจากรถเข็นมีจำนวนน้อยที่สุดคือ 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด

เวลาที่บริโภคกาแฟสด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
06.00 - 09.00 น.	31	13.10
09.01 - 12.00 น.	117	49.40
12.01 - 15.00 น.	54	22.80
15.01 - 18.00 น.	3	1.30
ไม่จำกัดเวลาแล้วแต่ความสะดวก	32	13.50
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.10 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสดพบว่า ส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดมากที่สุดเวลา 09.01-12.00 น. จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 49.40 รองลงมาคือ เวลา 12.01-15.00 น. จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 ไม่จำกัดเวลาแล้วแต่ความสะดวก จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 เวลา 06.00-09.00 น. จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.10 และเวลาที่บริโภคกาแฟสดน้อยที่สุดคือ 15.01-18.00 น. จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด

เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
ชอบกลิ่นหอมของกาแฟสด	178	22.85	1
ชอบรสชาติของกาแฟสด	173	22.21	2
ดื่มแล้วรู้สึกกระฉับกระเฉง/สดชื่น	135	17.33	3
ลดความเครียด	38	4.88	6
ช่วยเพิ่มสมาธิในการทำงาน	112	14.38	4
ลดอาการปวดศีรษะ	37	4.75	7
ชอบบรรยากาศในร้านกาแฟสด	78	10.01	5
ดื่มตามเพื่อน/ตามกระแส	28	3.59	8
รวม	779	100.00	

จากตารางที่ 4.11 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) พบว่า ส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดเพราะชอบกลิ่นหอมของกาแฟสดมากที่สุด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 22.85 รองลงมาคือ ชอบรสชาติของกาแฟสด จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 22.21 ต็มแล้ว รู้สึกกระฉับกระเฉง/สดชื่น จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 17.33 ช่วยเพิ่มสมาธิในการทำงาน จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 14.38 ชอบบรรยากาศในร้านกาแฟสด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 10.01 ลดความเครียด 38 คน คิดเป็นร้อยละ 4.88 ลดอาการปวดศีรษะ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 และดื่มตามเพื่อน/ตามกระแสจำนวนน้อยที่สุดคือ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 3.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ความถี่ และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้สึกเมื่อไม่ได้บริโภคกาแฟสด

ความรู้สึกเมื่อไม่ได้บริโภคกาแฟสด	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
เฉยๆ	88	22.22	3
หงุดหงิด หรือเบื่อ	35	8.84	5
ง่วงนอน	110	27.78	2
เซื่องซึม หรือไม่กระฉับกระเฉง	112	28.28	1
ปวดศีรษะ	51	12.88	4
รวม	396	100.00	

จากตารางที่ 4.12 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามความรู้สึกเมื่อไม่ได้บริโภคกาแฟสดพบว่า ส่วนใหญ่รู้สึกเซื่องซึม หรือไม่กระฉับกระเฉง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.28 รองลงมาคือ รู้สึกง่วงนอน จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 รู้สึกเฉยๆ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 รู้สึกปวดศีรษะ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.88 และรู้สึกหงุดหงิด หรือเบื่อเมื่อไม่ได้บริโภคกาแฟสด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.84 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสด

สูตรกาแฟที่บริโภค	รูปแบบการบริโภคกาแฟสด			
	ร้อน จำนวน (ร้อยละ)	เย็น จำนวน (ร้อยละ)	ปั่น จำนวน (ร้อยละ)	ไม่ดื่ม จำนวน (ร้อยละ)
เอสเปรสโซ่	26 (10.97)	77 (32.49)	39 (16.46)	95 (40.08)
อเมริกาโน่	8 (3.38)	96 (40.51)	26 (10.97)	107 (45.15)
ลาเต้	5 (2.11)	88 (37.13)	28 (11.81)	116 (48.95)
คาปูชิโน	5 (2.11)	79 (33.33)	45 (18.99)	108 (45.57)
มอคคา	4 (1.69)	47 (19.83)	19 (8.02)	167 (70.46)
รวม	48 (4.05)	387 (32.66)	157 (13.25)	593 (50.04)

จากตารางที่ 4.13 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน มีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสด ดังนี้

สูตรเอสเปรสโซ่ บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 40.08 รองลงมาคือ บริโภคเอสเปรสโซ่เย็น จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 32.49 บริโภคเอสเปรสโซ่ปั่น จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.46 และน้อยสุดบริโภคเอสเปรสโซ่ร้อน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.97 ตามลำดับ

สูตรอเมริกาโน่ บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน่ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 45.15 รองลงมาคือ บริโภคอเมริกาโน่เย็น จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 40.51 บริโภค

อเมริกาโนปั่น จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.97 และบริโคมอเมริกาโนร้อน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.38 ตามลำดับ

สูตรลาเต้ บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 48.95 รองลงมาคือ บริโคมลาเต้เย็น จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 37.13 บริโคมลาเต้ปั่น จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.81 และบริโคมลาเต้ร้อน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.11 ตามลำดับ

สูตรคาปูชิโน บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 45.57 รองลงมาคือ บริโคมคาปูชิโนเย็น จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 บริโคมคาปูชิโนปั่น จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.99 และบริโคมคาปูชิโนร้อน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.11 ตามลำดับ

สูตรมอคคา บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 70.46 รองลงมาคือ บริโคมมอคคาเย็น จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.83 บริโคมมอคคาปั่น จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.02 และบริโคมมอคคาร้อน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.69 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารูปแบบการบริโภคกาแฟสดโดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมบริโภคกาแฟสด รูปแบบเย็นมากที่สุด จำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 32.66 รองลงมาคือ รูปแบบปั่น จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 รูปแบบร้อน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 จำนวน และร้อยละของพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสด

สูตรกาแฟสด ที่บริโภค	ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด					\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
เอสเปรสโซ่	44 (18.57)	34 (14.35)	34 (14.35)	30 (12.66)	95 (40.08)	2.59	1.57	บางครั้ง
อเมริกาโน	21 (8.86)	26 (10.97)	53 (22.36)	30 (12.66)	107 (45.15)	2.26	1.36	นานๆ ครั้ง
ลาเต้	32 (13.50)	33 (13.92)	30 (12.66)	26 (10.97)	116 (48.95)	2.32	1.52	นานๆ ครั้ง
คาปูชิโน	44 (18.57)	28 (11.81)	27 (11.39)	30 (12.66)	108 (45.57)	2.45	1.59	นานๆ ครั้ง
มอคคา	18 (7.59)	13 (5.49)	18 (7.59)	21 (8.86)	167 (70.46)	1.71	1.27	นานๆ ครั้ง
รวม	159 (13.42)	134 (11.31)	162 (13.67)	137 (11.56)	593 (50.04)	2.27	0.54	นานๆ ครั้ง

จากตารางที่ 4.14 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสด โดยภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมบริโภคกาแฟสด นานๆ ครั้ง ($\bar{X}=2.27$, $S.D.=0.54$) เมื่อพิจารณาความถี่ในการบริโภคกาแฟสดแต่ละสูตร พบดังนี้

สูตรเอสเปรสโซ่ บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 40.08 รองลงมาคือ บริโภคเป็นประจำ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 บริโภคบ่อยครั้ง และบางครั้ง จำนวน 34 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.35 และ บริโภคนานๆ ครั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.66 ตามลำดับ

สูตรอเมริกาโน บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 45.15 รองลงมาคือ บริโภคเป็นบางครั้ง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.36 บริโภคนานๆ ครั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.66 บริโภคบ่อยครั้ง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.97 และบริโภคเป็นประจำ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.86 ตามลำดับ

สูตรลาเต้ บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 48.95 รองลงมาคือ บริโภคบ่อยครั้ง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.92 บริโภคเป็นประจำ จำนวน

32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 บริโภคเป็นบางครั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.66 และบริโภคนานๆ ครั้ง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.97 ตามลำดับ

สูตรคาปูชิโน บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 45.57 รองลงมาคือ บริโภคเป็นประจำ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 บริโภคนานๆ ครั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.66 บริโภคบ่อยครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.81 และบริโภคเป็นบางครั้ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.39 ตามลำดับ

สูตรมอคคา บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 70.46 รองลงมาคือ บริโภคนานๆ ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.86 บริโภคเป็นประจำและเป็นบางครั้ง จำนวน 18 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.59 และบริโภคบ่อยครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรสชาติกาแฟสดที่ดื่ม

รสชาติ กาแฟสดที่ดื่ม	พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด					\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ			
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)			
รสขม	23 (9.70)	14 (5.91)	12 (5.06)	12 (5.06)	176 (74.26)	1.72	1.35	นานๆ ครั้ง
รสขม หวาน	9 (3.80)	17 (7.17)	17 (7.17)	16 (6.75)	178 (75.11)	1.58	1.13	นานๆ ครั้ง
รสขม หวาน มัน	36 (15.19)	29 (12.24)	29 (12.24)	23 (9.70)	120 (50.63)	2.32	1.55	นานๆ ครั้ง
รวม	68 (9.56)	60 (8.44)	58 (8.16)	51 (7.17)	474 (66.67)	1.87	0.90	นานๆ ครั้ง

จากตารางที่ 4.15 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน โดยภาพรวม มีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด จำแนกตามรสชาติกาแฟสดที่ดื่มนานๆ ครั้ง (\bar{X} = 1.87, S.D. = 0.90) เมื่อพิจารณาแต่ละรสชาติ พบดังนี้

รสขม บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟสดรสขม จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 74.26 รองลงมาคือ บริโภคเป็นประจำ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 บริโภคบ่อยครั้ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.91 บริโภคเป็นบางครั้งและนานๆ ครั้ง จำนวน 12 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.06 ตามลำดับ

รสขม หวาน บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟรสขม หวาน จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 75.11 รองลงมาคือ บริโภคบ่อยครั้งและเป็นบางครั้ง จำนวน 17 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.17 บริโภคนานๆ ครั้ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 และบริโภคเป็นประจำ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

รสขม หวาน มัน บุคลากรส่วนใหญ่ไม่บริโภคกาแฟรสขม หวาน มัน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 50.63 รองลงมาคือ บริโภคเป็นประจำ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.19 บริโภคบ่อยครั้งและบางครั้ง จำนวน 29 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.24 และบริโภคนานๆ ครั้ง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามส่วนผสมที่ปรุงเพิ่มในการบริโภคกาแฟสด

ส่วนผสม ที่ปรุงเพิ่ม ในการบริโภค กาแฟสด	พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด					\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ			
	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)	คน (ร้อยละ)			
น้ำตาล	9 (3.80)	10 (4.22)	20 (8.44)	22 (9.28)	176 (74.26)	1.54	1.06	นานๆ ครั้ง
ครีม	8 (3.38)	14 (5.91)	18 (7.59)	22 (9.28)	175 (73.84)	1.56	1.08	นานๆ ครั้ง
นม	12 (5.06)	12 (5.06)	20 (8.44)	27 (11.39)	166 (70.04)	1.64	1.15	นานๆ ครั้ง
วิปครีม	0 (0.00)	1 (0.42)	2 (0.84)	1 (0.42)	233 (98.31)	1.03	0.27	ไม่เคยปฏิบัติ
รวม	29 (3.06)	37 (3.90)	60 (6.33)	72 (7.59)	750 (79.12)	1.44	0.72	ไม่เคยปฏิบัติ

จากตารางที่ 4.16 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน โดยภาพรวม มีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดโดยไม่ปรุงส่วนผสมเพิ่มเติม ($\bar{X}=1.44$, S.D.=0.72) เมื่อพิจารณาส่วนผสมแต่ละชนิด พบดังนี้

น้ำตาล บุคลากรส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดโดยไม่เติมน้ำตาลเพิ่ม จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 74.26 รองลงมาคือ นานๆ ครั้ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.28 บางครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.44 บ่อยครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.22 และเป็นประจำ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

ครีม บุคลากรส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดโดยไม่เติมครีมเพิ่ม จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 73.84 รองลงมาคือ นานๆ ครั้ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.28 บางครั้ง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.59 บ่อยครั้ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.91 และเป็นประจำ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.38 ตามลำดับ

นม บุคลากรส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดโดยไม่เติมนมเพิ่ม จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 70.04 รองลงมาคือ นานๆ ครั้ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.39 บางครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.44 บ่อยครั้งและเป็นประจำ จำนวน 12 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.06 ตามลำดับ

วิปครีม บุคลากรส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดโดยไม่เติมวิปครีมเพิ่ม จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 98.31 รองลงมาคือ บางครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.84 นานๆ ครั้งและบ่อยครั้ง จำนวน 1 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการบริโภคกาแฟสดร่วมกับการรับประทานขนมหวาน

การบริโภคกาแฟสด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ร่วมกับการรับประทานขนมหวาน		
บริโภคกาแฟสดพร้อมรับประทานขนมหวาน เช่น ขนมปัง พาย เค้ก	210	88.60
บริโภคกาแฟสดแต่ไม่รับประทานขนมหวาน	27	11.40
รวม	237	100.00

จากตารางที่ 4.17 บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน จำแนกตามการบริโภคกาแฟสดร่วมกับการรับประทานขนมหวานพบว่า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดร่วมกับการรับประทานขนมหวาน เช่น ขนมปัง พาย เค้ก จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 88.60 ที่เหลือบริโภคกาแฟสดแต่ไม่รับประทานขนมหวานจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 ตามลำดับ

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานงานวิจัยไว้ดังนี้

4.3.1 **ปัจจัยส่วนบุคคล** ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการทำงาน ระดับการศึกษา คณะที่สังกัด และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) ปริมาณการบริโภคกาแฟสด 2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว 3) สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด 4) เวลาที่บริโภคกาแฟสด 5) เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด 6) รูปแบบการบริโภคกาแฟสด และ 7) ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตารางที่ 4.18-4.113 ดังนี้

4.3.1.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน แสดงดังตารางที่ 4.18 โดยกำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานหลัก (H_0) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานรอง (H_1) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.18 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน

พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด	χ^2	P-Value
1. ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	1.350	0.853
2. ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	6.474	0.166
3. สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	1.441	0.486
4. เวลาที่บริโภคกาแฟสด	0.827	0.935
5. เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	6.916	0.438
6. รูปแบบการบริโภคกาแฟสด		
6.1 สูตรเอสเปรสโซ่	3.571	0.312
6.2 สูตรอเมริกาโน่	1.042	0.791
6.3 สูตรลาเต้	6.444	0.092
6.4 สูตรคาปูชิโน	0.195	0.978
6.5 สูตรมอคคา	0.536	0.911
7. ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด		
7.1 สูตรเอสเปรสโซ่	3.169	0.530
7.2 สูตรอเมริกาโน่	5.966	0.202
7.3 สูตรลาเต้	9.268	0.055
7.4 สูตรคาปูชิโน	6.060	0.195
7.5 สูตรมอคคา	3.961	0.411

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P > .05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด ของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.19-4.33 ดังนี้

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด

ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	เพศ		รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)				
ดื่มทุกวันอย่างน้อย 1 แก้ว	42	22	64	1.350	0.853	-
สูงสุด 2 แก้วต่อวัน	(17.72)	(9.28)	(27.00)			
ดื่ม 4-5 แก้ว/สัปดาห์	65	29	94	1.350	0.853	-
ดื่ม 2-3 แก้ว/สัปดาห์	(27.43)	(12.24)	(39.66)			
ดื่ม 1 แก้ว/สัปดาห์	31	17	48	1.350	0.853	-
ดื่มนานๆ ครั้ง	(13.08)	(7.17)	(20.25)			
ดื่ม 1 แก้ว/สัปดาห์	12	9	21	1.350	0.853	-
ดื่มนานๆ ครั้ง	(5.06)	(3.80)	(8.86)			
ดื่มนานๆ ครั้ง	6	4	10	1.350	0.853	-
	(2.53)	(1.69)	(4.22)			
รวม	156	81	237			
	(65.82)	(34.18)	(100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P = 0.853$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด ของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด

บุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว

ค่าใช้จ่าย ในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 บาท	9 (3.80)	5 (2.11)	14 (5.91)	6.474	0.166	-
31-40 บาท	17 (7.17)	17 (7.17)	34 (14.35)			
41-50 บาท	74 (31.22)	27 (11.39)	101 (42.62)			
51-60 บาท	49 (20.68)	28 (11.81)	77 (32.49)			
61 บาทขึ้นไป	7 (2.95)	4 (1.69)	11 (4.64)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.166 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด

สถานที่ ในการจำหน่ายกาแฟสด	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
อาคารหรือห้างสรรพสินค้า	54 (22.78)	22 (9.28)	76 (32.07)	1.441	0.486	-
ซุ้มกาแฟหรือมุมกาแฟ	74 (31.22)	44 (18.57)	118 (49.79)			
รถเข็น	28 (11.81)	15 (6.33)	43 (18.14)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.486$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด

เวลาที่บริโภคกาแฟสด	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
06.00-09.00 น.	20 (8.44)	11 (4.64)	31 (13.08)	0.827	0.935	-
09.01-12.00 น.	78 (32.91)	39 (16.46)	117 (49.37)			
12.01-15.00 น.	37 (15.61)	17 (7.17)	54 (22.78)			
15.01-18.00 น.	2 (0.84)	1 (0.42)	3 (1.27)			
ไม่จำกัดเวลาแล้วแต่สะดวก	19 (8.02)	13 (5.49)	32 (13.50)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.935$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด

เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ชอบกลิ่นหอมของกาแฟสด	121 (15.53)	57 (7.32)	178 (22.85)	6.916	0.438	-
ชอบรสชาติของกาแฟสด	120 (15.40)	53 (6.80)	173 (22.21)			
ดื่มแล้วรู้สึกกระฉับกระเฉง/สดชื่น	81 (10.40)	54 (6.93)	135 (17.33)			
ลดความเครียด	23 (2.95)	15 (1.93)	38 (4.88)			
ช่วยเพิ่มสมาธิในการทำงาน	75 (9.63)	37 (4.75)	112 (14.38)			
ลดอาการปวดศีรษะ	24 (3.08)	13 (1.67)	37 (4.75)			
ชอบบรรยากาศในการนั่งร้านกาแฟสด	51 (6.55)	27 (3.47)	78 (10.01)			
ดื่มตามเพื่อน/ตามกระแส	14 (1.80)	14 (1.80)	28 (3.59)			
รวม	509 (65.34)	270 (34.66)	779 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.438 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	เพศ		รวม	χ^2	P-Value	Phi
	หญิง	ชาย				
	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ร้อน	16	10	26	3.571	0.312	-
	(6.75)	(4.22)	(10.97)			
เย็น	53	24	77			
	(22.36)	(10.13)	(32.49)			
ปั่น	21	18	39			
	(8.86)	(7.59)	(16.46)			
ไม่ดื่ม	66	29	95			
	(27.85)	(12.24)	(40.08)			
รวม	156	81	237			
	(65.82)	(34.18)	(100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.312$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

รูปแบบ การบริโภคกาแฟสด สหรัฐอเมริกาโน	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ร้อน	5 (2.11)	3 (1.27)	8 (3.38)	1.042	0.791	-
เย็น	60 (25.32)	36 (15.19)	96 (40.51)			
ปั่น	17 (7.17)	9 (3.80)	26 (10.97)			
ไม่ดื่ม	74 (31.22)	33 (13.92)	107 (45.15)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.791$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้

รูปแบบ การบริโภคกาแฟสด สูตรลาเต้	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ร้อน	2 (0.84)	3 (1.27)	5 (2.11)	6.444	0.092	-
เย็น	52 (21.94)	36 (15.19)	88 (37.13)			
ปั่น	17 (7.17)	11 (4.64)	28 (11.81)			
ไม่ดื่ม	85 (35.86)	31 (13.08)	116 (48.95)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.092$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน

รูปแบบ การบริโภคกาแฟสด สูตรคาปูชิโน	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ร้อน	3 (1.27)	2 (0.84)	5 (2.11)	0.195	0.978	-
เย็น	53 (22.36)	26 (10.97)	79 (33.33)			
ปั่น	30 (12.66)	15 (6.33)	45 (18.99)			
ไม่ดื่ม	70 (29.54)	38 (16.03)	108 (45.57)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.978$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

รูปแบบ การบริโภคกาแฟสด สูตรมอคคา	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ร้อน	2 (0.84)	2 (0.84)	4 (1.69)	0.536	0.911	-
เย็น	31 (13.08)	16 (6.75)	47 (19.83)			
ปั่น	12 (5.06)	7 (2.95)	19 (8.02)			
ไม่ดื่ม	111 (46.84)	56 (23.63)	167 (70.46)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.911$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่

ความถี่ ในการบริโภคกาแฟสด สูตรเอสเปรสโซ่	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	25 (10.55)	19 (8.02)	44 (18.57)	3.169	0.530	-
บ่อยครั้ง	21 (8.86)	13 (5.49)	34 (14.35)			
บางครั้ง	22 (9.28)	12 (5.06)	34 (14.35)			
นานๆ ครั้ง	22 (9.28)	8 (3.38)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	66 (27.85)	29 (12.24)	95 (40.08)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.530$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

ความถี่ ในการบริโภคกาแฟสด สหรัฐอเมริกาโน	เพศ		รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	11 (4.64)	10 (4.22)	21 (8.86)	5.966	0.202	-
บ่อยครั้ง	13 (5.49)	13 (5.49)	26 (10.97)			
บางครั้ง	36 (15.19)	17 (7.17)	53 (22.36)			
นานๆ ครั้ง	22 (9.28)	8 (3.38)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	74 (31.22)	33 (13.92)	107 (45.15)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.202$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสุตรลาเต้

ความถี่ ในการบริโภคกาแฟสด สุตรลาเต้	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	19 (8.02)	13 (5.49)	32 (13.50)	9.268	0.055	-
บ่อยครั้ง	18 (7.59)	15 (6.33)	33 (13.92)			
บางครั้ง	15 (6.33)	15 (6.33)	30 (12.66)			
นานๆ ครั้ง	19 (8.02)	7 (2.95)	26 (10.97)			
ไม่ปฏิบัติ	85 (35.86)	31 (13.08)	116 (48.95)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสุตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.055$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสุตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน

ความถี่ ในการบริโภคกาแฟสด สูตรคาปูชิโน	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	34 (14.35)	10 (4.22)	44 (18.57)	6.060	0.195	-
บ่อยครั้ง	14 (5.91)	14 (5.91)	28 (11.81)			
บางครั้ง	17 (7.17)	10 (4.22)	27 (11.39)			
นานๆ ครั้ง	21 (8.86)	9 (3.80)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	70 (29.54)	38 (16.03)	108 (45.57)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.195$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

ความถี่ ในการบริโภคกาแฟสด สูตรมอคคา	เพศ			χ^2	P-Value	Phi
	หญิง จำนวน (ร้อยละ)	ชาย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	10 (4.22)	8 (3.38)	18 (7.59)	3.961	0.411	-
บ่อยครั้ง	8 (3.38)	5 (2.11)	13 (5.49)			
บางครั้ง	10 (4.22)	8 (3.38)	18 (7.59)			
นานๆ ครั้ง	17 (7.17)	4 (1.69)	21 (8.86)			
ไม่ปฏิบัติ	111 (46.84)	56 (23.63)	167 (70.46)			
รวม	156 (65.82)	81 (34.18)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.411$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.1.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน แสดงดังตารางที่ 4.34 โดยกำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานหลัก (H_0) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานรอง (H_1) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.34 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน

พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด	χ^2	P-Value
1. ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	19.218	0.257
2. ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	31.950*	0.010
3. สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	14.464	0.070
4. เวลาที่บริโภคกาแฟสด	16.893	0.393
5. เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	19.744	0.874
6. รูปแบบการบริโภคกาแฟสด		
6.1 สูตรเอสเปรสโซ่	25.219*	0.014
6.2 สูตรอเมริกาโน่	9.033	0.700
6.3 สูตรลาเต้	17.527	0.131
6.4 สูตรคาปูชิโน	13.443	0.338
6.5 สูตรมอคคา	12.993	0.370
7. ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด		
7.1 สูตรเอสเปรสโซ่	12.149	0.734
7.2 สูตรอเมริกาโน่	10.860	0.818
7.3 สูตรลาเต้	15.367	0.498
7.4 สูตรคาปูชิโน	21.560	0.158
7.5 สูตรมอคคา	14.985	0.526

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 2 ด้าน คือ 2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว และ 6) รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด ของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว และจำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.35-4.49 ดังนี้

ตารางที่ 4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด

ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤ 35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	> 50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ดื่มทุกวันอย่างน้อย 1 แก้วสูงสุด	15 (6.33)	17 (7.17)	12 (5.06)	10 (4.22)	10 (4.22)	64 (27.00)	19.218	0.257	-
2 แก้วต่อวัน									
ดื่ม 4-5 แก้ว/สัปดาห์	15 (6.33)	12 (5.06)	25 (10.55)	22 (9.28)	20 (8.44)	94 (39.66)			
ดื่ม 2-3 แก้ว/สัปดาห์	10 (4.22)	7 (2.95)	8 (3.38)	12 (5.06)	11 (4.64)	48 (20.25)			
ดื่ม 1 แก้ว/สัปดาห์	4 (1.69)	7 (2.95)	7 (2.95)	1 (0.42)	2 (0.84)	21 (8.86)			
ดื่มนานๆ ครั้ง	3 (1.27)	3 (1.27)	1 (0.42)	1 (0.42)	2 (0.84)	10 (4.22)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P = 0.257$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด ของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.35-4.49 ดังนี้

บุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว

ค่าใช้จ่าย ในการบริโภค กาแฟสดต่อแก้ว	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤ 35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	> 50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 บาท	6 (2.53)	2 (0.84)	4 (1.69)	0 (0.00)	2 (0.84)	14 (5.91)	31.950*	0.010	0.367
31-40 บาท	8 (3.38)	15 (6.33)	6 (2.53)	4 (1.69)	1 (0.42)	34 (14.35)			
41-50 บาท	18 (7.59)	18 (7.59)	22 (9.28)	24 (10.13)	19 (8.02)	101 (42.62)			
51-60 บาท	12 (5.06)	10 (4.22)	19 (8.02)	15 (6.33)	21 (8.86)	77 (32.49)			
61 บาทขึ้นไป	3 (1.27)	1 (0.42)	2 (0.84)	3 (1.27)	2 (0.84)	11 (4.64)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.010$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.367$)

ตารางที่ 4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด

สถานที่ ในการจำหน่าย กาแฟสด	อายุ					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
อาคารหรือ ห้างสรรพสินค้า	21 (8.86)	17 (7.17)	18 (7.59)	10 (4.22)	10 (4.22)	76 (32.07)	14.464	0.070	-
ซุ้มกาแฟหรือ มุมกาแฟ	17 (7.17)	18 (7.59)	29 (12.24)	25 (10.55)	29 (12.24)	118 (49.79)			
รถเข็น	9 (3.80)	11 (4.64)	6 (2.53)	11 (4.64)	6 (2.53)	43 (18.14)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.070 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด

เวลาที่บริโภคกาแฟสด	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
06.00-09.00 น.	7 (2.95)	6 (2.53)	10 (4.22)	5 (2.11)	3 (1.27)	31 (13.08)	16.893	0.393	-
09.01-12.00 น.	27 (11.39)	21 (8.86)	21 (8.86)	26 (10.97)	22 (9.28)	117 (49.37)			
12.01-15.00 น.	6 (2.53)	10 (4.22)	12 (5.06)	13 (5.49)	13 (5.49)	54 (22.78)			
15.01-18.00 น.	1 (0.42)	0 (0.00)	1 (0.42)	1 (0.42)	0 (0.00)	3 (1.27)			
ไม่จำกัดเวลา แล้วแต่สะดวก	6 (2.53)	9 (3.80)	9 (3.80)	1 (0.42)	7 (2.95)	32 (13.50)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.393$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.39 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด

เหตุผลในการบริโภค กาแฟสด	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ชอบกลิ่นหอมของกาแฟสด	39 (5.01)	28 (3.59)	40 (5.13)	33 (4.24)	38 (4.88)	178 (22.85)	19.744	0.874	-
ชอบรสชาติของกาแฟสด	32 (4.11)	29 (3.72)	39 (5.01)	37 (4.75)	36 (4.62)	173 (22.21)			
ดื่มแล้วรู้สึกกระฉับกระเฉง/สดชื่น	28 (3.59)	31 (3.98)	33 (4.24)	28 (3.59)	15 (1.93)	135 (17.33)			
ลดความเครียด	26 (3.34)	21 (2.70)	25 (3.21)	21 (2.70)	19 (2.44)	112 (14.38)			
ช่วยเพิ่มสมาธิในการทำงาน	12 (1.54)	16 (2.05)	16 (2.05)	15 (1.93)	19 (2.44)	78 (10.01)			
ลดอาการปวดศีรษะ	9 (1.16)	9 (1.16)	8 (1.03)	6 (0.77)	6 (0.77)	38 (4.88)			
ชอบบรรยากาศในร้านกาแฟสด	10 (1.28)	4 (0.51)	8 (1.03)	8 (1.03)	7 (0.90)	37 (4.75)			
ดื่มตามเพื่อน/ตามกระแส	3 (0.39)	8 (1.03)	8 (1.03)	6 (0.77)	3 (0.39)	28 (3.59)			
รวม	159 (20.41)	146 (18.74)	177 (22.72)	154 (19.77)	143 (18.36)	779 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.874 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.40 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
ร้อน	3 (1.27)	6 (2.53)	3 (1.27)	2 (0.84)	12 (5.06)	26 (10.97)	25.219*	0.014	0.326
เย็น	21 (8.86)	12 (5.06)	14 (5.91)	17 (7.17)	13 (5.49)	77 (32.49)			
ปั่น	5 (2.11)	10 (4.22)	9 (3.80)	11 (4.64)	4 (1.69)	39 (16.46)			
ไม่ดื่ม	18 (7.59)	18 (7.59)	27 (11.39)	16 (6.75)	16 (6.75)	95 (40.08)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.014$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.326$)

ตารางที่ 4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ร้อน	2 (0.84)	1 (0.42)	1 (0.42)	1 (0.42)	3 (1.27)	8 (3.38)	9.033	0.700	-
เย็น	20 (8.44)	18 (7.59)	17 (7.17)	22 (9.28)	19 (8.02)	96 (40.51)			
ปั่น	3 (1.27)	8 (3.38)	5 (2.11)	5 (2.11)	5 (2.11)	26 (10.97)			
ไม่ดื่ม	22 (9.28)	19 (8.02)	30 (12.66)	18 (7.59)	18 (7.59)	107 (45.15)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.41 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.700$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	2 (0.84)	3 (1.27)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (2.11)	17.527	0.131	-
เย็น	23 (9.70)	12 (5.06)	20 (8.44)	18 (7.59)	15 (6.33)	88 (37.13)			
ปั่น	5 (2.11)	6 (2.53)	3 (1.27)	6 (2.53)	8 (3.38)	28 (11.81)			
ไม่ดื่ม	17 (7.17)	25 (10.55)	30 (12.66)	22 (9.28)	22 (9.28)	116 (48.95)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.42 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.131 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.43 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	1 (0.42)	2 (0.84)	0 (0.00)	2 (0.84)	0 (0.00)	5 (2.11)	13.443	0.338	-
เย็น	18 (7.59)	11 (4.64)	17 (7.17)	14 (5.91)	19 (8.02)	79 (33.33)			
ปั่น	7 (2.95)	8 (3.38)	16 (6.75)	7 (2.95)	7 (2.95)	45 (18.99)			
ไม่ดื่ม	21 (8.86)	25 (10.55)	20 (8.44)	23 (9.70)	19 (8.02)	108 (45.57)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.43 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.338$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.44 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

รูปแบบ การบริโภค กาแฟสด สูตรมอคคา	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	2 (0.84)	1 (0.42)	0 (0.00)	1 (0.42)	4 (1.69)	12.993	0.370	-
เย็น	12 (5.06)	6 (2.53)	10 (4.22)	8 (3.38)	11 (4.64)	47 (19.83)			
ปั่น	4 (1.69)	2 (0.84)	8 (3.38)	4 (1.69)	1 (0.42)	19 (8.02)			
ไม่ดื่ม	31 (13.08)	36 (15.19)	34 (14.35)	34 (14.35)	32 (13.50)	167 (70.46)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.44 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.370$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.45 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรเอสเปรสโซ่	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	8 (3.38)	11 (4.64)	8 (3.38)	9 (3.80)	8 (3.38)	44 (18.57)	12.149	0.734	-
บ่อยครั้ง	10 (4.22)	6 (2.53)	5 (2.11)	5 (2.11)	8 (3.38)	34 (14.35)			
บางครั้ง	6 (2.53)	7 (2.95)	9 (3.80)	6 (2.53)	6 (2.53)	34 (14.35)			
นานๆ ครั้ง	5 (2.11)	4 (1.69)	4 (1.69)	10 (4.22)	7 (2.95)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	18 (7.59)	18 (7.59)	27 (11.39)	16 (6.75)	16 (6.75)	95 (40.08)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.45 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.734$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.46 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สหรัฐอเมริกาโน	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	3 (1.27)	6 (2.53)	3 (1.27)	3 (1.27)	6 (2.53)	21 (8.86)	10.860	0.818	-
บ่อยครั้ง	7 (2.95)	4 (1.69)	5 (2.11)	7 (2.95)	3 (1.27)	26 (10.97)			
บางครั้ง	10 (4.22)	10 (4.22)	10 (4.22)	12 (5.06)	11 (4.64)	53 (22.36)			
นานๆ ครั้ง	6 (2.53)	7 (2.95)	4 (1.69)	6 (2.53)	7 (2.95)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	21 (8.86)	19 (8.02)	31 (13.08)	18 (7.59)	18 (7.59)	107 (45.15)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.46 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.818$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.47 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรลาเต้	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	8 (3.38)	6 (2.53)	5 (2.11)	8 (3.38)	5 (2.11)	32 (13.50)	15.367	0.498	-
บ่อยครั้ง	8 (3.38)	6 (2.53)	4 (1.69)	9 (3.80)	6 (2.53)	33 (13.92)			
บางครั้ง	9 (3.80)	5 (2.11)	7 (2.95)	5 (2.11)	4 (1.69)	30 (12.66)			
นานๆ ครั้ง	5 (2.11)	4 (1.69)	6 (2.53)	2 (0.84)	9 (3.80)	26 (10.97)			
ไม่ปฏิบัติ	17 (7.17)	25 (10.55)	31 (13.08)	22 (9.28)	21 (8.86)	116 (48.95)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.47 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.498 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.48 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรคาปูชิโน	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	6 (2.53)	7 (2.95)	14 (5.91)	6 (2.53)	11 (4.64)	44 (18.57)	21.560	0.158	-
บ่อยครั้ง	12 (5.06)	4 (1.69)	5 (2.11)	3 (1.27)	4 (1.69)	28 (11.81)			
บางครั้ง	4 (1.69)	5 (2.11)	9 (3.80)	6 (2.53)	3 (1.27)	27 (11.39)			
นานๆ ครั้ง	4 (1.69)	5 (2.11)	5 (2.11)	8 (3.38)	8 (3.38)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	21 (8.86)	25 (10.55)	20 (8.44)	23 (9.70)	19 (8.02)	108 (45.57)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.48 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.158$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.49 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรมอคคา	อายุ					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	46-50 ปี	>50 ปี				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	5 (2.11)	4 (1.69)	5 (2.11)	0 (0.00)	4 (1.69)	18 (7.59)	14.985	0.526	-
บ่อยครั้ง	3 (1.27)	0 (0.00)	3 (1.27)	5 (2.11)	2 (0.84)	13 (5.49)			
บางครั้ง	3 (1.27)	5 (2.11)	4 (1.69)	3 (1.27)	3 (1.27)	18 (7.59)			
นานๆ ครั้ง	5 (2.11)	1 (0.42)	7 (2.95)	4 (1.69)	4 (1.69)	21 (8.86)			
ไม่ปฏิบัติ	31 (13.08)	36 (15.19)	34 (14.35)	34 (14.35)	32 (13.50)	167 (70.46)			
รวม	47 (19.83)	46 (19.41)	53 (22.36)	46 (19.41)	45 (18.99)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.49 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.526$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.1.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน แสดงดังตารางที่ 4.50 โดยกำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานหลัก (H_0) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานรอง (H_1) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.50 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน

พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด	χ^2	P-Value
1. ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	11.083	0.197
2. ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	16.770*	0.033
3. สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	3.717	0.446
4. เวลาที่บริโภคกาแฟสด	16.762*	0.033
5. เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	12.822	0.541
6. รูปแบบการบริโภคกาแฟสด		
6.1 สูตรเอสเปรสโซ่	12.994*	0.043
6.2 สูตรอเมริกาโน่	7.120	0.310
6.3 สูตรลาเต้	1.714	0.944
6.4 สูตรคาปูชิโน	3.840	0.698
6.5 สูตรมอคคา	3.937	0.685
7. ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด		
7.1 สูตรเอสเปรสโซ่	7.463	0.488
7.2 สูตรอเมริกาโน่	8.556	0.381
7.3 สูตรลาเต้	5.289	0.726
7.4 สูตรคาปูชิโน	4.597	0.800
7.5 สูตรมอคคา	5.876	0.661

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.50 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 3 ด้าน คือ 2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว 4) เวลาที่บริโภคกาแฟสด และ 6) รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว เวลาที่บริโภคกาแฟสด และรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.51-4.65 ดังนี้

ตารางที่ 4.51 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด

ปริมาณ การบริโภคกาแฟสด	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ดื่มทุกวันอย่างน้อย 1 แก้ว	1 (0.42)	11 (4.64)	52 (21.94)	64 (27.00)	11.083	0.197	-
สูงสุด 2 แก้วต่อวัน	0 (0.00)	13 (5.49)	81 (34.18)	94 (39.66)			
ดื่ม 4-5 แก้ว/สัปดาห์	0 (0.00)	9 (3.80)	39 (16.46)	48 (20.25)			
ดื่ม 2-3 แก้ว/สัปดาห์	1 (0.42)	4 (1.69)	16 (6.75)	21 (8.86)			
ดื่ม 1 แก้ว/สัปดาห์	1 (0.42)	1 (0.42)	8 (3.38)	10 (4.22)			
ดื่มนานๆ ครั้ง	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			
รวม							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.51 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.197$ ซึ่งมากกว่า $.05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

ตารางที่ 4.52 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว

ค่าใช้จ่าย ในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 บาท	1 (0.42)	0 (0.00)	13 (5.49)	14 (5.91)	16.770*	0.033	0.266
31-40 บาท	1 (0.42)	6 (2.53)	27 (11.39)	34 (14.35)			
41-50 บาท	0 (0.00)	11 (4.64)	90 (37.97)	101 (42.62)			
51-60 บาท	1 (0.42)	20 (8.44)	56 (23.63)	77 (32.49)			
61 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	1 (0.42)	10 (4.22)	11 (4.64)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

จากตารางที่ 4.52 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.033$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.266$)

ตารางที่ 4.53 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรม
การบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด

สถานที่ ในการจำหน่าย กาแฟสด	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
อาคารหรือห้างสรรพสินค้า	2 (0.84)	10 (4.22)	64 (27.00)	76 (32.07)	3.717	0.446	-
ซุ้มกาแฟหรือมุมกาแฟ	0 (0.00)	20 (8.44)	98 (41.35)	118 (49.79)			
รถเข็น	1 (0.42)	8 (3.38)	34 (14.35)	43 (18.14)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.53 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.446$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.54 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด

เวลาที่บริโภค กาแฟสด	สถานภาพการทำงาน				χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ ผู้สอน	ผู้สอน	รวม			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
06.00 – 09.00 น.	1 (0.42)	1 (0.42)	29 (12.24)	31 (13.08)	16.762*	0.033	0.266
09.01 – 12.00 น.	0 (0.00)	15 (6.33)	102 (43.04)	117 (49.37)			
12.01 – 15.00 น.	2 (0.84)	14 (5.91)	38 (16.03)	54 (22.78)			
15.01 – 18.00 น.	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.27)	3 (1.27)			
ไม่จำกัดเวลาแล้วแต่ความสะดวก	0 (0.00)	8 (3.38)	24 (10.13)	32 (13.50)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.54 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.033$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.266$)

ตารางที่ 4.55 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด

เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	สถานภาพการทำงาน				χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ผู้สอน	ผู้สอน	รวม			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ชอบกลิ่นหอมของกาแฟสด	3 (0.39)	27 (3.47)	148 (19.00)	178 (22.85)	12.822	0.541	-
ชอบรสชาติของกาแฟสด	1 (0.13)	28 (3.59)	144 (18.49)	173 (22.21)			
ดื่มแล้วรู้สึกกระฉับกระเฉง/สดชื่น	1 (0.13)	18 (2.31)	116 (14.89)	135 (17.33)			
ลดความเครียด	1 (0.13)	13 (1.67)	98 (12.58)	112 (14.38)			
ช่วยเพิ่มสมาธิในการทำงาน	1 (0.13)	14 (1.80)	63 (8.09)	78 (10.01)			
ลดอาการปวดศีรษะ	0 (0.00)	12 (1.54)	26 (3.34)	38 (4.88)			
ชอบบรรยากาศในร้านกาแฟสด	1 (0.13)	7 (0.90)	29 (3.72)	37 (4.75)			
ดื่มตามเพื่อน/ตามกระแส	0 (0.00)	4 (0.51)	24 (3.08)	28 (3.59)			
รวม	8 (1.03)	123 (15.79)	648 (83.18)	779 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.55 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.541 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.56 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	1 (0.42)	9 (3.80)	16 (6.75)	26 (10.97)	12.994*	0.043	0.234
เย็น	0 (0.00)	14 (5.91)	63 (26.58)	77 (32.49)			
ปั่น	0 (0.00)	5 (2.11)	34 (14.35)	39 (16.46)			
ไม่ดื่ม	2 (0.84)	10 (4.22)	83 (35.02)	95 (40.08)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.56 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.043$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับต่ำ ($\text{Phi}=0.234$)

ตารางที่ 4.57 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	1 (0.42)	7 (2.95)	8 (3.38)	7.120	0.310	-
เย็น	0 (0.00)	20 (8.44)	76 (32.07)	96 (40.51)			
ปั่น	0 (0.00)	5 (2.11)	21 (8.86)	26 (10.97)			
ไม่ดื่ม	3 (1.27)	12 (5.06)	92 (38.82)	107 (45.15)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.57 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.310$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.58 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	สถานภาพการทำงาน				χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ผู้สอน	ผู้สอน	รวม			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ร้อน	0 (0.00)	1 (.42)	4 (1.69)	5 (2.11)	1.714	0.944	-
เย็น	1 (0.42)	15 (6.33)	72 (30.38)	88 (37.13)			
ปั่น	0 (0.00)	6 (2.53)	22 (9.28)	28 (11.81)			
ไม่ดื่ม	2 (0.84)	16 (6.75)	98 (41.35)	116 (48.95)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.58 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.944$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.59 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	1 (0.42)	4 (1.69)	5 (2.11)	3.840	0.698	-
เย็น	0 (0.00)	13 (5.49)	66 (27.85)	79 (33.33)			
ปั่น	0 (0.00)	8 (3.38)	37 (15.61)	45 (18.99)			
ไม่ดื่ม	3 (1.27)	16 (6.75)	89 (37.55)	108 (45.57)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.59 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.698$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.60 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมกรรมการ
 บริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

รูปแบบ การบริโภค กาแฟสด สูตรมอคคา	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	1 (0.42)	3 (1.27)	4 (1.69)	3.937	0.685	-
เย็น	0 (0.00)	8 (3.38)	39 (16.46)	47 (19.83)			
ปั่น	1 (0.42)	4 (1.69)	14 (5.91)	19 (8.02)			
ไม่ดื่ม	2 (0.84)	25 (10.55)	140 (59.07)	167 (70.46)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.60 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.685$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.61 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่

ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	สถานภาพการทำงาน				χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ผู้สอน	ผู้สอน	รวม			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	1 (0.42)	11 (4.64)	32 (13.50)	44 (18.57)	7.463	0.488	-
บ่อยครั้ง	0 (0.00)	7 (2.95)	27 (11.39)	34 (14.35)			
บางครั้ง	0 (0.00)	5 (2.11)	29 (12.24)	34 (14.35)			
นานๆ ครั้ง	0 (0.00)	5 (2.11)	25 (10.55)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	2 (0.84)	10 (4.22)	83 (35.02)	95 (40.08)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.61 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.488$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.62 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	0 (0.00)	6 (2.53)	15 (6.33)	21 (8.86)	8.556	0.381	-
บ่อยครั้ง	0 (0.00)	4 (1.69)	22 (9.28)	26 (10.97)			
บางครั้ง	0 (0.00)	11 (4.64)	42 (17.72)	53 (22.36)			
นานๆ ครั้ง	0 (0.00)	5 (2.11)	25 (10.55)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	3 (1.27)	12 (5.06)	92 (38.82)	107 (45.15)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.62 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.381$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.63 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรลาเต้	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	0 (0.00)	5 (2.11)	27 (11.39)	32 (13.50)	5.289	0.726	-
บ่อยครั้ง	0 (0.00)	7 (2.95)	26 (10.97)	33 (13.92)			
บางครั้ง	0 (0.00)	5 (2.11)	25 (10.55)	30 (12.66)			
นานๆ ครั้ง	1 (0.42)	6 (2.53)	19 (8.02)	26 (10.97)			
ไม่ปฏิบัติ	2 (0.84)	15 (6.33)	99 (41.77)	116 (48.95)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.63 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.726$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.64 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรคาปูชิโน	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	0 (0.00)	6 (2.53)	38 (16.03)	44 (18.57)	4.597	0.800	-
บ่อยครั้ง	0 (0.00)	6 (2.53)	22 (9.28)	28 (11.81)			
บางครั้ง	0 (0.00)	5 (2.11)	22 (9.28)	27 (11.39)			
นานๆ ครั้ง	0 (0.00)	5 (2.11)	25 (10.55)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	3 (1.27)	16 (6.75)	89 (37.55)	108 (45.57)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.64 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.800$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.65 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	สถานภาพการทำงาน			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ผู้บริหาร	ผู้บริหาร/ผู้สอน	ผู้สอน				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	1 (0.42)	2 (0.84)	15 (6.33)	18 (7.59)	5.876	0.661	-
บ่อยครั้ง	0 (0.00)	4 (1.69)	9 (3.80)	13 (5.49)			
บางครั้ง	0 (0.00)	3 (1.27)	15 (6.33)	18 (7.59)			
นานๆ ครั้ง	0 (0.00)	4 (1.69)	17 (7.17)	21 (8.86)			
ไม่ปฏิบัติ	2 (0.84)	25 (10.55)	140 (59.07)	167 (70.46)			
รวม	3 (1.27)	38 (16.03)	196 (82.70)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.65 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.661$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.1.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน แสดงดังตารางที่ 4.66 โดยกำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานหลัก (H_0) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานรอง (H_1) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.66 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน

พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด	χ^2	P-Value
1. ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	13.572	0.094
2. ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	19.149*	0.014
3. สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	9.761*	0.045
4. เวลาที่บริโภคกาแฟสด	31.285*	0.000
5. เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	12.522	0.564
6. รูปแบบการบริโภคกาแฟสด		
6.1 สูตรเอสเปรสโซ่	10.573	0.103
6.2 สูตรอเมริกาโน่	10.887	0.092
6.3 สูตรลาเต้	3.103	0.796
6.4 สูตรคาปูชิโน	4.169	0.654
6.5 สูตรมอคคา	6.675	0.352
7. ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด		
7.1 สูตรเอสเปรสโซ่	9.525	0.300
7.2 สูตรอเมริกาโน่	23.975*	0.002
7.3 สูตรลาเต้	5.519	0.701
7.4 สูตรคาปูชิโน	12.014	0.151
7.5 สูตรมอคคา	10.988	0.202

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.66 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 4 ด้าน คือ 2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว 3) สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด 4) เวลาที่บริโภคกาแฟสด และ 7) ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด ของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด เวลาที่บริโภคกาแฟสด และความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.67-4.81 ดังนี้

ตารางที่ 4.67 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด

ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	ระดับการศึกษา			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ดื่มทุกวันอย่างน้อย 1 แก้ว	15	34	15	64	13.572	0.094	-
สูงสุด 2 แก้วต่อวัน	(6.33)	(14.35)	(6.33)	(27.00)			
ดื่ม 4-5 แก้ว/สัปดาห์	7	54	33	94			
	(2.95)	(22.78)	(13.92)	(39.66)			
ดื่ม 2-3 แก้ว/สัปดาห์	3	30	15	48			
	(1.27)	(12.66)	(6.33)	(20.25)			
ดื่ม 1 แก้ว/สัปดาห์	3	9	9	21			
	(1.27)	(3.80)	(3.80)	(8.86)			
ดื่มนานๆ ครั้ง	1	6	3	10			
	(0.42)	(2.53)	(1.27)	(4.22)			
รวม	29	133	75	237			
	(12.24)	(56.11)	(31.65)	(100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.67 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.094$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.68 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว

ค่าใช้จ่าย ในการบริโภค กาแฟสดต่อแก้ว	ระดับการศึกษา			รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 บาท	2 (0.84)	6 (2.53)	6 (2.53)	14 (5.91)	19.149*	0.014	0.284
31-40 บาท	5 (2.11)	13 (5.49)	16 (6.75)	34 (14.35)			
41-50 บาท	17 (7.17)	65 (27.43)	19 (8.02)	101 (42.62)			
51-60 บาท	4 (1.69)	42 (17.72)	31 (13.08)	77 (32.49)			
61 บาทขึ้นไป	1 (0.42)	7 (2.95)	3 (1.27)	11 (4.64)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.68 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.014$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.284$)

ตารางที่ 4.69 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด

สถานที่ ในการจำหน่ายกาแฟสด	ระดับการศึกษา			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
อาคารหรือห้างสรรพสินค้า	16 (6.75)	41 (17.30)	19 (8.02)	76 (32.07)	9.761*	0.045	0.203
ซุ้มกาแฟหรือมุมกาแฟ	8 (3.38)	67 (28.27)	43 (18.14)	118 (49.79)			
รถเข็น	5 (2.11)	25 (10.55)	13 (5.49)	43 (18.14)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.69 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.045$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับต่ำ ($\text{Phi}=0.203$)

ตารางที่ 4.70 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด

เวลาที่บริโภคกาแฟสด	ระดับการศึกษา			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
06.00-09.00 น.	8 (3.38)	17 (7.17)	6 (2.53)	31 (13.08)	31.285*	0.000	0.363
09.01-12.00 น.	17 (7.17)	74 (31.22)	26 (10.97)	117 (49.37)			
12.01-15.00 น.	3 (1.27)	27 (11.39)	24 (10.13)	54 (22.78)			
15.01-18.00 น.	1 (0.42)	2 (0.84)	0 (0.00)	3 (1.27)			
ไม่จำกัดเวลาแล้วแต่ความสะดวก	0 (0.00)	13 (5.49)	19 (8.02)	32 (13.50)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.70 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.000$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\Phi=0.363$)

ตารางที่ 4.71 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมกรบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด

เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	ระดับการศึกษา				χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ชอบกลิ่นหอมของกาแฟสด	23 (2.95)	107 (13.74)	48 (6.16)	178 (22.85)	12.522	0.564	-
ชอบรสชาติของกาแฟสด	24 (3.08)	103 (13.22)	46 (5.91)	173 (22.21)			
ดื่มแล้วรู้สึกกระฉับกระเฉง/สดชื่น	17 (2.18)	76 (9.76)	42 (5.39)	135 (17.33)			
ลดความเครียด	13 (1.67)	66 (8.47)	33 (4.24)	112 (14.38)			
ช่วยเพิ่มสมาธิในการทำงาน	9 (1.16)	43 (5.52)	26 (3.34)	78 (10.01)			
ลดอาการปวดศีรษะ	4 (0.51)	15 (1.93)	19 (2.44)	38 (4.88)			
ชอบบรรยากาศในร้านกาแฟสด	2 (0.26)	22 (2.82)	13 (1.67)	37 (4.75)			
ดื่มตามเพื่อน/ตามกระแส	5 (0.64)	16 (2.05)	7 (0.90)	28 (3.59)			
รวม	97 (12.45)	448 (57.51)	234 (30.04)	779 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.71 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมกรบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.564$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.72 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	ระดับการศึกษา			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	13 (5.49)	13 (5.49)	26 (10.97)	10.573	0.103	-
เย็น	10 (4.22)	41 (17.30)	26 (10.97)	77 (32.49)			
ปั่น	3 (1.27)	23 (9.70)	13 (5.49)	39 (16.46)			
ไม่ดื่ม	16 (6.75)	56 (23.63)	23 (9.70)	95 (40.08)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.72 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.103$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.73 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน	ระดับการศึกษา			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	5 (2.11)	3 (1.27)	8 (3.38)	10.887	0.092	-
เย็น	17 (7.17)	46 (19.41)	33 (13.92)	96 (40.51)			
ปั่น	0 (0.00)	15 (6.33)	11 (4.64)	26 (10.97)			
ไม่ดื่ม	12 (5.06)	67 (28.27)	28 (11.81)	107 (45.15)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.73 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.092$ ซึ่งมากกว่า $.05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

ตารางที่ 4.74 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	ระดับการศึกษา			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	2 (0.84)	3 (1.27)	5 (2.11)	3.103	0.796	-
เย็น	13 (5.49)	49 (20.68)	26 (10.97)	88 (37.13)			
ปั่น	3 (1.27)	15 (6.33)	10 (4.22)	28 (11.81)			
ไม่ดื่ม	13 (5.49)	67 (28.27)	36 (15.19)	116 (48.95)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.74 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.796 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้านรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.75 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	ระดับการศึกษา			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	3 (1.27)	2 (0.84)	5 (2.11)	4.169	0.654	-
เย็น	10 (4.22)	44 (18.57)	25 (10.55)	79 (33.33)			
ปั่น	3 (1.27)	30 (12.66)	12 (5.06)	45 (18.99)			
ไม่ดื่ม	16 (6.75)	56 (23.63)	36 (15.19)	108 (45.57)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.75 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.654 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.76 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	ระดับการศึกษา			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	1 (0.42)	3 (1.27)	4 (1.69)	6.675	0.352	-
เย็น	7 (2.95)	25 (10.55)	15 (6.33)	47 (19.83)			
ปั่น	4 (1.69)	8 (3.38)	7 (2.95)	19 (8.02)			
ไม่ดื่ม	18 (7.59)	99 (41.77)	50 (21.10)	167 (70.46)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.76 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.352$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.77 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรเอสเปรสโซ่	ระดับการศึกษา			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	3 (1.27)	23 (9.70)	18 (7.59)	44 (18.57)	9.525	0.300	-
บ่อยครั้ง	4 (1.69)	15 (6.33)	15 (6.33)	34 (14.35)			
บางครั้ง	4 (1.69)	20 (8.44)	10 (4.22)	34 (14.35)			
นานๆ ครั้ง	2 (0.84)	19 (8.02)	9 (3.80)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	16 (6.75)	56 (23.63)	23 (9.70)	95 (40.08)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.77 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.300$ ซึ่งมากกว่า $.05$ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

ตารางที่ 4.78 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สหรัฐอเมริกาโน	ระดับการศึกษา			รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	1 (0.42)	13 (5.49)	7 (2.95)	21 (8.86)	23.975*	0.002	0.318
บ่อยครั้ง	3 (1.27)	9 (3.80)	14 (5.91)	26 (10.97)			
บางครั้ง	4 (1.69)	29 (12.24)	20 (8.44)	53 (22.36)			
นานๆ ครั้ง	10 (4.22)	14 (5.91)	6 (2.53)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	11 (4.64)	68 (28.69)	28 (11.81)	107 (45.15)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.78 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.002$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\Phi=0.318$)

ตารางที่ 4.79 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรลาเต้	ระดับการศึกษา				χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	3 (1.27)	20 (8.44)	9 (3.80)	32 (13.50)	5.519	0.701	-
บ่อยครั้ง	6 (2.53)	17 (7.17)	10 (4.22)	33 (13.92)			
บางครั้ง	3 (1.27)	13 (5.49)	14 (5.91)	30 (12.66)			
นานๆ ครั้ง	4 (1.69)	15 (6.33)	7 (2.95)	26 (10.97)			
ไม่ปฏิบัติ	13 (5.49)	68 (28.69)	35 (14.77)	116 (48.95)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.79 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.701$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.80 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรคาปูชิโน	ระดับการศึกษา			รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	2 (0.84)	30 (12.66)	12 (5.06)	44 (18.57)	12.014	0.151	-
บ่อยครั้ง	5 (2.11)	11 (4.64)	12 (5.06)	28 (11.81)			
บางครั้ง	3 (1.27)	14 (5.91)	10 (4.22)	27 (11.39)			
นานๆ ครั้ง	3 (1.27)	22 (9.28)	5 (2.11)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	16 (6.75)	56 (23.63)	36 (15.19)	108 (45.57)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.80 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.151$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.81 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรมอคคา	ระดับการศึกษา			รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value	Phi
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	5 (2.11)	7 (2.95)	6 (2.53)	18 (7.59)	10.988	0.202	-
บ่อยครั้ง	2 (0.84)	8 (3.38)	3 (1.27)	13 (5.49)			
บางครั้ง	2 (0.84)	6 (2.53)	10 (4.22)	18 (7.59)			
นานๆ ครั้ง	2 (0.84)	13 (5.49)	6 (2.53)	21 (8.86)			
ไม่ปฏิบัติ	18 (7.59)	99 (41.77)	50 (21.10)	167 (70.46)			
รวม	29 (12.24)	133 (56.11)	75 (31.65)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.81 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.202$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.1.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน แสดงดังตารางที่ 4.82 โดยกำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานหลัก (H_0) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานรอง (H_1) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.82 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน

พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด	χ^2	P-Value
1. ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	76.432*	0.000
2. ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	50.563*	0.000
3. สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	37.144*	0.000
4. เวลาที่บริโภคกาแฟสด	63.736*	0.000
5. เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	93.672*	0.000
6. รูปแบบการบริโภคกาแฟสด		
6.1 สูตรเอสเปรสโซ่	27.756*	0.006
6.2 สูตรอเมริกาโน	23.175*	0.026
6.3 สูตรลาเต้	38.312*	0.000
6.4 สูตรคาปูชิโน	31.748*	0.002
6.5 สูตรมอคคา	28.498*	0.005
7. ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด		
7.1 สูตรเอสเปรสโซ่	48.323*	0.000
7.2 สูตรอเมริกาโน	56.044*	0.000
7.3 สูตรลาเต้	42.962*	0.000
7.4 สูตรคาปูชิโน	35.106*	0.004
7.5 สูตรมอคคา	48.553*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.82 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P > .05$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัด มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด ของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ทุกด้าน โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.83-4.97 ดังนี้

ตารางที่ 4.83 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด

ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	คณะที่สังกัด					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value	Phi			
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์							
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)							
ดื่มทุกวันอย่างน้อย 1 แก้ว	3 (1.27)	30 (12.66)	8 (3.38)	10 (4.22)	13 (5.49)	64 (27.00)	76.432*	0.000	0.568			
สูงสุด 2 แก้วต่อวัน												
ดื่ม 4-5 แก้ว/สัปดาห์	12 (5.06)	18 (7.59)	35 (14.77)	8 (3.38)	21 (8.86)	94 (39.66)						
ดื่ม 2-3 แก้ว/สัปดาห์	6 (2.53)	3 (1.27)	23 (9.70)	5 (2.11)	11 (4.64)	48 (20.25)						
ดื่ม 1 แก้ว/สัปดาห์	11 (4.64)	3 (1.27)	2 (0.84)	2 (0.84)	3 (1.27)	21 (8.86)						
ดื่มนานๆ ครั้ง	0 (0.00)	4 (1.69)	1 (0.42)	0 (0.00)	5 (2.11)	10 (4.22)						
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

จากตารางที่ 4.83 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.000$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ อยู่ในระดับสูง (Phi=0.568)

ตารางที่ 4.84 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว

ค่าใช้จ่าย ในการ บริโภค กาแฟสด ต่อแก้ว	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
น้อยกว่า หรือเท่า กับ30บาท	1 (0.42)	6 (2.53)	0 (0.00)	2 (0.84)	5 (2.11)	14 (5.91)	50.563*	0.000	0.462
31-40 บาท	13 (5.49)	7 (2.95)	4 (1.69)	2 (0.84)	8 (3.38)	34 (14.35)			
41-50 บาท	13 (5.49)	27 (11.39)	39 (16.46)	8 (3.38)	14 (5.91)	101 (42.62)			
51-60 บาท	5 (2.11)	15 (6.33)	26 (10.97)	10 (4.22)	21 (8.86)	77 (32.49)			
61 บาท ขึ้นไป	0 (0.00)	3 (1.27)	0 (0.00)	3 (1.27)	5 (2.11)	11 (4.64)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.84 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง (Phi=0.462)

ตารางที่ 4.85 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด

สถานที่ ในการ จำหน่าย กาแฟสด	คณะที่สังกัด					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
อาคารหรือ ห้างสรรพ สินค้า	9 (3.80)	24 (10.13)	17 (7.17)	4 (1.69)	22 (9.28)	76 (32.07)	37.144*	0.000	0.396
ซุ้มกาแฟหรือ มุมกาแฟ	15 (6.33)	16 (6.75)	36 (15.19)	20 (8.44)	31 (13.08)	118 (49.79)			
รถเข็น	8 (3.38)	18 (7.59)	16 (6.75)	1 (0.42)	0 (0.00)	43 (18.14)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.85 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.000$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.396$)

ตารางที่ 4.86 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด

เวลาที่บริโภคกาแฟสด	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
06.00-09.00 น.	3 (1.27)	14 (5.91)	5 (2.11)	2 (0.84)	7 (2.95)	31 (13.08)	63.736*	0.000	0.519
09.01-12.00 น.	8 (3.38)	34 (14.35)	38 (16.03)	14 (5.91)	23 (9.70)	117 (49.37)			
12.01-15.00 น.	5 (2.11)	7 (2.95)	18 (7.59)	6 (2.53)	18 (7.59)	54 (22.78)			
15.01-18.00 น.	0 (0.00)	1 (0.42)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.84)	3 (1.27)			
ไม่จำกัดเวลา	16 (6.75)	2 (0.84)	8 (3.38)	3 (1.27)	3 (1.27)	32 (13.50)			
แล้วแต่ความสะดวก									
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.86 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.000$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาในการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.519$)

ตารางที่ 4.87 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด

เหตุผล ในการบริโภค กาแฟสด	คณะที่สังกัด					รวม จำนวน	χ^2	P-Value	Phi			
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์							
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)							
ชอบกลิ่นหอมของ กาแฟสด	12 (1.54)	46 (5.91)	53 (6.80)	20 (2.57)	47 (6.03)	178 (22.85)	93.672*	0.000	0.347			
ชอบรสชาติของ กาแฟสด	13 (1.67)	43 (5.52)	54 (6.93)	23 (2.95)	40 (5.13)	173 (22.21)						
ดื่มแล้วรู้สึก กระฉับกระเฉง/ สดชื่น	21 (2.70)	27 (3.47)	42 (5.39)	19 (2.44)	26 (3.34)	135 (17.33)						
ลดความเครียด	22 (2.82)	40 (5.13)	23 (2.95)	2 (0.26)	25 (3.21)	112 (14.38)						
ช่วยเพิ่มสมาธิในการ ทำงาน	7 (0.90)	10 (1.28)	22 (2.82)	17 (2.18)	22 (2.82)	78 (10.01)						
ลดอาการปวดศีรษะ	14 (1.80)	14 (1.80)	4 (0.51)	1 (0.13)	5 (0.64)	38 (4.88)						
ชอบบรรยากาศในร้าน กาแฟสด	7 (0.90)	9 (1.16)	5 (0.64)	2 (0.26)	14 (1.80)	37 (4.75)						
ดื่มตามเพื่อน/ตามกระแส	6 (0.77)	4 (0.51)	3 (0.39)	6 (0.77)	9 (1.16)	28 (3.59)						
รวม	102 (13.09)	193 (24.78)	206 (26.45)	90 (11.55)	188 (24.13)	779 (100.00)						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.87 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.000$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.347$)

ตารางที่ 4.88 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน				
ร้อน	2 (0.84)	5 (2.11)	4 (1.69)	5 (2.11)	10 (4.22)	26 (10.97)	27.756*	0.006	0.342
เย็น	13 (5.49)	23 (9.70)	19 (8.02)	4 (1.69)	18 (7.59)	77 (32.49)			
ปั่น	10 (4.22)	3 (1.27)	16 (6.75)	5 (2.11)	5 (2.11)	39 (16.46)			
ไม่ดื่ม	7 (2.95)	27 (11.39)	30 (12.66)	11 (4.64)	20 (8.44)	95 (40.08)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.88 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.006$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\Phi=0.342$)

ตารางที่ 4.89 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ร้อน	1 (0.42)	3 (1.27)	0 (0.00)	1 (0.42)	3 (1.27)	8 (3.38)	23.175*	0.026	0.313
เย็น	14 (5.91)	29 (12.24)	26 (10.97)	7 (2.95)	20 (8.44)	96 (40.51)			
ปั่น	9 (3.80)	2 (0.84)	7 (2.95)	2 (0.84)	6 (2.53)	26 (10.97)			
ไม่ดื่ม	8 (3.38)	24 (10.13)	36 (15.19)	15 (6.33)	24 (10.13)	107 (45.15)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.89 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.026$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\Phi=0.313$)

ตารางที่ 4.90 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน				
ร้อน	3 (1.27)	0 (0.00)	1 (0.42)	1 (0.42)	0 (0.00)	5 (2.11)	38.312*	0.000	0.402
เย็น	11 (4.64)	31 (13.08)	25 (10.55)	5 (2.11)	16 (6.75)	88 (37.13)			
ปั่น	10 (4.22)	5 (2.11)	5 (2.11)	3 (1.27)	5 (2.11)	28 (11.81)			
ไม่ดื่ม	8 (3.38)	22 (9.28)	38 (16.03)	16 (6.75)	32 (13.50)	116 (48.95)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.90 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง (Phi=0.402)

ตารางที่ 4.91 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน				
ร้อน	3 (1.27)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.84)	5 (2.11)	31.748*	0.002	0.366
เย็น	12 (5.06)	24 (10.13)	21 (8.86)	7 (2.95)	15 (6.33)	79 (33.33)			
ปั่น	10 (4.22)	9 (3.80)	19 (8.02)	3 (1.27)	4 (1.69)	45 (18.99)			
ไม่ดื่ม	7 (2.95)	25 (10.55)	29 (12.24)	15 (6.33)	32 (13.50)	108 (45.57)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.91 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.002$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.366$)

ตารางที่ 4.92 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ร้อน	2 (0.84)	2 (0.84)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.69)	28.498*	0.005	0.347
เย็น	8 (3.38)	18 (7.59)	10 (4.22)	3 (1.27)	8 (3.38)	47 (19.83)			
ปั่น	6 (2.53)	5 (2.11)	1 (0.42)	3 (1.27)	4 (1.69)	19 (8.02)			
ไม่ดื่ม	16 (6.75)	33 (13.92)	58 (24.47)	19 (8.02)	41 (17.30)	167 (70.46)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.92 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.005 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง (Phi=0.347)

ตารางที่ 4.93 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่

ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	5 (2.11)	1 (0.42)	13 (5.49)	7 (2.95)	18 (7.59)	44 (18.57)	48.323*	0.000	0.452
บ่อยครั้ง	6 (2.53)	9 (3.80)	6 (2.53)	4 (1.69)	9 (3.80)	34 (14.35)			
บางครั้ง	12 (5.06)	10 (4.22)	7 (2.95)	1 (0.42)	4 (1.69)	34 (14.35)			
นานๆครั้ง	2 (0.84)	11 (4.64)	13 (5.49)	2 (0.84)	2 (0.84)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	7 (2.95)	27 (11.39)	30 (12.66)	11 (4.64)	20 (8.44)	95 (40.08)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.93 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.000$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.452$)

ตารางที่ 4.94 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ประจำ	1 (0.42)	3 (1.27)	5 (2.11)	2 (0.84)	10 (4.22)	21 (8.86)	56.044*	0.000	0.486
บ่อยครั้ง	11 (4.64)	5 (2.11)	2 (0.84)	0 (0.00)	8 (3.38)	26 (10.97)			
บางครั้ง	12 (5.06)	14 (5.91)	18 (7.59)	2 (0.84)	7 (2.95)	53 (22.36)			
นานๆ ครั้ง	0 (0.00)	12 (5.06)	8 (3.38)	6 (2.53)	4 (1.69)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	8 (3.38)	24 (10.13)	36 (15.19)	15 (6.33)	24 (10.13)	107 (45.15)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.94 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.000$ ซึ่งน้อยกว่า $.05$ นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.486$)

ตารางที่ 4.95 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้

ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	4 (1.69)	8 (3.38)	12 (5.06)	3 (1.27)	5 (2.11)	32 (13.50)	42.962*	0.000	0.426
บ่อยครั้ง	6 (2.53)	13 (5.49)	6 (2.53)	1 (0.42)	7 (2.95)	33 (13.92)			
บางครั้ง	13 (5.49)	7 (2.95)	4 (1.69)	2 (0.84)	4 (1.69)	30 (12.66)			
นานๆ ครั้ง	1 (0.42)	8 (3.38)	9 (3.80)	3 (1.27)	5 (2.11)	26 (10.97)			
ไม่ปฏิบัติ	8 (3.38)	22 (9.28)	38 (16.03)	16 (6.75)	32 (13.50)	116 (48.95)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.95 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง (Phi=0.426)

ตารางที่ 4.96 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน

ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ประจำ	8 (3.38)	9 (3.80)	19 (8.02)	6 (2.53)	2 (0.84)	44 (18.57)	35.106*	0.004	0.385
บ่อยครั้ง	6 (2.53)	9 (3.80)	6 (2.53)	1 (0.42)	6 (2.53)	28 (11.81)			
บางครั้ง	9 (3.80)	6 (2.53)	5 (2.11)	2 (0.84)	5 (2.11)	27 (11.39)			
นานๆ ครั้ง	2 (0.84)	9 (3.80)	10 (4.22)	1 (0.42)	8 (3.38)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	7 (2.95)	25 (10.55)	29 (12.24)	15 (6.33)	32 (13.50)	108 (45.57)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.96 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.004$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\Phi=0.385$)

ตารางที่ 4.97 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	คณะที่สังกัด					รวม	χ^2	P-Value	Phi
	ครุศาสตร์	คหกรรม	บริหารธุรกิจ	อุตสาหกรรม	วิทยาศาสตร์				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	2 (0.84)	7 (2.95)	2 (0.84)	3 (1.27)	4 (1.69)	18 (7.59)	48.553*	0.000	0.453
บ่อยครั้ง	3 (1.27)	6 (2.53)	3 (1.27)	0 (0.00)	1 (0.42)	13 (5.49)			
บางครั้ง	10 (4.22)	4 (1.69)	0 (0.00)	1 (0.42)	3 (1.27)	18 (7.59)			
นานๆ ครั้ง	1 (0.42)	8 (3.38)	6 (2.53)	2 (0.84)	4 (1.69)	21 (8.86)			
ไม่ปฏิบัติ	16 (6.75)	33 (13.92)	58 (24.47)	19 (8.02)	41 (17.30)	167 (70.46)			
รวม	32 (13.50)	58 (24.47)	69 (29.12)	25 (10.55)	53 (22.36)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.97 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง (Phi=0.453)

4.3.1.6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกรายด้าน แสดงดังตารางที่ 4.98 โดยกำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานหลัก (H_0) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานรอง (H_1) : ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.98 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายด้าน

พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด	χ^2	P-Value
1. ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	21.483	0.369
2. ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว	23.012	0.288
3. สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด	15.283	0.122
4. เวลาที่บริโภคกาแฟสด	35.857*	0.016
5. เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	23.271	0.935
6. รูปแบบการบริโภคกาแฟสด		
6.1 สูตรเอสเปรสโซ่	22.487	0.096
6.2 สูตรอเมริกาโน่	14.998	0.452
6.3 สูตรลาเต้	13.948	0.529
6.4 สูตรคาปูชิโน	14.199	0.511
6.5 สูตรมอคคา	12.521	0.639
7. ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด		
7.1 สูตรเอสเปรสโซ่	20.969	0.399
7.2 สูตรอเมริกาโน่	27.484	0.122
7.3 สูตรลาเต้	25.843	0.171
7.4 สูตรคาปูชิโน	28.660	0.095
7.5 สูตรมอคคา	22.744	0.302

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.98 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P < .05$ จำนวน 1 ด้าน คือ เวลาที่บริโภคกาแฟสด นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด ของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.99 - 4.113 ดังนี้

ตารางที่ 4.99 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด

ปริมาณการบริโภคกาแฟสด	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤20,000	20,001-25,000	25,001-30,000	30,001-35,000	35,001-40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ดื่มทุกวันอย่างน้อย 1 แก้ว สูงสุด 2 แก้ว ต่อวัน	9 (3.80)	11 (4.64)	21 (8.86)	12 (5.06)	4 (1.69)	7 (2.95)	64 (27.00)	21.483	0.369	-
ดื่ม 4-5 แก้ว/สัปดาห์	5 (2.11)	14 (5.91)	42 (17.72)	13 (5.49)	9 (3.80)	11 (4.64)	94 (39.66)			
ดื่ม 2-3 แก้ว/สัปดาห์	1 (0.42)	9 (3.80)	21 (8.86)	4 (1.69)	4 (1.69)	9 (3.80)	48 (20.25)			
ดื่ม 1 แก้ว/สัปดาห์	2 (0.84)	3 (1.27)	10 (4.22)	1 (0.42)	2 (0.84)	3 (1.27)	21 (8.86)			
ดื่มนานๆ ครั้ง	0 (0.00)	2 (0.84)	3 (1.27)	0 (0.00)	1 (0.42)	4 (1.69)	10 (4.22)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.99 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P = 0.369$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของ

บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามปริมาณการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.100 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว

ค่าใช้จ่าย ในการบริโภค กาแฟสดต่อแก้ว	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-value	Phi
	≤20,000	20,001- 25,000	25,001- 30,000	30,001- 35,000	35,001- 40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 30 บาท	1 (0.42)	3 (1.27)	6 (2.53)	1 (0.42)	1 (0.42)	2 (0.84)	14 (5.91)	23.012	0.288	-
31-40 บาท	1 (0.42)	8 (3.38)	14 (5.91)	4 (1.69)	2 (0.84)	5 (2.11)	34 (14.35)			
41-50 บาท	12 (5.06)	15 (6.33)	47 (19.83)	13 (5.49)	5 (2.11)	9 (3.80)	101 (42.62)			
51-60 บาท	2 (0.84)	12 (5.06)	25 (10.55)	11 (4.64)	12 (5.06)	15 (6.33)	77 (32.49)			
61 บาทขึ้นไป	1 (0.42)	1 (0.42)	5 (2.11)	1 (0.42)	0 (0.00)	3 (1.27)	11 (4.64)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.100 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.288$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.101 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด

สถานที่ ในการจำหน่าย กาแฟสด	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤20,000	20,001- 25,000	25,001- 30,000	30,001- 35,000	35,001- 40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
อาคารหรือ ห้างสรรพสินค้า	8 (3.38)	17 (7.17)	29 (12.24)	9 (3.80)	7 (2.95)	6 (2.53)	76 (32.07)	15.283	0.122	-
ซุ้มกาแฟหรือมุมกาแฟ	6 (2.53)	15 (6.33)	45 (18.99)	16 (6.75)	11 (4.64)	25 (10.55)	118 (49.79)			
รถเข็น	3 (1.27)	7 (2.95)	23 (9.70)	5 (2.11)	2 (0.84)	3 (1.27)	43 (18.14)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.101 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.122$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.102 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด

เวลาที่บริโภค กาแฟสด	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤20,000	20,001- 25,000	25,001- 30,000	30,001- 35,000	35,001- 40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
06.00– 09.00 น.	4 (1.69)	5 (2.11)	13 (5.49)	6 (2.53)	0 (0.00)	3 (1.27)	31 (13.08)	35.857*	0.016	0.389
09.01–12.00 น.	10 (4.22)	25 (10.55)	45 (18.99)	16 (6.75)	9 (3.80)	12 (5.06)	117 (49.37)			
12.01–15.00 น.	3 (1.27)	5 (2.11)	19 (8.02)	6 (2.53)	6 (2.53)	15 (6.33)	54 (22.78)			
15.01–18.00 น.	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.42)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (0.84)	3 (1.27)			
ไม่จำกัดเวลาแล้วแต่ ความสะดวก	0 (0.00)	4 (1.69)	19 (8.02)	2 (0.84)	5 (2.11)	2 (0.84)	32 (13.50)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.102 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.016$ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเวลาที่บริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ในระดับปานกลาง ($\text{Phi}=0.389$)

ตารางที่ 4.103 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด

เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤20,000	20,001-25,000	25,001-30,000	30,001-35,000	35,001-40,000	>40,000				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ชอบกลิ่นหอมของกาแฟสด	11 (1.41)	33 (4.24)	71 (9.11)	15 (1.93)	19 (2.44)	29 (3.72)	178 (22.85)	23.271	0.935	-
ชอบรสชาติของกาแฟสด	13 (1.67)	31 (3.98)	70 (8.99)	19 (2.44)	15 (1.93)	25 (3.21)	173 (22.21)			
ดื่มแล้วรู้สึกกระฉับกระเฉง/สดชื่น	8 (1.03)	21 (2.70)	62 (7.96)	19 (2.44)	11 (1.41)	14 (1.80)	135 (17.33)			
ลดความเครียด	10 (1.28)	19 (2.44)	49 (6.29)	13 (1.67)	10 (1.28)	11 (1.41)	112 (14.38)			
ช่วยเพิ่มสมาธิในการทำงาน	8 (1.03)	8 (1.03)	33 (4.24)	10 (1.28)	10 (1.28)	9 (1.16)	78 (10.01)			
ลดอาการปวดศีรษะ	3 (0.39)	3 (0.39)	19 (2.44)	7 (0.90)	3 (0.39)	3 (0.39)	38 (4.88)			
ชอบบรรยากาศในร้านกาแฟสด	2 (0.26)	4 (0.51)	17 (2.18)	5 (0.64)	4 (0.51)	5 (0.64)	37 (4.75)			
ดื่มตามเพื่อน/ตามกระแส	5 (0.64)	3 (0.39)	11 (1.41)	3 (0.39)	3 (0.39)	3 (0.39)	28 (3.59)			
รวม	60 (7.70)	122 (15.66)	332 (42.62)	91 (11.68)	75 (9.63)	99 (12.71)	779 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.103 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า P=0.935 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเหตุผลในการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.104 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสด สูตรเอสเปรสโซ่

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)							รวม	χ^2	P-Value	Phi
	$\leq 20,000$	20,001-25,000	25,001-30,000	30,001-35,000	35,001-40,000	>40,001	รวม				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	2 (0.84)	8 (3.38)	3 (1.27)	4 (1.69)	9 (3.80)	26 (10.97)	22.487	0.096	-	
เย็น	8 (3.38)	11 (4.64)	31 (13.08)	8 (3.38)	7 (2.95)	12 (5.06)	77 (32.49)				
ปั่น	3 (1.27)	5 (2.11)	21 (8.86)	6 (2.53)	1 (0.42)	3 (1.27)	39 (16.46)				
ไม่ดื่ม	6 (2.53)	21 (8.86)	37 (15.61)	13 (5.49)	8 (3.38)	10 (4.22)	95 (40.08)				
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.104 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.096$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.105 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสด สูตรอเมริกาโน

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-Value	Phi
	$\leq 20,000$	20,001-25,000	25,001-30,000	30,001-35,000	35,001-40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	2 (0.84)	3 (1.27)	0 (0.00)	2 (0.84)	1 (0.42)	8 (3.38)	14.998	0.452	-
เย็น	12 (5.06)	14 (5.91)	34 (14.35)	12 (5.06)	7 (2.95)	17 (7.17)	96 (40.51)			
ปั่น	0 (0.00)	5 (2.11)	13 (5.49)	4 (1.69)	2 (0.84)	2 (0.84)	26 (10.97)			
ไม่ดื่ม	5 (2.11)	18 (7.59)	47 (19.83)	14 (5.91)	9 (3.80)	14 (5.91)	107 (45.15)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.105 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.452$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.106 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสด สูตรลาเต้

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	P-Value	Phi
	$\leq 20,000$	20,001- 25,000	25,001- 30,000	30,001- 35,000	35,001- 40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (2.11)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (2.11)	13.948	0.529	-
เย็น	7 (2.95)	17 (7.17)	33 (13.92)	15 (6.33)	6 (2.53)	10 (4.22)	88 (37.13)			
ปั่น	3 (1.27)	3 (1.27)	13 (5.49)	3 (1.27)	3 (1.27)	3 (1.27)	28 (11.81)			
ไม่ดื่ม	7 (2.95)	19 (8.02)	46 (19.41)	12 (5.06)	11 (4.64)	21 (8.86)	116 (48.95)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.106 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.529$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.107 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสด สูตรคาปูชิโน

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-Value	Phi
	$\leq 20,000$	20,001-25,000	25,001-30,000	30,001-35,000	35,001-40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	1 (0.42)	3 (1.27)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.42)	5 (2.11)	14.199	0.511	-
เย็น	4 (1.69)	12 (5.06)	34 (14.35)	13 (5.49)	8 (3.38)	8 (3.38)	79 (33.33)			
ปั่น	1 (0.42)	10 (4.22)	22 (9.28)	5 (2.11)	2 (0.84)	5 (2.11)	45 (18.99)			
ไม่ดื่ม	12 (5.06)	16 (6.75)	38 (16.03)	12 (5.06)	10 (4.22)	20 (8.44)	108 (45.57)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.107 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.511$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.108 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสด สูตรมอคคา

รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-value	Phi
	$\leq 20,000$	20,001-25,000	25,001-30,000	30,001-35,000	35,001-40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ร้อน	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.27)	0 (0.00)	1 (0.42)	0 (0.00)	4 (1.69)	12.521	0.639	-
เย็น	4 (1.69)	5 (2.11)	24 (10.13)	3 (1.27)	4 (1.69)	7 (2.95)	47 (19.83)			
ปั่น	1 (0.42)	3 (1.27)	6 (2.53)	5 (2.11)	1 (0.42)	3 (1.27)	19 (8.02)			
ไม่ดื่ม	12 (5.06)	31 (13.08)	64 (27.00)	22 (9.28)	14 (5.91)	24 (10.13)	167 (70.46)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.108 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.639$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.109 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสด สูตรเอสเปรสโซ่

ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-Value	Phi
	$\leq 20,000$	20,001-25,000	25,001-30,000	30,001-35,000	35,001-40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	3 (1.27)	3 (1.27)	17 (7.17)	8 (3.38)	3 (1.27)	10 (4.22)	44 (18.57)	20.969	0.399	-
บ่อยครั้ง	4 (1.69)	3 (1.27)	13 (5.49)	5 (2.11)	5 (2.11)	4 (1.69)	34 (14.35)			
บางครั้ง	3 (1.27)	5 (2.11)	19 (8.02)	2 (0.84)	1 (0.42)	4 (1.69)	34 (14.35)			
นานๆ ครั้ง	1 (0.42)	7 (2.95)	11 (4.64)	2 (0.84)	3 (1.27)	6 (2.53)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	6 (2.53)	21 (8.86)	37 (15.61)	13 (5.49)	8 (3.38)	10 (4.22)	95 (40.08)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.109 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.399$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.110 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สหรัฐอเมริกาโน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม จำนวน	χ^2	P-value	Phi
	≤20,000	20,001- 25,000	25,001- 30,000	30,001- 35,000	35,001- 40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	1 (0.42)	3 (1.27)	7 (2.95)	2 (0.84)	5 (2.11)	3 (1.27)	21 (8.86)	27.484	0.122	-
บ่อยครั้ง	2 (0.84)	4 (1.69)	12 (5.06)	3 (1.27)	2 (0.84)	3 (1.27)	26 (10.97)			
บางครั้ง	3 (1.27)	7 (2.95)	25 (10.55)	9 (3.80)	2 (0.84)	7 (2.95)	53 (22.36)			
นานๆ ครั้ง	6 (2.53)	8 (3.38)	6 (2.53)	1 (0.42)	2 (0.84)	7 (2.95)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	5 (2.11)	17 (7.17)	47 (19.83)	15 (6.33)	9 (3.80)	14 (5.91)	107 (45.15)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.110 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.122$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกาโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.111 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสด สูตรลาเต้

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรลาเต้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-value	Phi
	≤20,000	20,001- 25,000	25,001- 30,000	30,001- 35,000	35,001- 40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	2 (0.84)	3 (1.27)	16 (6.75)	5 (2.11)	3 (1.27)	3 (1.27)	32 (13.50)	25.843	0.171	-
บ่อยครั้ง	5 (2.11)	8 (3.38)	12 (5.06)	3 (1.27)	1 (0.42)	4 (1.69)	33 (13.92)			
บางครั้ง	1 (0.42)	3 (1.27)	17 (7.17)	7 (2.95)	0 (0.00)	2 (0.84)	30 (12.66)			
นานๆ ครั้ง	2 (0.84)	5 (2.11)	6 (2.53)	3 (1.27)	5 (2.11)	5 (2.11)	26 (10.97)			
ไม่ปฏิบัติ	7 (2.95)	20 (8.44)	46 (19.41)	12 (5.06)	11 (4.64)	20 (8.44)	116 (48.95)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.111 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.171$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.112 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสด สูตรคาปูชิโน

ความถี่ ในการบริโภค กาแฟสด สูตรคาปูชิโน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)							χ^2	P-value	Phi
	$\leq 20,000$	20,001- 25,000	25,001- 30,000	30,001- 35,000	35,001- 40,000	>40,001	รวม			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ประจำ	1 (0.42)	7 (2.95)	19 (8.02)	9 (3.80)	3 (1.27)	5 (2.11)	44 (18.57)	28.660	0.095	-
บ่อยครั้ง	2 (0.84)	7 (2.95)	14 (5.91)	2 (0.84)	2 (0.84)	1 (0.42)	28 (11.81)			
บางครั้ง	0 (0.00)	6 (2.53)	13 (5.49)	6 (2.53)	2 (0.84)	0 (0.00)	27 (11.39)			
นานๆ ครั้ง	2 (0.84)	3 (1.27)	13 (5.49)	1 (0.42)	3 (1.27)	8 (3.38)	30 (12.66)			
ไม่ปฏิบัติ	12 (5.06)	16 (6.75)	38 (16.03)	12 (5.06)	10 (4.22)	20 (8.44)	108 (45.57)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.112 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.095$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.113 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา

ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)						รวม	χ^2	P-Value	Phi
	≤20,000	20,001-25,000	25,001-30,000	30,001-35,000	35,001-40,000	>40,001				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
ประจำ	2 (0.84)	2 (0.84)	8 (3.38)	1 (0.42)	3 (1.27)	2 (0.84)	18 (7.59)	22.744	0.302	-
บ่อยครั้ง	1 (0.42)	5 (2.11)	3 (1.27)	2 (0.84)	1 (0.42)	1 (0.42)	13 (5.49)			
บางครั้ง	0 (0.00)	1 (0.42)	13 (5.49)	2 (0.84)	0 (0.00)	2 (0.84)	18 (7.59)			
นานๆ ครั้ง	2 (0.84)	0 (0.00)	9 (3.80)	3 (1.27)	2 (0.84)	5 (2.11)	21 (8.86)			
ไม่ปฏิบัติ	12 (5.06)	31 (13.08)	64 (27.00)	22 (9.28)	14 (5.91)	24 (10.13)	167 (70.46)			
รวม	17 (7.17)	39 (16.46)	97 (40.92)	30 (12.66)	20 (8.44)	34 (14.35)	237 (100.00)			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.113 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา ทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-Square ได้ค่า $P=0.302$ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2 อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

4.4 พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามพฤติกรรมรายด้าน พบว่า

4.4.1 ปริมาณการบริโภคกาแฟสด บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่ดื่มกาแฟสด 4-5 แก้วต่อสัปดาห์ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีความชื่นชอบกลิ่นหอมของกาแฟสด และรสชาติอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของกาแฟสด รวมถึงองค์ประกอบที่สำคัญในกาแฟสดคือ สารคาเฟอีนที่ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท ช่วยให้ร่างกายกระฉับกระฉวยกระฉ่อง (ประไพศรี, 2549) ซึ่งบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครอายุตั้งแต่ 41-45 ปีมากที่สุด อยู่ในวัยทำงาน ดังนั้นการที่บุคลากรดื่มกาแฟสดสัปดาห์ละ 4-5 แก้ว หรือเฉลี่ยแล้วเท่ากับบริโภควันละครึ่งแก้วเท่านั้น ถือว่าเป็นการบริโภคกาแฟสดในปริมาณที่ไม่มากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมนรดา (2557) กล่าวว่า โดยปกติไม่ควรดื่มกาแฟมากกว่า 2 แก้วต่อวัน เพราะจะเพิ่มความดันโลหิตให้กับผู้ที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง ทำให้เกิดโรคนอนไม่หลับในบางคนเพิ่มอัตราเสี่ยงในการเกิดภาวะกระดูกพรุนของผู้หญิงหลังวัยหมดประจำเดือน สำหรับผู้สูงอายุ หากดื่มมากเกินไป 3 แก้วต่อวัน มีอัตราเสี่ยงต่อการเป็นโรคกระเพาะอาหาร และในผู้ป่วยโรคไตควรลดหรืองดดื่ม เนื่องจากคาเฟอีนจะทำให้ไตทำงานหนักขึ้น (กฤษณา, 2551) และผู้ที่ดื่ม 4-7 แก้วต่อวันมีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดสารเสพติด หากเสพติดนานเข้าก็จะมีอาการ “Caffeinism” ซึ่งเป็นกลุ่มอาการประกอบด้วย กล้ามเนื้อมีการสั่น ปวดศีรษะ ปวดปัสสาวะ หูอื้อ หัวใจเต้นเร็ว เต้นไม่เป็นจังหวะ คลื่นไส้ อาเจียน ท้องเสีย เป็นต้น (James and Paull, 1985)

4.4.2 ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่จ่ายค่ากาแฟสดต่อแก้วราคา 41-50 บาท ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า ร้านกาแฟที่ตั้งอยู่ใกล้บริเวณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครส่วนใหญ่เป็นซุ้มหรือมุกกาแฟ ซึ่งราคาจำหน่ายไม่เกิน 50 บาทต่อแก้ว ประกอบกับรายได้ของบุคลากรอยู่ในช่วงประมาณ 25,001-30,000 ซึ่งเฉลี่ยแล้วมีรายได้ประมาณวันละ 900 บาท จึงทำให้บุคลากรมีกำลังซื้อ แต่ในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันไม่เอื้อต่อการจับจ่ายใช้สอย จึงทำให้บุคลากรต้องรัดเข็มขัด ประหยัด อดออม ลดการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ยกเว้นโอกาสพิเศษจริงๆ ที่จะได้ดื่มกาแฟแบรนด์ดังระดับโลกที่จำหน่ายตามห้างสรรพสินค้า ที่มีราคาค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

อัจฉิมา (2555) พบว่า รายได้ของผู้บริโภคเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดอุปสงค์ โดยปริมาณซื้อสินค้าจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับรายได้ของผู้บริโภค กล่าวคือ ถ้าผู้บริโภคมีรายได้มาก ความต้องการซื้อสินค้าปกติจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้บริโภคมีรายได้ลดลง ความต้องการซื้อสินค้าปกติจะลดลงด้วย ทั้งนี้ผู้บริโภคจะเป็นผู้เปรียบเทียบระหว่างคุณค่าผลิตภัณฑ์กับราคาผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคาก็จะตัดสินใจซื้อ (ชลธิชา, 2546) นอกจากนี้อาชีพและสถานะทางเศรษฐกิจ (Occupation and Economic Circumstances) ยังมีอิทธิพลต่อรูปแบบการบริโภค ดังนั้นการเลือกผลิตภัณฑ์ของบุคคล จึงได้รับผลกระทบจากสถานะทางเศรษฐกิจนั้นอย่างมาก (มุกดา, 2552)

4.4.3 สถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่ซื้อกาแฟสดจากซุ้มกาแฟหรือมุกกาแฟ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตั้งอยู่ในเขตเมืองและจำกัดด้วยพื้นที่ ดังนั้นร้านจำหน่ายกาแฟส่วนใหญ่จึงเป็นซุ้มหรือมุกกาแฟมากกว่าจะตั้งเป็นร้านให้ผู้บริโภคนั่งดื่ม ประกอบกับบุคลากรอยู่ในช่วงวัยทำงาน จึงสะดวกที่จะซื้อตามซุ้มหรือมุกกาแฟที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัยมากกว่าที่จะไปซื้อตามห้างสรรพสินค้า ซึ่งตั้งอยู่ไกล สอดคล้องกับแนวคิดของชลธิชา (2546) การเลือกทำเลที่ตั้งของธุรกิจมีความสำคัญมากเพราะผู้บริโภคต้องไปรับบริการจากผู้ให้บริการในสถานที่ที่ผู้ให้บริการจัดไว้ เพราะทำเลที่ตั้งที่เลือกเป็นตัวกำหนดกลุ่มของผู้บริโภคที่เข้ามาใช้บริการ ดังนั้นสถานที่ให้บริการต้องสามารถครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้มากที่สุด นอกจากนี้ณัฐวรรณ (2548) กล่าวว่า ร้านกาแฟสดส่วนใหญ่จะมีช่องทางการจัดจำหน่ายที่มุ่งไปตามย่านธุรกิจ แหล่งท่องเที่ยว และสถานที่ต่างๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ตใหญ่ๆ ใกล้สถาบันการศึกษา ปั้มน้ำมัน เป็นต้น

4.4.4 เวลาที่บริโภคกาแฟสด บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดระหว่างเวลา 09.01-12.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเช้า ด้วยเหตุผลคือเพื่อให้รู้สึกสดชื่น กระฉับกระเฉงทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรที่มีชั่วโมงการสอนช่วงเช้า เลือกดื่มกาแฟสดแทนอาหารเช้า เพื่อเพิ่มความสดชื่นให้กับร่างกาย สอดคล้องกับแนวคิดของภรภัทร (2551) พบว่า คนไทยโดยทั่วไปดื่มกาแฟเป็นอาหารเช้าเป็นเรื่องที่สะดวกกว่า จนทำให้วิถีชีวิตของคนยุคใหม่คุ้นเคยกับการดื่มกาแฟแทนอาหารเช้าอย่างฝรั่ง (Breakfast) เพื่อความสะดวกรวดเร็ว (มุกดา, 2552) นอกจากนี้ยังนิยมดื่มเป็นอาหารว่าง ซึ่งสารคาเฟอีนจะกระตุ้นให้ผู้ดื่มรู้สึกกระปรี้กระเปร่า (กรมอนามัย, 2553) กระตุ้นสมองทำให้มีสมาธิ (วิมล, 2550) และเพิ่มความจำ ความสามารถในการเรียนรู้ (กฤษณา, 2551)

4.4.5 เหตุผลในการบริโภคกาแฟสด บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสด โดยให้เหตุผลว่าชอบกลิ่นหอมของกาแฟมากที่สุด รองลงมาคือ ชอบรสชาติ และดื่มแล้วรู้สึกกระฉับกระเฉง สดชื่น ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า กาแฟสดเป็น

เครื่องดื่มที่มีลักษณะเฉพาะคือ ครบทั้งรูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส ทำให้บุคลากรเกิดความประทับใจ และมีความสุขในทุกๆ ครั้งที่ได้ดื่ม นอกจากนี้กาแฟสดยังมีสารคาเฟอีนที่กระตุ้นให้ร่างกายมีความกระปรี้กระเปร่า สดชื่น พร้อมทั้งจะปฏิบัติงานในแต่ละวันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวณีย์ (2551) พบว่า กาแฟนับเป็นเครื่องดื่มที่คนไทยคุ้นเคยกันมานาน และน้อยคนนักที่จะปฏิเสธ เพราะเป็นเครื่องดื่มที่มีรสชาติเฉพาะตัว มีความเข้มข้นและความหอมที่ติดลิ้น ติดจมูก ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของหลายๆ คน นอกจากนี้ยังพบว่าเหตุผลที่คนส่วนใหญ่นิยมดื่มเพราะเป็นความเคยชิน เป็นนิสัย และเป็นรสนิยมส่วนตัวที่ชื่นชอบ (กรุงเทพออนไลน์, 2555) ดื่มแล้วร่างกายมีความตื่นตัว กระชุ่มกระชวย ทำให้รู้สึกกระฉับกระเฉง ไม่ง่วงนอน รวมทั้งยังทำให้มีสมาธิ มีปฏิภิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ดีขึ้นอย่างชัดเจน (กฤษฎณา, 2551)

4.4.6 รูปแบบการบริโภคกาแฟสด บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดสูตรต่างๆ รูปแบบเย็น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คนไทยตั้งแต่ในอดีตเป็นต้นมา เชื่อว่าการดื่มน้ำเย็นหรือดื่มเครื่องดื่มที่ใส่น้ำแข็งจะทำให้ชื่นใจ ประกอบกับสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยที่ร้อนอบอ้าวตลอดทั้งปี จึงทำให้เครื่องดื่มเย็นได้รับความนิยมมากขึ้น โดยเฉพาะเครื่องดื่มกาแฟสดมีรสชาติที่อร่อยและ ความเย็นยังช่วยคลายความร้อนในร่างกายได้เป็นดี ทำให้ร่างกายรู้สึกสดชื่น กระปรี้กระเปร่าขึ้น สอดคล้องกับพีรพัฒน์ (2559) พบว่า ภูมิอากาศที่ร้อนอบอ้าวทำให้เครื่องดื่มประเภทเย็นเป็นที่นิยมที่สุด ประกอบกับกาแฟเป็นเครื่องดื่มที่มีรสชาติเฉพาะตัว มีความเข้มข้นและความหอมในตัวเอง จึงสามารถดับความกระหายได้ ทำให้คนไทยนิยมดื่มกันมากขึ้น (อภิญญา, 2548)

4.4.7 ความถี่ในการบริโภคกาแฟสด บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดสูตรต่างๆ ดังนี้

1) **กาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่** บุคลากรส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่เป็นประจำ ทั้งนี้เนื่องจากว่า สูตรเอสเปรสโซ่มีส่วนผสมหลักคือ กาแฟอาราบิก้าชนิดคั่วเข้ม ทำให้มีรสชาติที่กลมกล่อม มีกลิ่นหอมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ประกอบกับบุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งเป็นเพศที่ห่วงสุขภาพ ต้องการควบคุมน้ำหนัก เพราะกาแฟสูตรนี้ไม่ปรุงแต่งด้วยน้ำตาลหรือนม จึงเป็นเหตุผลให้บุคลากรเลือกดื่มเป็นประจำ สอดคล้องกับแนวคิดของ วรารุฒิ (2552) กล่าวว่า เอสเปรสโซ่ (Espresso) เป็นกาแฟที่มีรสชาติกาแฟเข้มข้นและหนักแน่น ต่างจากกาแฟอื่นๆ ไป ทำให้คอกาแฟนิยมดื่ม โดยไม่ปรุงด้วยน้ำตาลหรือนม จึงเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการลดความอ้วน สามารถดื่มกาแฟก่อนรับประทานอาหารเช้า จะทำให้รู้สึกอิ่ม และรับประทานอาหารเช้าลดลงถึงร้อยละ 22 (วิมล, 2550) และการดื่มกาแฟโดยการเติมน้ำตาล นม และครีมลงไปเพื่อเพิ่มรสชาติทำให้อร่อยยิ่งขึ้น ร่วมกับรับประทานคู่กับขนมเค้ก คุกกี้หรือขนมหวานต่างๆ เป็นประจํา นั้น (อดิตา, 2551) มีผลข้างเคียงทำให้น้ำหนักเพิ่มโดยไม่รู้ตัว (กฤษฎณา, 2551) ซึ่งการบริโภคน้ำตาลสำหรับคนไทย

แนะนำให้รับประทานที่ไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายรับประทานได้วันละ 4 ช้อนชา หรือไม่เกิน 24 กรัมต่อวัน (สถาบันวิจัยโภชนาการ, 2548)

2) กาแฟสดสูตรอเมริกาโน บุคลากรส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโนเป็นบางครั้ง ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า กาแฟสดสูตรอเมริกาโนทำจากเอสเปรสโซ่หลายๆ ซ้อตกับน้ำร้อน ทำให้มีรสชาติเข้มข้น และขม เนื่องจากไม่ได้ปรุงด้วยน้ำเชื่อมและนม เป็นเพียงกาแฟดำคล้ายๆ กับกาแฟธรรมดาทั่วไป จึงเป็นที่นิยมดื่มในกลุ่มผู้ชายที่ชอบกาแฟรสชาติขม มากกว่า สอดคล้องกับกรุงเทพมหานครออนไลน์ (2557) กล่าวว่า การดื่มกาแฟเป็นความเคยชิน เป็นนิสัยและรสนิยมส่วนตัวที่ชื่นชอบในกลุ่มรสของกาแฟ โดยความสดของกาแฟมีข้อดี คือ ทำให้รสชาติดี และหอมกรุ่น ทั้งกาแฟสดร้อน และเย็น (มนรดา, 2553)

3) กาแฟสดสูตรลาเต้ บุคลากรส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้บ่อยครั้ง ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ลาเต้มีรสชาติที่กลมกล่อม เพราะมีรสขม หวาน มัน อันเนื่องจากการปรุงด้วยน้ำเชื่อม และนม นอกจากนี้ยังมีรูปลักษณะที่สวยงาม น่าดื่ม เพราะถูกตีฟองนมให้ขึ้นฟองสวยและเนียนรับประทานร่วมกับขนมปัง เค้ก พาย จะยิ่งทำให้การดื่มกาแฟมีรสชาติดียิ่งขึ้น จึงเป็นสูตรที่บุคลากรเลือกดื่มบ่อยครั้ง และสอดคล้องกับวิจัยของวิมล (2550) พบว่า ลาเต้เป็นเครื่องดื่มกาแฟสำหรับคนที่ชอบดื่มกาแฟใส่นม เสน่ห์ความอร่อยอยู่ตรงที่อุณหภูมิของนมที่เหมาะสม ส่วนน้ำตาล นม และครีมที่เติมลงไปจะเป็นการเพิ่มรสชาติทำให้กาแฟอร่อยยิ่งขึ้น (อดิศา, 2551)

4) กาแฟสดสูตรคาปูชิโน บุคลากรส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโนเป็นประจำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ด้วยเอกลักษณ์ของคาปูชิโนที่มีรสชาติที่เข้มข้น มีกลิ่นหอมของอบเชย ทำให้ดื่มแล้วรู้สึกผ่อนคลาย นอกจากนี้รูปลักษณะของกาแฟยังสวยงาม น่าดื่ม เนื่องจากถูกปรุงแต่งด้วยฟองนมที่นุ่ม และโรยผงโกโก้หน้าฟองนม ทำให้บุคลากรเลือกดื่มกาแฟสดสูตรคาปูชิโนเป็นประจำ สอดคล้องกับกรุงเทพมหานครออนไลน์ (2555) กล่าวว่า การดื่มกาแฟเป็นความเคยชิน เป็นนิสัยและรสนิยมส่วนตัวที่ชื่นชอบในกลุ่มรสของกาแฟมากกว่า และการเติมน้ำตาล นม และครีมที่เติมลงไปจะเป็นการเพิ่มรสชาติทำให้กาแฟอร่อยยิ่งขึ้น (อดิศา, 2551)

5) กาแฟสดสูตรมอคคา บุคลากรส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดสูตรมอคคานานๆ ครั้ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กาแฟสูตรมอคคามีส่วนผสมของน้ำเชื่อมและแต่งกลิ่นรสด้วยช็อคโกแลต นอกจากนี้ยังเติมวิปครีมปิดหน้าด้วย ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อสุขภาพได้ในระยะยาวได้ จึงทำให้บุคลากรเลือกดื่มนานๆ ครั้ง สอดคล้องกับภฤชณา (2551) พบว่า ผลข้างเคียงหากบริโภคกาแฟมากเกินไปนั้นคือ การเพิ่มน้ำหนักโดยไม่รู้ตัว โดยเฉพาะผู้ที่ดื่มกาแฟผสมน้ำตาล ครีม หรือนม นอกจากนี้ยังทำให้ร่างกายดูดซึมแคลเซียมลดลงในสตรีมีครรภ์ (ธนวรรณ, 2557) ดังนั้นการบริโภคน้ำตาลสำหรับคนไทย แนะนำวิธีการรับประทานน้ำตาลที่ไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายรับประทานได้วันละ 6 ช้อนชา หรือไม่เกิน 24 กรัมต่อวัน (สถาบันวิจัยโภชนาการ, 2548)

4.5 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถอภิปรายผลในแต่ละปัจจัยได้ ดังนี้

4.5.1 เพศ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า กาแฟมีรสชาติและกลิ่นหอมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว จึงทำให้กาแฟเป็นเครื่องดื่มที่ได้รับความนิยม ดื่มได้ทุกเพศ และโดยเฉพาะคนวัยทำงาน ซึ่งมีกำลังซื้อ อีกทั้งต้องการสิ่งกระตุ้นร่างกายให้มีความรู้สึกสดชื่น กระปรี้กระเปร่า เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานของแต่ละวัน อภิญา (2548) กล่าวว่า กาแฟเป็นเครื่องดื่มที่มีรสชาติเฉพาะตัว มีความเข้มข้นและความหอมในตัวเอง เป็นเครื่องดื่มซึ่งอยู่ในรูปร้อนและเย็นได้ สามารถดับความกระหาย ซึ่งธนพร (2556) พบว่า เครื่องดื่มประเภทกาแฟสดเริ่มได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย โดยสังเกตได้จากค่านิยมในการเลือกซื้อกาแฟจากร้านที่จำหน่ายและปริมาณการดื่ม ทำให้กาแฟเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันทำงาน เพื่อความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า สมใจ (2550) พบว่า การดื่มกาแฟทำให้สมองตื่นตัว ซึ่งจะเร่งความเร็วของการประมวลผลข้อมูลในสมอง และร่นระยะเวลาในการตอบสนอง ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของงานที่ต้อง การสมาธิ การใช้เหตุผล และความจำ ช่วยลดความหงุดหงิด และความเครียดได้ ทำให้ผู้ดื่มรู้สึกพึงพอใจและมีความสุข ทั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิทย์สรุข (2552) พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น การที่กาแฟสดเป็นเครื่องดื่มที่ได้รับความนิยม เพราะมีรสชาติและกลิ่นหอมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เหมาะกับทุกเพศ โดยเฉพาะคนวัยทำงาน ที่ต้องการกระตุ้นร่างกายให้ตื่นตัว รู้สึกสดชื่น กระปรี้กระเปร่า และเพิ่มสมาธิในการทำงาน จึงทำให้บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดไม่แตกต่างกัน

4.5.2 อายุ ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว และรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า อายุแต่ละช่วงอาจมีเหตุผลในการดื่มกาแฟสดแตกต่างกันออกไป ประกอบกับรายได้ของบุคลากรในแต่ละช่วงอายุก็ไม่เท่ากัน จึงทำให้มีความต้องการบริโภคไม่เหมือนกัน เช่น กลุ่มอายุไม่เกิน 35 ปี เพิ่งเป็นกลุ่มเริ่มทำงาน ระยะเวลาในการทำงานยังน้อย จึงมีรายได้น้อย ทำให้ไม่สามารถเลือกดื่มกาแฟในราคาสูงๆ ได้ แต่เมื่อเทียบกับกลุ่มที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นวัยที่มีความพร้อมทั้งทรัพย์สินเงินทอง หน้าที่การงาน จึงมีกำลังซื้อเลือกซื้อกาแฟในระดับราคาต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองได้ สอดคล้องกับแนวคิดของธนพร (2556) กล่าวว่า

วิถีชีวิตของผู้บริโภคแต่ละช่วงชีวิตจะหมุนเวียนเปลี่ยนไปตามอายุและบทบาทที่ดำรงอยู่ เช่น ช่วงเป็นวัยรุ่น ช่วงวัยทำงาน แต่ละช่วงจังหวะชีวิตเหล่านี้จะมีการรับรู้ มีความสนใจ และมีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดที่แตกต่างกันไป เช่น อายุไม่เกิน 40 ปี ดื่มกาแฟเพื่อแก้ง่วงนอน อายุ 41-50 ปี ดื่มกาแฟเพราะดีต่อสุขภาพ อายุ 51-60 ปีขึ้นไป ดื่มกาแฟเพราะรสชาติดี (ธนวรรณ, 2557) ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวารุณี (2551) พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น การดื่มกาแฟของแต่ละช่วงอายุอาจแตกต่างกันไปตามเหตุผลที่ต้องการดื่มและรายได้ของบุคลากร โดยผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นวัยที่มีหน้าที่การงาน และมีรายได้สูง จึงสามารถเลือกดื่มกาแฟสดในราคาสูงๆ ได้มากกว่ากลุ่มอายุ 35 ปี ซึ่งมีรายได้น้อย ส่งผลให้บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดแตกต่างกัน

4.5.3 สถานภาพการทำงาน ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว เวลาที่บริโภคกาแฟสด และรูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ นอกร้านนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่แตกต่างกัน จะมีเวลาและรายได้แตกต่างกันออกไป ทำให้มีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดแตกต่างกัน เช่น บุคลากรที่เป็นผู้บริหารส่วนใหญ่ถึงแม้จะมีภารกิจรัดตัว แต่ก็มีเวลา และมีรายได้สูง ในการซื้อกาแฟสดเพื่อตอบสนองความต้องการตนเองได้ตลอดเวลาเมื่อต้องการดื่ม ในขณะที่บุคลากรที่อยู่ในสายสอนถึงแม้จะมีกำลังซื้อก็ตาม แต่ด้วยภาระกิจหลักที่ต้องสอน จึงเลือกซื้อตามโอกาสจะเอื้ออำนวยคือ ถ้ามีชั่วโมงสอนช่วงเช้าก็วางแผนซื้อก่อนเข้าที่ทำงาน หรือถ้าสอนช่วงบ่ายจะซื้อช่วงพักเที่ยง เป็นต้น สอดคล้องกับดารินทร์พัชร (2557) กล่าวว่า การที่บุคคลคนหนึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกับกลุ่มต่างๆ ในสังคม เช่น เมื่ออยู่ในที่ทำงานก็จะมีบทบาทเป็นผู้บังคับบัญชา หัวหน้างาน หรือลูกน้อง ผู้ใต้บังคับบัญชา บทบาทที่เป็นอยู่จะเป็นตัวกำหนดให้ผู้บริโภคเลือกซื้อสินค้าหรือบริการเหมาะสมกับบทบาทของตนที่เป็นอยู่ ประกอบกับระดับรายได้ของบุคคลที่ส่งผลต่ออำนาจการซื้อและความต้องการซื้อสินค้าหรือบริการเหมือนกัน โดยผู้บริโภคที่มีระดับรายได้สูงมีอัตราการบริโภคกาแฟสดผ่านร้านกาแฟระดับพรีเมียม และระดับมาตรฐานในระดับสูงกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ระดับต่ำกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของวารุณี (2551) พบว่า อาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น บุคลากรที่มีบทบาท หน้าที่การทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร จะมีรายได้สูงกว่าผู้ที่มีภาระกิจหลักที่สอนอย่างเดียว ทำให้สามารถซื้อกาแฟสดเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองได้ตลอดเวลาเมื่อต้องการดื่ม ส่งผลให้บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการทำงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดแตกต่างกัน

4.5.4 ระดับการศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ด้าน คือ ค่าใช้จ่ายในการบริโภค

กาแฟสดต่อแก้ว เวลาที่บริโภคกาแฟสด ความถี่ในการบริโภคกาแฟสดสหรัฐอเมริกา และสถานที่ในการจำหน่ายกาแฟสด นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกัน จะมีพื้นฐานความรู้ มีประสบการณ์ มีรายได้แตกต่างกัน ทำให้มีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดต่างกัน เช่น บุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีรายได้ มีความรู้ มีการตัดสินใจไม่ละเอียดถี่ถ้วนเมื่อเทียบกับบุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ดังนั้นผู้ที่มีการศึกษาสูงๆ จะมีรายได้ มีรสนิยม มีวิจารณญาณในการเลือกซื้อ เลือกราคาที่คุณค่ากับคุณภาพที่จะได้รับ สรรหาโปรโมชั่นต่างๆ ที่ตนเองจะได้รับประโยชน์มากที่สุด สอดคล้องกับชัญญา (2551) พบว่า ผู้บริโภคมีการศึกษามากขึ้น รับรู้ข่าวสารรวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับสินค้ามากขึ้น พฤติกรรมการซื้อจึงเปลี่ยนไป และมีแนวโน้มที่จะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย ซึ่งผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นว่าการดื่มกาแฟดีต่อสุขภาพ ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ดื่มเพราะเห็นว่ารสชาติดี สอดคล้องกับงานวิจัยของวารุณี (2551) พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น บุคลากรที่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูง จะมีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ มีรายได้สูง และมีวิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกซื้อกาแฟสดในราคาที่คุณค่ากับคุณภาพมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ ส่งผลให้บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดแตกต่างกัน

4.5.5 **คณะที่สังกัด** ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า บุคลากรสายวิชาการเลือกดื่มกาแฟสดตามกระแสนิยม รวมถึงสามารถหาสมาชิกบริโภคได้ง่าย ราคาไม่แพง และมีโปรโมชั่นต่างๆ สอดคล้องกับดารินทร์พัทธ์ (2557) กลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติแนวคิดหรือพฤติกรรมของบุคคลอื่นๆ ในสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น นักแสดง ดารา นักร้อง ผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคม จะชักชวนให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมเลียนแบบ อีกทั้งวัฒนธรรมพื้นฐาน เป็นลักษณะพื้นฐานของบุคคลในสังคม เช่น ลักษณะนิสัยของคนไทย ซึ่งเกิดจากการหล่อหลอมพฤติกรรมของสังคมไทยทำให้มีลักษณะพฤติกรรมที่คล้ายกัน (เกียรติกร, 2557) ดังนั้น ค่านิยม ทัศนคติ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคลากรในคณะต่างๆ ที่แตกต่างกัน จะทำให้เลือกดื่มกาแฟสดแตกต่างกันออกไป ส่งผลให้บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านคณะที่สังกัดแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดแตกต่างกัน

4.5.6 **รายได้เฉลี่ยต่อเดือน** ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ เวลาที่บริโภคกาแฟสดโดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก บุคลากรที่เป็นผู้บริหาร จะมีอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบมากมายในแต่ละวัน ทำให้มีรายได้สูงกว่าบุคลากรสายสอน ดังนั้นจึงมีความพร้อมทางด้าน

การเงิน และมีกำลังซื้อเลือกซื้อกาแฟในระดับราคาต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองได้ตลอดเวลา สอดคล้องกับณฐา (2559) กล่าวว่า ระดับรายได้ของบุคคลส่งผลต่ออำนาจการซื้อและความต้องการซื้อสินค้าหรือบริการ โดยผู้บริโภคที่มีระดับรายได้สูงมีอัตราการบริโภคกาแฟสดผ่านร้านกาแฟระดับพรีเมียม และระดับมาตรฐานในระดับสูงกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ระดับต่ำ เพราะผู้บริโภคที่มีสถานะการเงินที่มั่นคงย่อมมีโอกาสเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ได้มากกว่าผู้ที่มีสถานะทางการเงินไม่มั่นคง (ชนัญญา, 2551) โดยผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป ตีพิมพ์เพราะรสชาติดี (จนวรรณ, 2557) สอดคล้องกับงานวิจัยของวารุณี (2551) พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น บุคลากรที่มีรายได้สูง จะสามารถเลือกซื้อกาแฟสดในระดับราคาต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองได้มากกว่าบุคลากรที่มีรายได้ต่ำ จึงทำให้บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การแพสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) พฤติกรรมการบริหารองค์การแพสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การแพสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 562 คน สังกัด 9 คณะ (กองบริหารงานบุคคล, 2559)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำนวน 5 คณะ ผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย(Simple random Sampling) โดยจับสลากเลือกคณะที่เป็นตัวแทนจำนวน 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 304 คน

ขั้นตอนที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแจกแบบสอบถามเรื่องพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การแพสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้แก่บุคลากรสายวิชาการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จาก 5 คณะ จำนวน 304 คน โดยตอบแบบสอบถามชนิดของกาแพที่บริหารเป็นประจำ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ชนิด) จากการแจกแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การแพสดให้แก่บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 304 คนพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างบริหารองค์การแพสด จำนวน 237 คน จึงเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้น จากการศึกษาค้นคว้าตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารองค์การแพสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลจำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 11 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ถึงคณบดี 5 คณะ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2) นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเสนอต่อคณบดี 5 คณะ เพื่อขอเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3) แจกแบบสอบถามให้กับบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 304 คน จาก 5 คณะ ด้วยตนเอง ระหว่างเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน 2560 และได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 260 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.5 พบว่ามีการบริโภคกาแฟสดจำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 78.0

4) นำแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและคัดเลือกเฉพาะผู้ที่ดื่มกาแฟสด จำนวน 237 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคว์สแควร์ (Chi-Square) และค่าสัมประสิทธิ์ฟี (Phi correlation)

5.1 สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สรุปผลดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 65.80 มีอายุระหว่าง 41-45 ปี จำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 22.40 ส่วนใหญ่เป็นผู้สอน จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 82.70 การศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 สังกัดคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 29.10 กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 25,001-30,000 บาทต่อเดือนสูงสุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 40.90

5.1.2 พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน ส่วนใหญ่ดื่มกาแฟสดประมาณ 4-5 แก้ว/สัปดาห์ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 จ่ายค่ากาแฟสดต่อแก้วราคา 41-50 บาท จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 42.60 ซื้อกาแฟสดจากซุ้มกาแฟหรือมุกกาแฟ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80 ทั้งนี้บุคลากรจะซื้อกาแฟสดในช่วงเวลา 09.01-12.00 น. จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 49.40 ส่วนใหญ่บริโภคกาแฟสดเพราะชอบกลิ่นหอมของกาแฟมากที่สุด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 22.85 เมื่อไม่ได้บริโภคกาแฟสดจะรู้สึกเซื่องซึม หรือไม่กระฉับกระเฉง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.28 โดยบริโภคกาแฟสดสูตรอเมริกาโนเย็นมากที่สุดจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 40.51 รองลงมาคือ บริโภคกาแฟสดสูตรลาเต้ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 37.13 บริโภคกาแฟสดสูตรคาปูชิโน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 บริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 32.49 บริโภคกาแฟสดสูตรมอคคา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.83 รสชาติกาแฟที่ชอบ คือรสขม หวาน มัน โดยบริโภคเป็นประจำ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.19 เติมนมในกาแฟสดนานๆ ครั้ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.39 และมีการบริโภคกาแฟสดพร้อมรับประทานขนมหวาน เช่น ขนมปัง พาย เค้ก จำนวน 210 คนคิดเป็นร้อยละ 88.60

5.1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบดังนี้

5.1.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ 2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว และ 6) รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.3 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ 2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคกาแฟสดต่อแก้ว และ 4) เวลาที่บริโภคกาแฟสด โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วน 6) รูปแบบการบริโภคกาแฟสดสูตรเอสเปรสโซ่ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.4 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริโภคนาฬิกาแปดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ด้าน คือ 2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคนาฬิกาแปดต่อแก้ว 4) เวลาที่บริโภคนาฬิกาแปด และ 7) ความถี่ในการบริโภคนาฬิกาแปดสูตรอเมริกาโน โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วน 3) สถานที่ในการจำหน่ายนาฬิกาแปด มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.5 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านคณะที่สังกัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริโภคนาฬิกาแปดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวนทั้ง 7 ด้าน คือ 1) ปริมาณการบริโภคนาฬิกาแปด โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ส่วน 2) ค่าใช้จ่ายในการบริโภคนาฬิกาแปดต่อแก้ว 3) สถานที่ในการจำหน่ายนาฬิกาแปด 4) เวลาในการบริโภคนาฬิกาแปด 5) เหตุผลในการบริโภคนาฬิกาแปด 6) รูปแบบการบริโภคนาฬิกาแปด สูตรเอสเปรสโซ่ สูตรอเมริกาโน สูตรลาเต้ สูตรคาปูชิโน สูตรมอคคา และ 7) ความถี่ในการบริโภคนาฬิกาแปด สูตรเอสเปรสโซ่ สูตรอเมริกาโน สูตรลาเต้ สูตรคาปูชิโน สูตรมอคคา มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.3.6 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริโภคนาฬิกาแปดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ 4) เวลาที่บริโภคนาฬิกาแปด โดยมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคนาฬิกาแปดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ศึกษาเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ได้แก่ ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้ง นี้ และข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้ง นี้

5.2.1.1 จากผลการศึกษาพบว่า บุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดื่มนาฬิกาแปดสัปดาห์ละ 4-5 แก้ว เมื่อเฉลี่ยแล้วดื่มนาฬิกาแปดไม่เกิน 2 แก้วต่อวัน ปริมาณการบริโภคนาฬิกาแปด ดังกล่าวอยู่ในปริมาณที่เหมาะสม คือ ไม่ควรเกินวันละ 2 แก้ว เนื่องจากนาฬิกาแปดมีสารคาเฟอีนที่มีทั้งประโยชน์และผลกระทบต่อสุขภาพ เมื่อบริโภคในปริมาณที่เหมาะสม จะช่วยให้ร่างกายมีความสดชื่น กระฉับกระเฉง แต่ถ้าหากบริโภคมากเกินไป อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพหลายประการ เช่น เพิ่มความดันโลหิตสูง นอนไม่หลับ ทำให้เกิดอาการหัวใจเต้นผิดปกติ นอกจากนี้ยังเพิ่มอัตราเสี่ยงในการเกิดภาวะกระดูกพรุนของผู้หญิงหลังวัยหมดประจำเดือน ดังนั้น เพื่อส่งเสริม

สุขภาพแก่บุคลากร ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมความรู้เกี่ยวกับประโยชน์และผลกระทบต่อสุขภาพจากการบริโภคกาแฟและเครื่องดื่มที่มีสารคาเฟอีน เพื่อเป็นทางเลือกในการบริโภคในปริมาณที่เหมาะสมต่อไป

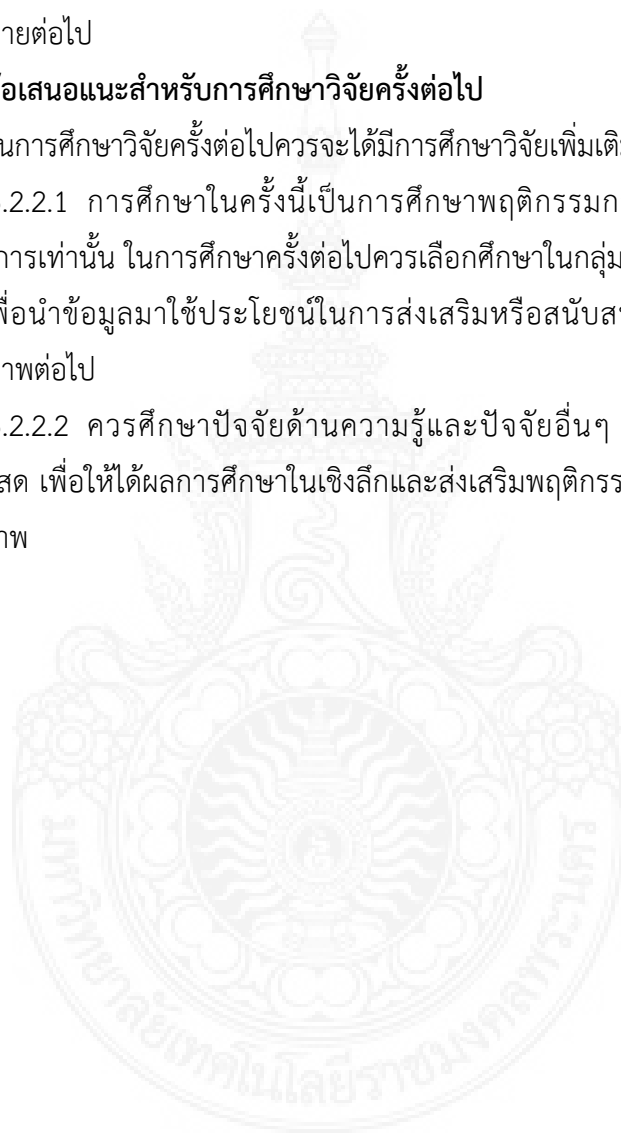
5.2.1.2 หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดสวัสดิการแก่ บุคลากรควรส่งเสริมหรือให้การสนับสนุนให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ เพื่อให้บุคลากรได้บริโภคเครื่องดื่มที่มีประโยชน์ต่อร่างกายต่อไป

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.2.2.1 การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคกาแฟสดเฉพาะบุคลากรสายวิชาการเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเลือกศึกษาในกลุ่มบุคลากรสายสนับสนุนหรือบุคคลวัยอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมหรือสนับสนุน พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพต่อไป

5.2.2.2 ควรศึกษาปัจจัยด้านความรู้และปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด เพื่อให้ได้ผลการศึกษาในเชิงลึกและส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดให้ได้ประโยชน์ต่อสุขภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. 2553. **เครื่องดื่ม**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.google.com/chrome/intl/th/welcome.html>, 1 ธันวาคม 2559.
- _____. ม.ป.ป. **สถานการณ์และแนวโน้มของปัญหาสุขภาพในแต่ละกลุ่มอายุ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://advisor.anamai.moph.go.th/main.php?filename=env105>, 1 ธันวาคม 2559.
- กองบริหารงานบุคคล. 2559. “จำนวนบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.” กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, กรุงเทพฯ. (อัดสำเนา)
- กานดา เสือจำศีล. 2555. “**พฤติกรรมกรเข้าใช้บริการร้านกาแฟสดेमชอนของผู้บริโภคในจังหวัดปทุมธานี**.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (วิชาเอกการตลาด). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- การประกอบธุรกิจร้านกาแฟ. ม.ป.ป. **การประกอบธุรกิจกาแฟ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://th.wikipedia.org>, 22 พฤศจิกายน 2559.
- กิตติศักดิ์ ชูชาติ. 2553. “**พฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในเขตพญาใต้**.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท (สาขาวิทยาการจัดการ) คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. 2555. **กาแฟ มากกว่าแค่เครื่องดื่ม**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/politics/opinion/piriyapandh/2012.html>, 1 ธันวาคม 2559.
- กัลยา ศรีมหันต์. 2541. “**ภาวะโภชนาการและพฤติกรรมกรบริโภคอาหารของเด็กนักเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี**.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก). คณะพยาบาลศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เกียรติกร พันวา. 2557. “**การศึกษารูปแบบวัฒนธรรมกาแฟในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบเมือง**.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาการจัดการการท่องเที่ยว). คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กฤษณา กันจู้. 2551. **ประโยชน์ของกาแฟ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://student.nu.ac.th/phung/coffee11.html>, 4 มกราคม 2559.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกาแฟ. ม.ป.ป. **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกาแฟ.** [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://www.preda-roastinghouse.com/Articles.html>, 15 ตุลาคม 2559.
- จารุ ประภาส. 2550. **“พฤติกรรมของผู้บริโภคกาแฟสดในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี.”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาการจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- จุฑาทิพย์ พงศ์เลขา. 2549. **“การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จตุรินทร์ เรื่องจตุโพธิ์พาน. 2555. **“พฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในอำเภอเมือง นครสวรรค์.”** การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาวิชาบริหารธุรกิจ). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทร์ทิพย์ ลิ้มทองกุล. 2538. **กลไกการเกิดพฤติกรรมผู้บริโภค.** มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ชมรมนักวิจัยไทยเพื่อความสุขชุมชน. 2558. **พฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟของคนไทย** มาสเตอร์ โพลล์. กรุงเทพมหานคร.
- ชลธิชา อินทรเทพ. 2546. **“พฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดในร้านกาแฟของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.”** การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาวิชาบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชฎาธร จันทร์ธานี. 2557. **“การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคกาแฟสดในเขตอำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด.”** การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาการประกอบการ). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ชญัญญา ศรีลลิตา. 2551. **“ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านกาแฟสดของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร.”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาการตลาด). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ชิดชนก เชิงเซาว์. 2550. **ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา.** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ปัตตานี.
- ชุตีพร โพธิ์สว่าง. 2553. **“พฤติกรรมผู้บริโภคเครื่องดื่มกาแฟสดของผู้บริโภค.”** การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาบริหารธุรกิจ). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ฐิติชญาณ์ ไทยสวัสดิ์. 2550. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคกาแฟของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณฐา เสวตนากุล. 2559. “แบบจำลองความต้องการซื้อผลิตภัณฑ์กาแฟสดของผู้บริโภคชาวไทย.” วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา 28, 98 (เมษายน-มิถุนายน) : 12-15.
- ณัฐวรรณ โสมาศรี. 2548. “พฤติกรรมกรรมการบริโภคกาแฟในเขตเมืองพัทยา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาบริหารทั่วไป). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐวัฒน์ ชื่นอารมณ. 2551. “ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มกาแฟสดของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเครื่องดื่มกาแฟ (คอฟฟิโอ).” การค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (ภาควิชาการตลาด). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- ดารินทร์พัชร อึ้งชัยฤทธิ์. 2557. “พฤติกรรมผู้บริโภคร้านกาแฟคาเฟ่ อเมซอนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดระยอง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาการตลาด). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เดชา ศิริภัทร. 2536. “กาแฟ : ความขมที่ชาวโลกนิยม.” หมอชาวบ้าน 14, 167 (มีนาคม) : 62-64.
- ธนน ศิริมาตย์. 2555. “การศึกษาเปรียบเทียบการบริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาการตลาด). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- ธนพร นิ่งตะลา. 2556. “การรับรู้และการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรทางด้านสาธารณสุขในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาโภชนศาสตร์เพื่อสุขภาพ). คณะสาธารณสุขศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธมนวรรณ สะอ้าง. 2557. “บริโภคกาแฟของพยาบาลที่ทำงานเป็นกะ คณะแพทยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาวิชาโภชนศาสตร์เพื่อสุขภาพ). คณะสาธารณสุขศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2551. การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. วีดิโอเทรพรินท์. กรุงเทพฯ

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ธุรกิจร้านกาแฟสด. 2548. **ธุรกิจร้านกาแฟสด**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม. ม.ป.ท.
- นพวรรณ ไพรัตน์นากร. 2556. “**พฤติกรรมกรรมการบริโภคร้านอาหารของผู้บริโภคในเขตเทศบาลนคร นครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช**.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาเศรษฐศาสตร์). คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นรมน กล้าพินิจ. 2554. “**พฤติกรรมกรรมการบริโภคของผู้บริโภคในร้านกาแฟสด เขตอำเภอ บางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี**.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาการตลาด) คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นฤมล คงทน, สุนทรีย์ เกตุคง และ วารินทร์ บุญเอก. 2549. **ภัยในอาหาร 2** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.agro.cmu.ac.th/absc/data/56/No06.pdf>, 3 ธันวาคม 2559.
- บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย จำกัด. 2539. **พฤติกรรมกรรมการดื่มกาแฟของ คนกรุงเทพฯ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.kasikomresearch.com/TH/Pages/Default.aspx>, 23 ธันวาคม 2559.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2545. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. สุวีริยาสาส์น, กรุงเทพฯ
- บุณชนิกา ยมล่ำภู. 2552. “**พฤติกรรมกรรมการบริโภคร้านอาหารของผู้บริโภคในโรงงานอุตสาหกรรม กรณีศึกษาร้านกาแฟสด แอท หู คอफी**.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาบริหารธุรกิจ). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ประคอง กรรณสูต. 2528. **สถิติเพื่อการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์**. (ฉบับปรับปรุงแก้ไข). ศูนย์หนังสือ ดร. ศรีสง่า จำกัด, กรุงเทพฯ
- ประสงค์สม ปุณยอุพัทธ์. 2555. **การผลิตเครื่องดื่มแลเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ
- ประวิณ แสงศรีณย์. 2550. “**ปัจจัยที่มีผลต่อกาแฟสดจากร้านกาแฟสดในเขตบางกอกน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร**.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ประไพศรี ศิริจักรวาล. 2549. **น้ำตาลทำไมต้อง 6 ช้อนชา**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://nutrition.anamai.moph.go.th/temp/main/view.php?group=3&id=71>, 3 ธันวาคม 2559.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ปัทมา ตาปราบ. 2551. “การศึกษาการสื่อสารทางการตลาดและลักษณะของผู้บริโภคกาแฟสด.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาการตลาด). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปิยะณัฐ ภัณฑารีย์. 2553. “พฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มผสมกาแฟเย็นของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาวิชาโภชนศาสตร์เพื่อสุขภาพ). คณะสาธารณสุขศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปรัชญา งามทวีรัตน์. 2548. “การสื่อสารความหมายผ่านตราสินค้าของร้านกาแฟแบล็คแคนยอน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขานิเทศศาสตร์). คณะนิเทศศาสตร์. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ผู้จัดการออนไลน์. ม.ป.ป. กาแฟดีหรือร้ายกันแน่. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?NewsID=9520000109734>, 13 สิงหาคม 2559.
- _____. ม.ป.ป. 9 ข้อดีของกาแฟ ดีอย่างเหมาะสมสุขภาพก็แจ่มใส. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9570000020315, 13 สิงหาคม 2559.
- ผ่องศรี ไพฑูรย์เนรนิต. 2540. “พฤติกรรมกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์กาแฟของชาวกรุงเทพมหานคร.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาการตลาด) คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พจนีย์ บุญนา. 2549. เอกสารประกอบการสอนวิชาโภชนาการบุคคล. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, กรุงเทพมหานคร. (อัดสำเนา)
- พรทิพย์ เกียรติภาคภูมิ. 2551. “การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคกาแฟสตาร์บัคส์ในกรุงเทพมหานคร.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาบริหารธุรกิจ). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรเทพ ศิริวนารังสรรค์. 2558. ปัญหาสุขภาพ-ของคนวัยทำงาน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.goodomegaland.net/article/39/5>, 3 ธันวาคม 2559.
- พิชามญช์ เดชรังษะภู. 2554. “ปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคกาแฟจากร้านสตาร์บัคส์ของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (ภาควิชาศัลยศาสตร์). คณะแพทยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- พีรพัฒน์ วัฒนวิทย์. 2559. “การจัดการด้านการตลาดและพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟในร้านกาแฟสดตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาธุรกิจเกษตร). คณะวิทยาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พีชเครื่องดื่ม. ม.ป.ป. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กาแฟ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : www.rspg.or.th, 13 สิงหาคม 2559.
- เพชรรัตน์ ยิ้มเจริญ. 2550. “พฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิทยาการจัดการ). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภรภัทร เอกจิรภัทร. 2551. “การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟในเขตกรุงเทพฯ.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาเศรษฐศาสตร์). คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภาวดี ลิขิตวงษ์. 2547. “ความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมผู้บริโภคต่อภาวะโภชนาการของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ในเขตการศึกษาที่ 2 ของกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิทยาศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนรดา ฉัตรารธรรม. 2557. เครื่องดื่มสุขภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. วิทยสถาน, กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ม.ป.ป. พฤติกรรมการบริโภค. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www2.swu.ac.th/royal/book5/b5c6t1.html>, 24 เมษายน 2559.
- มุกดา แจ่มแจ่ม. 2552. “ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสดของผู้บริโภคในเขตปทุมธานี.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาวิชาบริหารธุรกิจ). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538. เทคนิควิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. สุวีริยาสาส์น, กรุงเทพมหานคร.
- วารุณี พันหัน. 2551. “การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดของประชาชนในศูนย์การค้าจังหวัดปทุมธานี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาบริหารธุรกิจ). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- วารุณี ตรีเวชวินิจ. 2552. “ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟสดของผู้บริโภคในอำเภอเมืองนครสวรรค์.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาการจัดการ). คณะวิทยาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- วิมล รุ่งสัจบริรักษ์. 2550. “พฤติกรรมกรรมการบริโภคกาแฟในร้านกาแฟพรีเมียม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาเทคโนโลยีการบริหาร). คณะวิทยาศาสตร์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิทย์สร้อย สุวรรณศิริ. 2552. “การศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคและระดับความสำคัญของปัจจัยในการตัดสินใจซื้อกาแฟเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขต กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาธุรกิจอุตสาหกรรม). คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วีรวัฒน์ กรมงคลรักษ์. 2546. การศึกษากับการวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย, กรุงเทพฯ.
- วัลลภ ลำพาย. 2551. เทคนิควิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2556. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 24. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ศักดิ์ บวร. 2543. ชาเขียวในร่างกายได้รับคาเฟอีนอย่างน้อยแค่ไหน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.agro.cmu.ac.th/absc/data/56/No06.pdf>, 23 ธันวาคม 2559.
- สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล. 2548. บทวิเคราะห์เรื่องเครื่องดื่มชูกำลัง. ม.ป.ท. สารระนำรู้เกี่ยวกับกาแฟ. ม.ป.ป. เมล็ดกาแฟ สายพันธุ์ต่างๆ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.coffeemasterpiece.com/Article_Detail&noPage=3, 5 ธันวาคม 2559.
- _____. ม.ป.ป. ประเภทของกาแฟ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.vppcoffee.com/knowledge/type-coffee/>, 5 ธันวาคม 2559.
- สมใจ มะลิวัลย์. 2550. “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มกาแฟจากร้านกาแฟสดของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี.” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภาพ ฉัตรภรณ์. 2550. เอกสารประกอบการสอนวิชาการระเบียบวิธีวิจัยทางคหกรรมศาสตร์ศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร. (อัดสำเนา)
- สุดาวรรณ ชันธมิตร. 2538. “พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมแห่งชาติในภาคกลาง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ม.ป.ป. กาแฟ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.lib.ru.ac.th/journal/about_coffee03.html, 13 สิงหาคม 2559.
- สันติ ปลอดภัย. ม.ป.ป. **ประโยชน์ของกาแฟ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.ganocenter-piya.com/>, 23 ธันวาคม 2559.
- เสาวณีย์ อาษากิจ. 2551. “**เปรียบเทียบทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคกาแฟคั่วบดและกาแฟสำเร็จรูปของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.**” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาการจัดการ). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- หลักการตลาด 4P. ม.ป.ป. **หลักการตลาด 4P**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://nanosoft.co.th/maktip01.htm>, 29 ธันวาคม 2559.
- อภิญา ศักยาภินันท์. 2548. “**พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มกาแฟสดของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร.**” ภาคนิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาการตลาด). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- อรุณธร ลาสุด. 2551. “**ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มผสมคาเฟอีนของประชาชนวัยทำงานในเขตเทศบาลสว่างแดนดิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร.**” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาโภชนศาสตร์เพื่อสุขภาพ). คณะสาธารณสุขศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อดิศา เบญจรัตน์านนท์. 2551. “**รู้ไว้ใช่ว่า หอมกรุ่นกลิ่นกาแฟ.**” **วารสารรัฐสมิแล.** 29,2 (พฤษภาคม-สิงหาคม): 34-37.
- อัจฉิมา เครือคำขาว. 2552. “**การวิเคราะห์ธุรกิจร้านกาแฟสดแห่งหนึ่งในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่.**” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Beverage. ม.ป.ป. **ความหมายของเครื่องดื่ม**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <https://sites.google.com/site/pink5604041636073/home/khwam-hmay-khxng-kheruxng-dum>, 23 ธันวาคม 2559.
- Bloom, et al. 1956. **The Function of Excutive.** Oxford University Press, London.
- Caffeine Myths and Facts. 2015. **Caffeine Myths and Facts.** [Online] Availble : <http://www.webmd.com/balance/caffeine-myths-and-facts#1>, January 2, 2017.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

Herbert, V. and Subak-Sharpe, Genell. 1995. **Total Nutrition : The Only Guide You'll Ever Need** st. Martin's Press, New York.

MedlinePlus Trusted Health Information for You. 2015. **Caffeine**. [Online] Available : <https://www.medlineplus.gov/caffeine.html>, January 15, 2017.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่
ใช้ในการศึกษา

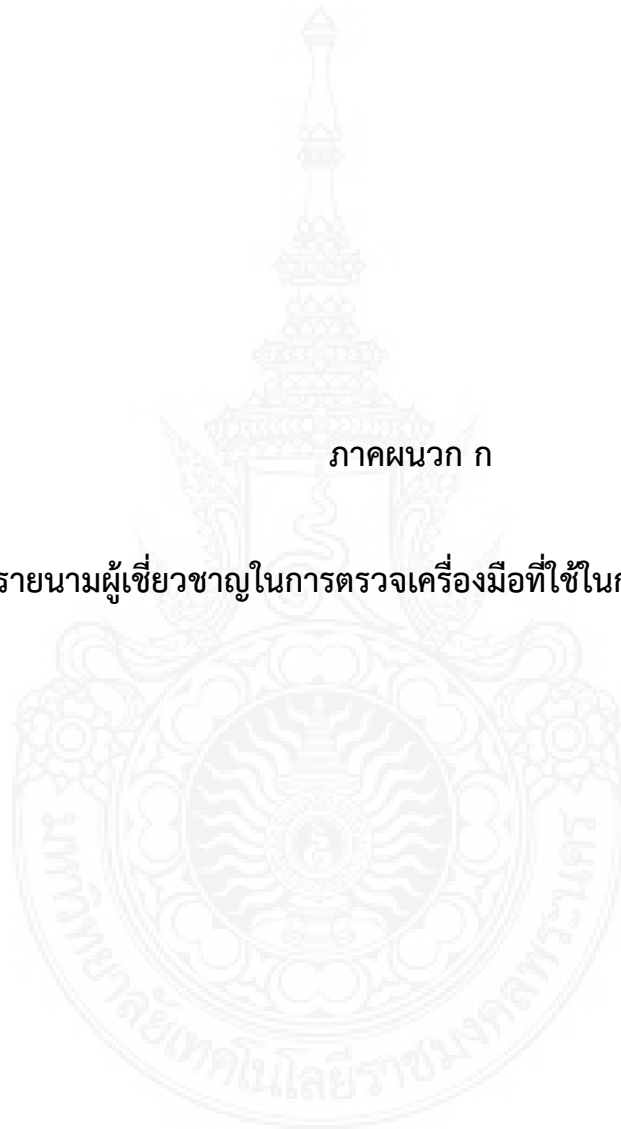
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ค่า IOC

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

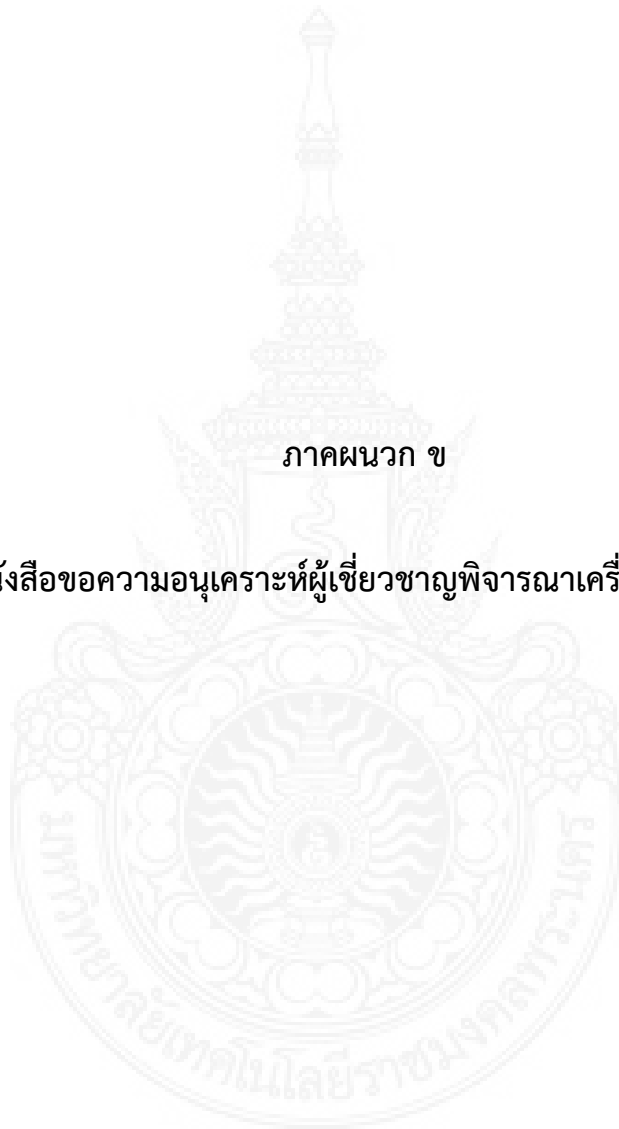

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย
ตำแหน่ง : ศาสตราจารย์
คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิรักษ์ คลังวิจิตร
ตำแหน่ง : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. คุณพรยุพิน รักกลีกร
ตำแหน่ง : ผู้จัดการภาค
บริษัท เนสเล่ (ไทย) จำกัด
4. คุณพุทธกุล จันทร์ภักดี
ตำแหน่ง : นักโภชนาการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
5. คุณลลิตา ปานแก้ว
ตำแหน่ง : นักโภชนาการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๖๘๑๑

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ เจริญชัย

ด้วย นางสาวศิวพร ไททยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมี ดร.วไลภรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นางสาวศิวพร ไททยะพิศาล จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๑๙๑ ๓๓๙๒

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๖ ๔๑๑

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิรัักษ์ คลังวิจิตร

ด้วย นางสาวศิวพร ไวทยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โดยมี ดร.วไลภรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า
ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
ให้กับ นางสาวศิวพร ไวทยะพิศาล จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๑๙๑ ๓๓๙๒

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๒๔๑๑

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณพรยุพิน รักกสิกร

ด้วย นางสาวศิวพร ไททยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โดยมี ดร.วไลภรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า
ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
ให้กับ นางสาวศิวพร ไททยะพิศาล จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๑๙๑ ๓๓๙๒

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๒๕๖๖

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณพุทธกุล จันทร์ภักดี

ด้วย นางสาวศิวพร ไททยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมี ดร.วไลภรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยให้กับ นางสาวศิวพร ไททยะพิศาล จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภรณ์ กีอاریโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๑๙๑ ๓๓๙๒

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๖ ๘๖๑

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน คุณลลิตา ปานแก้ว

ด้วย นางสาวศิวพร ไวทยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โดยมี ดร.วไลกรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เห็นว่า
ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
ให้กับ นางสาวศิวพร ไวทยะพิศาล จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๗๑๙๑ ๓๓๙๒

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ ศธ.๐๕๘๑.๐๓/ ๑๐๑๗ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

ด้วย นางสาวศิวพร ไวยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โดยมี ดร.วไลภรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขออนุมัติครุภัณฑ์
จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวศิวพร ไวยะพิศาล เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อพัฒนา
เครื่องมือวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับกลุ่มบุคลากรสายวิชาการ จำนวน ๓๐ คน ในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๐
ณ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ ศธ.๐๕๘๑.๐๓/ ๑๐๑๘ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ด้วย นางสาวศิวพร ไวยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โดยมี ดร.วไลภรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์
จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวศิวพร ไวยะพิศาล เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถาม
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กับกลุ่มบุคลากรสายวิชาการ จำนวน ๓๘ คน ในช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อารีโย)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๑๐๑๕ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ด้วย นางสาวศิวพร ไวยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โดยมี ดร.วไลกรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์
จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวศิวพร ไวยะพิศาล เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถาม
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กับกลุ่มบุคลากรสายวิชาการ จำนวน ๗๒ คน ในช่วงเดือนมิถุนายน -กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ คณะเทคโนโลยี
คหกรรมศาสตร์ จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๑๐๒๑ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

ด้วย นางสาวศิวพร ไททยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โดยมี ดร.วไลกรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์
จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวศิวพร ไททยะพิศาล เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถาม
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กับกลุ่มบุคลากรสายวิชาการ จำนวน ๙๒ คน ในช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ คณะบริหารธุรกิจ
จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓/ ๖๐๒๐ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

ด้วย นางสาวศิวพร ไวยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมี ดร.วไลภรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวศิวพร ไวยะพิศาล เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถามในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กับกลุ่มบุคลากรสายวิชาการ จำนวน ๓๑ คน ในช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร์ กี่อารีโย)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๐-๒๖๖๕๓๗๗๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๖

ที่ ศธ.๐๕๘๑.๐๓/ ๑๐๒๒

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ด้วย นางสาวศิวพร ไวยะพิศาล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๑๒๕๖๗๐๗๐๓๕๑๐-๘ นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต เลือกเรียนแผน ก แบบ ก ๒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
โดยมี ดร.วไลภรณ์ สุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์
จากท่านโปรดพิจารณาให้ นางสาวศิวพร ไวยะพิศาล เข้าเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบสอบถาม
ในหัวข้อ พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กับกลุ่มบุคลากรสายวิชาการ จำนวน ๗๑ คน ในช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๖๐ ณ คณะวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอแสดงความขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญากัณฑ์ ก่อาริโย)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ของนางสาวศิวพร ไทยะพิศาล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสด

โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริง โดยข้อมูลที่ได้นำเสนอผลการศึกษาในภาพรวมและขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ ที่นี้

ศิวพร ไทยะพิศาล

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นางสาวศิวพร ไทยะพิศาล

โทรศัพท์ 087-1913392

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงตามความเป็นจริง
ของท่านและโปรดตอบทุกข้อคำถาม

1. เพศ

1.1) หญิง

1.2) ชาย

2. อายุ.....ปี (นับตาม พ.ศ. เกิด)

3. สถานภาพการทำงาน

3.1) ผู้บริหาร

3.2) ผู้บริหารและผู้สอน

3.3) ผู้สอน

4. ระดับการศึกษา

4.1)ปริญญาตรี

4.2) ปริญญาโท

4.3) ปริญญาเอก

5. คณะที่สังกัด

5.1) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

5.2) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

5.3) คณะบริหารธุรกิจ

5.4) คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

5.5) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

6.1) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท

6.2) 20,001–25,000 บาท

6.3) 25,001–30,000 บาท

6.4) 30,001–35,000 บาท

6.5) 35,001–40,000 บาท

6.6) มากกว่า 40,001 บาท

7. ท่านบริโภคกาแฟหรือไม่

7.1) ไม่บริโภค เนื่องจากดื่มแล้วมีอาการในข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เพราะ 7.1.1) ไม่มีอาการผิดปกติ

7.1.2) กระวนกระวาย

7.1.3) นอนไม่หลับ

7.1.4) หัวใจเต้นเร็ว

7.1.5) ปัสสาวะบ่อย

7.1.6) เบื่ออาหาร

7.1.7) ไม่ชอบรสชาติกาแฟสด

7.1.8) ราคาแพง

7.1.9) ปวดศีรษะ

7.1.10) อื่นๆ โปรดระบุ.....

7.2) บริโภคกาแฟ (โปรดตอบคำถามในข้อ 8)

ตอนที่ 1 (ต่อ)

8. ท่านบริโภคกาแฟสดชนิดใดเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 8.1) กาแฟโบราณ
- 8.2) กาแฟผงสำเร็จรูป
- 8.3) กาแฟสำเร็จรูปบรรจุกระป๋อง
- 8.4) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 8.5) กาแฟสด (ถ้าท่านบริโภคกาแฟสด โปรดตอบคำถามตอนที่ 2)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภค “กาแฟสด” (คำถามเฉพาะผู้ที่บริโภคกาแฟสด)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงตามความเป็นจริงของท่านและโปรดตอบทุกข้อคำถาม

1. ท่านดื่มกาแฟสดบ่อยครั้งเพียงใด

- 1.1) ดื่มทุกวันอย่างน้อย 1 แก้ว ท่านดื่มสูงสุดกี่แก้วต่อวัน.....แก้ว
- 1.2) ดื่ม 4-5 แก้ว / สัปดาห์
- 1.3) ดื่ม 2-3 แก้ว / สัปดาห์
- 1.4) ดื่ม 1 แก้ว / สัปดาห์
- 1.5) อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. กาแฟสดที่ท่านซื้อมีราคาโดยเฉลี่ยเท่าใด

- 2.1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 บาท
- 2.2) 31-40 บาท
- 2.3) 41-50 บาท
- 2.4) 51-60 บาท
- 2.5) 61 บาทขึ้นไป

3. ท่านเลือกซื้อกาแฟสดจากแหล่งใดเป็นประจำ (เลือกเพียง 1 ข้อที่ท่านปฏิบัติมากที่สุด)

- 3.1) ร้านจำหน่ายกาแฟในอาคารหรือห้างสรรพสินค้า
(ที่มีแบรนด์ที่ได้รับความนิยม หรือมีพื้นที่ร้านประมาณ 50 ตารางเมตรขึ้นไป)
- 3.2) ชุมกาแฟหรือมุมกาแฟ (มีพื้นที่ร้านประมาณ 6 ตารางเมตรขึ้นไป)
- 3.3) รถเข็น (มีพื้นที่ร้านประมาณ 3 ตารางเมตรขึ้นไป และสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก)
- 3.4) อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 (ต่อ)

4. ตามปกติท่านดื่มกาแฟสดในช่วงใดของวันมากที่สุด

- 4.1) 06.00-09.00 น.
- 4.2) 09.01-12.00 น.
- 4.3) 12.01-15.00 น.
- 4.4) 15.01-18.00 น.
- 4.5) 18.01-21.00 น.
- 4.6) อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. เหตุผลที่ท่านบริโภคกาแฟสด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 5.1) ชอบกลิ่นหอมของกาแฟสด
- 5.2) ชอบรสชาติของกาแฟสด
- 5.3) ดื่มแล้วรู้สึกกระฉับกระเฉง / สดชื่น
- 5.4) ลดความเครียด
- 5.5) ช่วยเพิ่มสมาธิในการทำงาน
- 5.6) ลดอาการปวดศีรษะ
- 5.7) ชอบบรรยากาศในการนั่งร้านกาแฟสด
- 5.8) ดื่มตามเพื่อน / ตามกระแส
- 5.9) อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. ความรู้สึกของท่านเมื่อไม่ได้ดื่มกาแฟสด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 6.1) เฉย ๆ
- 6.2) หงุดหงิด / เบื่อ
- 6.3) ง่วงนอน
- 6.4) เชื่องช้า หรือ ไม่กระฉับกระเฉง
- 6.5) ปวดหัว
- 6.6) อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 (ต่อ)

คำถาม	พฤติกรรมการบริโภค “กาแฟสด”				
	ประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
2. รสชาติของกาแฟสดที่ท่านชอบบริโภค					
2.1) รสขม					
2.2) รสขม หวาน					
2.3) รสขม หวาน มัน					
2.4) อื่นๆ โปรดระบุ.....					
3. ส่วนผสมที่ท่านมักจะเติมเพิ่มขึ้นจากสูตรเดิม					
3.1) น้ำตาล					
3.2) ครีม					
3.3) นม					
3.4) อื่นๆ โปรดระบุ.....					

4. ตามปกติท่านดื่มกาแฟสดร่วมกับการรับประทานขนมหวานหรือไม่

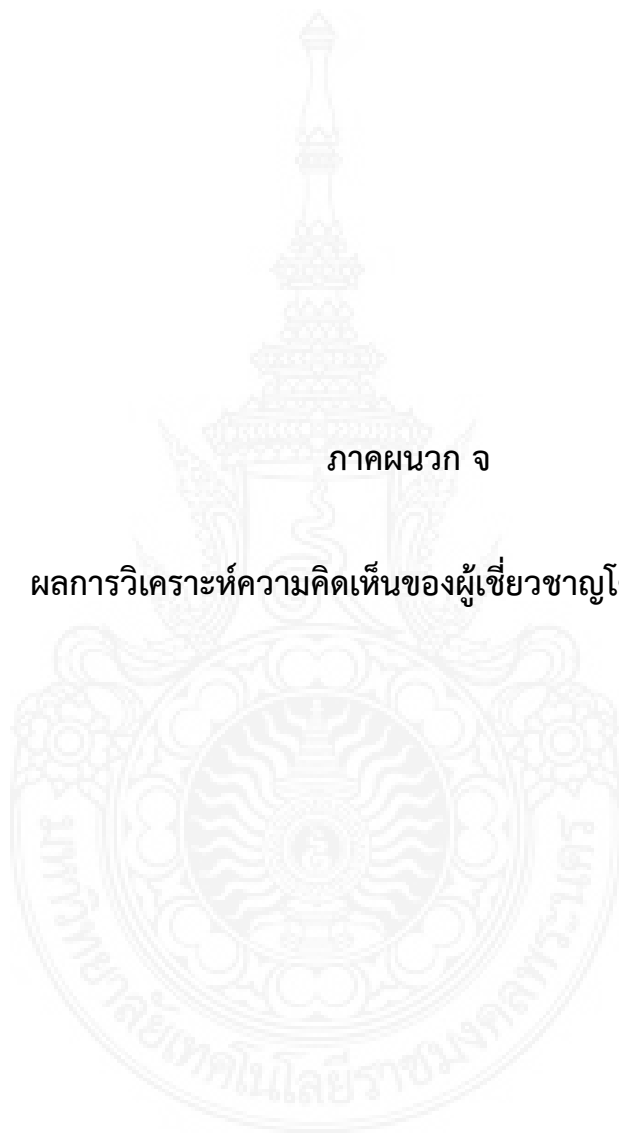
4.1) ใช่ โปรดระบุชนิดของขนมมา 3 ชนิด.....

4.2) ไม่ใช่

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ค่า IOC

ตารางผนวกที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ค่า IOC
จำแนกตามคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1. เพศ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. อายุ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. สถานภาพการทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. คณะที่สังกัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-1	+1	+1	+1	+1	0.6	ใช้ได้
7. ทำนบโรคคาแพหรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ทำนบโรคคาแพชนิดใดเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

$$\text{ค่า IOC} = 1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+0.6+1.0+1.0 / 8$$

$$= 7.6 / 8 = 0.95$$

สรุปได้ว่า ตอนที่ 1 ใช้ได้

ตารางผนวกที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ค่า IOC
จำแนกตามคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารสภาแพสต

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1. <u>กาแพสต</u> บ่อยครั้งเพียงใด	-1	+1	0	+1	+1	0.4	ปรับปรุง
2. <u>กาแพสต</u> ที่ท่านซื้อมีราคาโดยเฉลี่ยเท่าใด	-1	+1	0	+1	+1	0.4	ปรับปรุง
3. ท่านเลือกซื้อ <u>กาแพสต</u> จากแหล่งใดเป็นประจำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ตามปกติท่านดื่ม <u>กาแพสต</u> ในช่วงใดของวันมากที่สุด	0	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
5. เหตุผลที่ท่านบริโภค <u>กาแพสต</u>	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ความรู้สึกของท่านเมื่อไม่ได้ดื่ม <u>กาแพสต</u>	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ท่านซื้อ <u>กาแพสต</u> แต่ละสูตรบ่อยครั้งเพียงใด	0	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
8. ความถี่ในการบริโภค <u>กาแพสต</u>	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. รสชาติของ <u>กาแพสต</u> ที่ท่านชอบบริโภค	0	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
10. ส่วนผสมที่ท่านมักจะเติมเพิ่มขึ้นจากสูตรเดิม	0	+1	0	+1	+1	0.6	ใช้ได้
11. ตามปกติท่านดื่ม <u>กาแพสต</u> ร่วมกับการรับประทานขนมหวานหรือไม่	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้

$$\begin{aligned} \text{ค่า IOC} &= 0.4+0.4+1.0+0.8+1.0+1.0+0.8+1.0+0.8+0.6+0.8 / 11 \\ &= 8.6 / 11 = 0.78 \end{aligned}$$

สรุปได้ว่า ตอนที่ 2 ใช้ได้

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล คิวพร ไวทยะพิศาล
วัน เดือน ปีเกิด 17 กุมภาพันธ์ 2534
ภูมิลำเนา อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
คหกรรมศาสตรบัณฑิต (อาหารและโภชนาการ)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ	2556
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (อาหารและโภชนาการ)	วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	2554
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (อาหารและโภชนาการ)	วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	2552
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย	2549

